

Rojava Kürtleri kendi iktidarını kuruyor

Devletin, egemen sınıf basınının, Suriye'ye yeniden objektifini çevirmesinin nedeni Rojava'da yaşanan gelişmeler. Esad karşıtı muhalefet geliştigi gündün bu yana Suriye'deki Kürtleri yok sayan, onların herhangi bir kazanım elde etmesine engel olmak için

tüm olanaklarını seferber eden TC'nin bu tehditlerine kimse şaşırmadı. TC'nin Kürt düşmanlığına karşın Kürt ulusu, özerk bir Kürt yönetimi ile kendi kaderini eline almak üzere hızla yol alıyor.

S-08

Özgür gelecek

Paşeroja Azad

www.ozgurgelecek.net

Sayı: 64 Yayın süresi

31 Temmuz-13 Ağustos 2013

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Öfkemizi "demokrasi"

yalanlarınızla boğamazsınız!

Dünya tarihinin en kitlesel halk ayaklanmasına sahip-lik yapan Mısır'da, ordunun bu özgürlük mücadelesine darbe yapmasının ardından ilk katliam Adeviye'de gerçekleşti. Mısır ordusunun çetelerle kol kola gerçekleştirdiği bu saldırıda, 200'e yakın kişinin katledildiği bildiriliyor.

Mısır'da yaşananların ardından "demokrasi havarisi" kesilen Başbakan R. T. Erdoğan, Müslüman Kardeşler üzerinden "mağdur" edebiyatına girişirken, hipermetrop misali ülkede yaşanan Gezi Ayaklanmasında katledilenleri "3-5 kişi" diyerek görmezden gelmeyi ve halk üzerindeki terörünü sürdürüyor. "Demokrasi gömleği" Erdoğan'da hiç estetik durmuyor!

Ancak artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını söyleyen halkların ayaklanmasını ne Mısır ordusu ne de Erdoğan gibiler dizginleyebilir!

Gezi Ayaklanması eylem ve forumlarla sürüyor

İlgili Yazılar

02-03-13-15-16-17-19-20-28-29

"İşçiyi çıkar, direnişi gör, Enerji-Sen kim bakalım!" S-04

İzmir'de belediye işçisi grevde! S-06

"Devrim için ileri atılmak gerekir" (2) S-24/25

Özgür Gelecek'ten

Gazetemizi kolektif bir ruhla...

Sayfa 2

Göğün Yarısı

Hükümetin "dil yarısı"

Sayfa 12

Evrensel Bakış

Emperyalistlerin bölgedeki düzen...

Sayfa 22

Pusulâ

Eğitim alanları yaratmalıyız!

Sayfa 26

Halkın kinetik enerjisi; DEVRİM İÇİN DEVİNİM VE MÜCADELE

Bu örgütlenme, derlenme ve toparlanma süreci, eylemli biçimde yol almalıdır. İsyan ve direnişi yürüten kitlenin ne enerjisi bitmiş ne de yorgunluk ya da rahavet içerisine girilmiştir. Enerjinin, onu yaratan devrimin sürmesi halinde kesintisiz hale geleceği kesindir.

S-16/17

"Milletle wacuğê herdere wayrinebık!"

13. Munzur Doğa ve Kültür Festivali; siyanürlü altın aramacılığına, barajlara ve Dersim'in insansızlaştırılma politikalarına karşı "#Direndersim" şiarıyla düzenlendi.

S-14/30/31/32

Gazetemizi kolektif bir ruhla yenileyelim!

Merhaba,

Taksim Gezi Parkı Ayaklanması'nın ardından Brezilya ve Bulgaristan da ayaklanmalara sahne oldu. Mısır ise 30 milyon ile sokağa çıkarak özgürlük talebini haykırdı ve talebe karşı emperyalistler Mısır ordusunu harekete geçirerek, halkın bu talebini boğma amacı güttü.

Tüm bu gelişmeler ve geçtiğimiz yıllarda Tunus'ta başlayan ve K. Afrika ile Ortadoğu ülkelerini kavuran isyan dalgasının ardından bölge üzerindeki emperyalist planlar, işbirlikçi yağmalar yerini egemenler açısından telaşa ve korkuya bıraktı.

Bu yüzyıl, ayaklanmalar yüzyılı... Bu yüzyıl, ezilenlerin, mahkum edilmeye çalışıldığı açlık, yoksulluk, kimsizlik dayatmalarına karşı isyan dalgaları halinde okyanusun yüzüne vurma yüzyılı...

Bu yüzyılın ruhunu, isyanını kitlelere yayma misyonunda bizlere ait. Bu yüzden adımlarımızı hızlandırmamız gerekmektedir. Kitlelerle iletişim halinde olmamız, örgütlenme misyonumuzu kavramamız, birkaç adım ötemizi görür hale gelmemiz gerekir.

Bizler açısından bunun en iyi aracı, gazetemizi daha çok kitleye ulaştırmak, yenilemek, yenilenmektir. Gazetemizin günceli daha iyi yakalaması için kolektif bir ruhla ileri bir adım atması kaçınılmazdır. Bu görevin yerine getirilebilmesi için hepimizin üzerine ciddi görevler düşmektedir.

Serkeftin!

Gezi direnişçilerine tahliye

H. Merkezi: Ankara'da Gezi Ayaklanması'nın ardından 28 Haziran'da yapılan operasyon sonrası aralarında YDG ve Partizan okurlarının da olduğu tutuklanan 8 direnişçi 26 Temmuz'da görülen ara duruşmada serbest bırakıldı.

Tahliye olan isimler şöyle: Halkevleri üyeleri **Yener Çıracı** ve **Yadigâr Vuruşaner**, Kaldıraç okurları **Taner Aka**, **Hasan Koç** ve **Yusuf Bahtiyar Özkan**, Partizan okuru **Cihan Ağtaş**, YDG okuru **Denizcan Aydın** ve Odak okuru **Murat Bozkurt**.

Cumartesi Anneleri Gülünay'ın akibetini sordu

437. HAFTA

Bu hafta kayıp yakınlarından **Murat Yıldız**'in annesi **Hanife Yıldız**, "9 ay bir canı karnımda taşıdım. Sonra Murat'ım dünyaya geldi, ama onu benden kopardılar ve ben o günden sonra yuvasız ve kimsesiz bir anneyim" diyerek sözlerini gözyaşları ile

sonlandırdı.

Ardından Hasan Gülünay'ın kızı **Deniz Gülünay**, "Babamın katilleri bilsin ki bizler meydanlarda olacağız. Babamın hesabını sormaya devam edeceğiz. Açtığımız davanın geçen sene 20. yılı olmasından kaynaklı, davamız zaman aşımına uğradı.

Ama bizler bu zaman aşımını kabul etmiyoruz, hukuksuz bir ülkede adaleli bir davranış beklemiyoruz. Onlar bu davayı bitirebilir fakat bizim davamız bitmeyecek. Babamı bizden koparanlara karşı durmaya devam edeceğiz" dedi. Ardından bu haftanın basın açıklaması okundu. Açıklamanın ardından Gülünay'ın "çok iyi bir baba olduğu ve çocuklarına ninni

söylediği" belirtilerek Gülünay için "Büyü de baban sana" türküsü söylendi.

438. HAFTA

Cumartesi Anneleri'nden **Şeker Naz Çakar**, 19 yıldır önce kaybedilen oğlu **Nazır Çakar**'ı aradığını söyledi, "Ben çocuğumu çalışması için buraya gönderdim, bir daha da görmedim. Bu son savaş olsun" dedi.

Gezi ruhunu yaşatmak, ruhun "gezi"ntisini hızlandırmak için bir kitap;

TAKSİM MEYDAN OKUMASI...

Umut Yayıncılık tarafından basıma hazırlanan **Taksim Meydan Okuması: İsyân Edin, Birleşin, Örgüt-Lenin** isimli kitap bu zamana kadar Taksim ile ilgili olarak çıkmış olan kitaplardan daha farklı bir içeriğe sahip. Ayaklanmanın nasıl algılanması gerektiği, onu oluşturan çelişkilerin değerlendirilmesi, gençliğin pozisyonu, işçi sınıfının görevi, kadınların yeri, taraftar grupları ve anti-kapitalist Müslümanların rolü, Kürt ulusal sorunu, forumlar, Paris Komünü'ne benzetme olarak "Taksim Komünü", Kemalizm, örgütlenme ve örgütlülüğe olan ihtiyaç, Taksim Dayanışması ve mevcut sürecin yarattığı siyasal ekonomik koşulların değerlendirilmesine kadar daha birçok konu kitapta yer alıyor. Abdullah, Meh-

met, Ethem, Medeni ve Ali İsmail anısına armağan edilen kitap sürecin sınıfsal analizini yapması açısından oldukça önemli pozisyona sahiptir.

Kitap Adı: Taksim Meydan Okuması
Hazırlayan: Umur Yayıncılık
Sayfa Sayısı: 64
Elden satış fiyatı: 5 TL

İzmir'de okur toplantısı

20 Haziran'da İzmir'de Gezi İsyanı kapsamında başlatılan gözaltı terörüyle 22 Haziran'da Özgür Gelecek, Partizan ve YDG okuru olan 7 arkadaşımız tutuklanmıştı. Genelde her alanda olduğu gibi alanımızda da ilk başlarda bir dağınıklık, düzensizlik ve aksama oldu. Ancak daha sonra bu dağınıklığı bir düzene koymak için okurlarımızla birlikte bir toplantı yapma kararı aldık.

Yaptığımız toplantıda daha çok İzmir'deki çalışmalarımızı, tutsak yoldaşlarımızla ve aileleriyle ilgili ne yapmamız gerektiğini ve büromuzun düzenli bir şekilde nasıl açılacağını kararlaştırdık. Aldığımız kararları biraz daha açacak olursak şunları söyleyebiliriz: İzmir'de birkaç senedir gazete dağıtımına çıktığımız birkaç semtte, arkadaşlarımızın tutuklanmasından dolayı çalışmalarımızı bir süreliğine iptal ettik. Şimdi ise yine buralarda ve yerelde çalışmalarımızın olduğu bir semtte yoğunlaşmayı ve buradan elde ettiğimiz verim doğrultusunda diğer semtlere açılmayı düşünüyoruz.

Yine aynı şekilde alanımızdaki haberleri yapma, okurlarımızı düzenli görme, gazeteye düzenli yazı yazma ve büromuzun düzenli bir şekilde açılması, tutsak ailelerini düzenli görmek içinde okurlarımızla birlikte inisiyatif olarak ve hemen herkese somut görevler vererek çalışmalarımızı düzenli bir periyoda oturttuğumuzu söyleyebiliriz.

Özellikle şunu belirtmek istiyoruz ki, düşmanın esasta yapmak isteği şeyi yani çalışmalarımızı sekteye uğratma hevesini kursağında bırakmak için kolektif çalışma tarzına ve herkesin inisi-

yatif almasına bu inisiyatifini geliştirmesi için özel çaba sarf ediyoruz/edeceğiz.

Şunu belirlemek istiyoruz ki

böylesi süreçlerde okurlarımızla birlikte düşünmek, birlikte karar alıp birlikte harekete geçmek azami düzeyde önemlidir. Bütün bu iç çalışmalarımızın yanı sıra kitle faaliyetimizde de belli olumlu adımlar attığımızı söyleyebiliriz. Gerek belli başlı birkaç yerde katıldığımız forum-

larda tartışmalar yapıyor, buralardaki insanlarla tanışıyor, eylemlilik süreçlerini örgütleyiyor, gerekirse de daha öncesinde tanıştığımız birçok arkadaşı bu yoğun sürecin bir parçası haline getirmeyi amaçlıyoruz.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki; İzmir'deki çalışmalarımız şu an bize birçok tecrübe, kazandırdı ve inisiyatif alma düzeyimizi geliştirdi. Önümüzdeki süreçte de alanımızda ki çalışmaların giderek gelişeceğini hiç kuşkusuz şimdiden söyleyebiliriz.

(İzmir'den bir ÖG okuru)

Direnış Formdadır, Forumlardadır;

“YAŞASIN PARKLARIN KARDEŞLİĞİ!”

Taksim Gezi Parkı'na yönelik saldırının tetiklediği isyanın, çeşitli biçimler altında artçı sarsıntılarının devam ettiği günleri yaşıyoruz. Kitlelerin sisteme yönelik öfke birikiminin dış vurumu olarak özetlenebilecek isyan, ivmenin ve tansiyonun düştüğü bir ortamda bile özellikle Antakya-Armutlu'da bölge halkının devlet güçleriyle kıyasıya bir mücadelesine, çatışmasına; günlerce süren direnişe tanıklık etti. Antakya'da direnişi tetikleyen, öfkeyi katlayan Ali İsmail Korkmaz'ın katledilmesi, devletin cenaze törenlerine yönelik tahammülsüzlüğüydü. Hareketin fitilini Taksim Gezi Parkı'ndaki ağaçlara yönelik saldırıların ateşlediği hatırlandığında bu durumun isyanında aynı zamanda bir özelliği olduğu görülmektedir.

Bu anlamda sokak boyutuyla isyanın ivmesinde yaşanan değişiklik üzerinden hareket etmek yanıltıcı olacaktır. Özellikle Suriye'deki her gelişmeden doğrudan etkilenen bölgeler açısından AKP hükümetine yönelik ciddi bir öfkenin biriktiği açıktır. Oldukça hassas olan öfke fayları, AKP hükümetinin herhangi bir saldırısıyla ya da işçi ve emekçi yığınları ilgilendiren herhangi bir gelişmeyle yeniden kırılabilme potansiyelini taşımaktadır. Ankara Yeni Mahalle'de teleferik yapımı için ağaçların kesilmesine karşı günlerdir devam eden direniş de bunun bir örneğidir.

Gezi İsyanıyla birlikte hak alma, değiştirebilme, yapabilme gücünü kavrama noktasında azımsanmayacak bir mesafenin alındığı görülmelidir. Bu yolculuk, hemen her il, bölge ve semtte gerçekleştirilen forumlar, yeryüzü sofraları biçiminde sürmek-

tedir. Dünya ve ülke gündeminden, mahallenin sorunlarına oldukça geniş yelpazede bir içeriğe sahip forumları, açığa çıkan enerjinin örgütlenmesi, kurumsallaşması ve daha ileri atılımlar adına güç biriktirme olarak okumak doğru olacaktır. Forumlar, yığınların inisiyatifinin açığa çıktığı, Gezi İsyanıyla hepimizin açıkça gördüğü, birlikte mücadele etme gerçekliğinin daha ileri noktalara taşınması bakımından önemli olanaklar sunmaktadır.

Forumlara katılmalı, görev almalı, belirlenen gündemlere doğrudan dâhil olunmalıdır. Yığınların demokrasi ve örgütlenme bilincini geliştirmeyi bu ekseninde örgütlenmeyi hedefleyen bir çalışmanın ısrarlı bir şekilde yürütülmesi önemlidir. Yığınlar, Gezi İsyanında sergiledikleri direniş boyunca ne kadar hızlı organize olabildiklerini gösterdi. Forumları, birlikte mücadele etme ve örgütlenme arayışının bir biçimi olarak görmek gerekir. Zira büyük bir direnişle ortaya konulan tepkinin kurumsallaşabilmesinin, enerjisini koruyabilmesinin ve düzene daha güçlü yanıtlarla yeniden sokağa çıkabilmesinin başkaca yolu yoktur.

TC'nin Rojava Korkusu

Kuşkusuz Suriye'deki son gelişmeler aynı zamanda forumların da önemli gündemleri arasında yer almaktadır. Rojava'da Kürt halkının yönetimi eline almasının birinci yıldönümünde El Nusra vb. İslamcı güçlerin saldırısıyla gelişen süreç, Türk hâkim sınıfları açısından alarm zillerinin çalmasına sebep olmuştur. Bunun başlıca nedeni, Esad'ı devirmeyi ve aynı zamanda Rojava'da Kürtlerin kazanım-

larını yok etmeyi amaçlayan Türk hâkim sınıflarının duvara toslamasıdır. TC, devrilmeyen aksine güçlenen bir Esad ve Rojava'da örgütlülüklerini güçlendiren, birliğini geliştiren bir Kürt gerçekliği ile karşı karşıya kalmıştır. PYD güçlerinin kendi bölgelerinde, TC sınırının dışında çektiği bayrağa bile gösterilen tahammülsüzlüğü açıklamak adına AKP, bir kez daha Esad'ın zulmünü "keşfetmiştir".

Türk hâkim sınıfların esas derdi Ulusal Hareketin ciddi bir etkisinin olduğu bölgede Kürt halkının kazanımıdır. Önceleri zehir zemberek açıklamalar yapsa da sıkça dillendirdikleri uluslararası hukuk açısından bile bölgeye yönelik bir askeri yaptırımda bulunma meşruiyeti yoktur. Kaldı ki TC, Rojava'da PYD ile El Nusra vd. güçler üzerinden fiili olarak savaş içindedir. Görünen o ki Türk hâkim sınıfları artık Kürt ulusunun özgürlük ve demokrasi talebinin Türkiye Kürdistanı'nda daha güçlü yankılanmasına engel olmak adına telaşa düşmüştür. PYD lideri Salih Müslim'in İstanbul'a davet edilmesi de bu korkunun bir sonucudur.

Görüşmede, PYD'nin özellikle demokratik özerklik projesi ve adımları basına yansıyan kadarıyla TC'nin temel gündemidir. Tarafların açıklamalarından anlaşılan, sorunların "diyalogla" çözülmesi konusunda bir mutabakata varılmıştır. Sürece Abdullah Öcalan'ın dâhil olduğu ve barış sürecinin "hassasiyetleri" konusunda PYD'ye yönelik uyarılarının etkili olduğu/olacağı görülmektedir. TC, Suriye'deki gelişmeleri Ulusal Hareketin barış süreci hassasiyeti üzerinden yönetmeyi hedeflemektedir. Öte yandan barış sürecini dilin-

den düşürmeyen hükümetin bugüne değin Ulusal Hareketin temel talepleri konusunda dişe dokunur hiçbir adım atmadığı ortadadır. Karakol yapımına son sürat devam edilmekte, buna karşı çıkan köylülerin taranmasından imtina edilmemektedir. Devletin uyuşturucu ve esrar üzerinden Kürt halkının taleplerine yönelik psikolojik savaşı kesintisiz sürmektedir. Roboski davasının askeri mahkemelere gönderilmesi devletin "hassasiyetleri" konusunda yeterince fikir vermektedir.

Tam da bu konuda katliam sonrasında emri bizzat Erdoğan'ın verdiğini duyuran BDP Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın, Erdoğan'la görüşmek istemeyen Roboskili aileleri ikna etmesi büyük bir gaflettir. Ne yazık ki Erdoğan, bu konuda Demirtaş'tan daha "tutarlı" davranmış ve görüşmede ailelerin failerin bulunması ve adalet talebine karşılık Hantepe'yi hatırlatmış ve "acele etmeyin" yanıtı vermiştir.

Direnış Büyüyecek!

İşçi sınıfı ve emekçi yığınların dipte biriken öfke ve tepkisi, Gezi İsyanıyla güçlü bir biçimde yüzeye vurmuştur. Ne var ki tam da sokakta ifade edildiği haliyle "bu daha başlangıç ve mücadele devam edecek"tir. Edecektir çünkü 11 yıllık AKP hükümeti TC tarihinin en büyük yapısal dönüşümlerinden birini gerçekleştirmektedir. Bu, komprador burjuvazi ve toprak ağaları için sömürü ağının gelişmesi ve kasalarının şişmesi anlamına gelirken, işçi sınıfı ve emekçiler, Kürt ulusu çeşitli milliyet ve azınlıklar, Aleviler olmak üzere çeşitli inançlardan halkımız için baskı, şiddet, tehdit, açlık ve sefalet anlamına gelmektedir.

Milyonlar TV ekranlarından her gün kendilerine hakaret eden, değerleriyle alay eden bir başbakanla yaşamak zorunda bırakılmaktadır. Erdoğan, en büyük çevre katliamlarına imza atarken "çevrecinin daniskası" olmakta, 3. köprüye Yavuz Sultan Selim adını koyarken kendini "dört dörtlük Alevi" ilan etmektedir.

Türk hâkim sınıfları, Adana ve Antakya'da düzenlenen son gözaltı ve tutuklamalarda, Erdoğan'ın "tencere tava çalanları ihbar edin" çağrısında görüldüğü üzere sıkışıkça saldırganlaşmakta, bu durum yığınlardaki öfkenin üzerine benzin dökmektedir. Okulları adeta karakollara dönüştürülmek istenen gençliğin isyanıyla, ateşin büyüyeceğini bunun da yeni direnişlere dönüşme olasılığını yabana atmamak gerekir.

Sendikalar darphane işçilerini ziyaret etti

H. Merkezi: Toplu sözleşmede anlaşma sağlanmadığı için greve çıkan darphane işçilerine 21 Temmuz günü sendikalardan destek geldi. Grevde

olan işçileri; **Belediye-İş**, **Deri-İş**, **TÜMTİS**, **Tez Koop-İş**, **TGS**, **Yol-İş** ve **Petrol-İş** Sendikaları yönetici ve üyeleri ziyaret ederek sloganlar ile des-

tek verdi. Ziyaret sırasında Basın-İş Şube Başkanı **Levent Dinçer** ve Belediye-İş 2 No'lu **Hasan Gülüm** birer konuşma yaptı.

"İşçiyi çıkar, direnişi gör, Enerji-Sen kim bakalım!"

İstanbul: BEDAŞ işçileri; BEDAŞ'ın özelleştirilmesinden sonra başlayan işten çıkarmalara dur demek, kadrolu çalışmak, ağır çalışma koşullarının düzeltilmesi için direnişlerini devam ettirmeye kararlı. Cengiz Kolin Limak şirketinin sicilinin işçi ölümleri ve işten atmalarla dolu olduğunu hepimiz bilmekteyiz.

BEDAŞ işçileri; Cengiz Kolin Limak şirketinin tehditlerine rağmen **"İşimize, emeğimize, geleceğimize sahip çıkıyoruz"** diyerek alanlarda eylemlerine devam etmekte. Bizler de BEDAŞ işçilerinin yılmadan yürüttükleri direnişlerine tanıklık ediyoruz. 23 Temmuz'da BEDAŞ önünde yapıları eylemlerinde de gördük ki, BEDAŞ işçileri taşeronluğa, özelleştirmeye karşı geleceğine sahip çıkmak için Cengiz Kolin Limak şirketine, burjuva basına ve polisler karşı alanlarda meydanlarda yumrukları havadan indirmeyerek mücadelesini sürdürüyor. Bunu **"At bakalım, at bakalım, işçiyi at bakalım! İşçiyi çıkar, direnişi gör, Enerji-Sen kim bakalım!"** sloganından da görmekteyiz. Biz de **Özgür Gelecek Gazetesi** olarak BEDAŞ işçileri, Enerji-sen Genel Merkez yöneticisi ve örgütlenme uzmanıyla bir röportaj gerçekleştirdik.

ÖG: Kendinizi tanıtır mısınız?

- Adım **Arif İnan Başçelik**. Enerji-Sen Sendikası Genel Merkez yöneticisiyim.

- **Enerji-Sen 3 sene önce buna benzer bir süreç yaşamıştı. Bize geçmiş süreci ve direnişin geldiği aşamayı anlatır mısınız?**

- Evet, bilindiği üzere 3 sene öncesinde bir direniş yaşamıştık. Direnişimiz 120'ye yakın işçi arkadaşımızın işten atılması ve özelleştirme sonrasında başlayan bir süreç. Yaşadığımız o süreçten

sonra direnerek arkadaşlarımızın tamamının işe tekrar dönmelerini sağladık.

- **BEDAŞ'ta bir özelleştirme süreci gerçekleşti, bundan bahsedebilir misiniz?**

- Boğaziçi Elektrik Dağıtım Şirketi, Cengiz Kolin Limak şirketine devredildi. Şimdi Cengiz Kolin Limak şirketinin uygulamak istediği politika hali hazırda çalışmakta olan işçinin bir şekliyle tamamen ya da bir kısmını tasfiye etme çabası. Bizler de işçiler ve sendika olarak bütün kararlılığımızla bunun karşısında durmaya çalışıyoruz. 1. İş Mahkemesi'nin vermiş olduğu bir karar var. Ve bu kararı uygulamamakta ısrarlı fakat bizler de uygulamakta ısrarlıyız. Yani bu özelleştirme sürecinde bu tür sıkıntılar yaşadık ve hala yaşamaya devam etmekteyiz.

- **Cengiz Kolin Limak ortaklığı, Enerji-Sen üyelerinin sözleşmelerini feshetti, şimdi gelişen süreci aktarır mısınız?**

- Cengiz Kolin Limak ortaklığı, sözleşmeleri feshetti. Bundan sonra 8 günlük bir süre kaldı iş akitleri feshedilecek. Fakat bu kalan zaman içerisinde şirket tarafından işçi arkadaşların alınacağına dair bir açıklama gelmedi. 1 Ağustos son gün ve o güne kadar taleplerimizin arkasında durup sesimizi duyurmaya devam edeceğiz.

- **Taleplerinizden bahsedebilir misiniz? Talepler kabul edilmediği takdirde gelişecek süreç nasıl olacak?**

- İşçilerin çıkarılması son bulsun, mevcut mahkeme kararı uygulansın, iş sağlığı ve güvenliği dikkate alınsın gibi taleplerimiz var. Taleplerimiz kabul edilmezse bizim tavrımız net; fiili ve meşru mücadeleyi sonuna kadar devam ettireceğiz, haklarımızı elde edene kadar vazgeçmeyeceğiz.

"Grevse grev direnişse direniş"

Başçelik'in ardından Enerji-Seni de Örgütlenme Uzmanı **Süleyman Keskin'e** sürece dair sorularımızı yönelttik.

- **Bize gelişen süreci anlatır mısınız?**

- **Süleyman Keskin:** Bilindiği üzere Cengiz Kolin Limak şirketi BEDAŞ'ı devraldı. Devir işlemleri gerçekleşti. Her yapılan özelleştirmenin ardından yaşandığı gibi işçiler işten atılma tehdidi ile karşı karşıya bırakıldı. Fakat biz, her şeye rağmen bir işçinin bile işten atılmasına karşıyız.

- **İşçiler atılırsa BEDAŞ'ta nasıl bir süreç gelişecek? Bu iş kolunda grev yapmak yasak değil mi?**

- Bir işçi bile atılırsa hiçbirimiz işe gitmeyecek. Hepimiz birbirimizin yanında olacak ve kazanana dek mücadele edeceğiz. Evet, normal şartlarda bu işyerinde grev yapmak yasak fakat yasak olsa bile bir işçi arkadaşımız dâhil atılsa sokaklarda olacağız! Grevse grev, direnişse direniş!

"Grev direnişin sembolüdür"

Mustafa Bozali (Direnişçi işçi):

Gaziosmanpaşa'da kapama/açma işlemi yapıyorum. İşyerinde belli sorunlarımız var, bunlardan biri mesela daha güvenli çalışma için patrone malzeme istiyoruz. Fakat patron bunun kendi cebinden çıkacağını bildiği için orali bile olmuyor. Bunların dışında patron akrabalarını getirip bizlerin yerine çalıştırıyor. Her yıl önümüze sözleşme koyuyorlar. Bütün sorunlardan kaynaklı artık işçiyi çalışamaz hale getiriyorlar.

Grev direnişin sembolüdür bence. Sendikalı olduktan sonra kuralsızlığın kural daha olduğunu anladım. İş yerine sendika geldikten sonra belli ölçüde daha kurallı bir iş yeri haline geldi.

"BEDAŞ'ı bastık, yine basarız"

İstanbul: BEDAŞ işçileri hakları, şartları ve kazandıklarını korumak için 23 Temmuz günü BEDAŞ Merkezi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

İstiklal Caddesi girişinden BEDAŞ Merkezi önüne doğru yürüyüş gerçekleştiren işçiler sık sık **"Enerji-Sen sokakta, hak kavgasında"**, **"Kadro haktır söke söke alırız"**, **"Özgür basının, sendikayla gelecek"** sloganlarını attı. BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne gelindiğinde ise işçileri polis barikatı karşıladı.

Polisi gören işçiler **"Bu, daha başlangıç, mücadeleye devam"** sloganını meydan okurcasına haykırdı. İşçiler, BEDAŞ önünde BEDAŞ'ın kapısına pankartlarını asarak **"duran insan"** eylemi gerçekleştirdi.

Açıklamayı Enerji-Sen adına okuyan **Mustafa Bozali** **"Özelleştirme süreci başından 2 defa daha gelmiştik. Geçen süreç içerisinde temel taleplerimiz olan iş güvencesi konusunda duyarlılık gelişmediğini görüyoruz ve bundan kaynaklı bir kez daha BEDAŞ işçilerinin kırmızı çizgilerini, olmazsa olmazlarını bir kere daha başta BEDAŞ yönetimine burada ilan ediyoruz"** dedi. İşçiler **"BEDAŞ'ı bastık, yine basarız"** sloganı ile eylemi sonlandırdı.

Patronun uzlaşmaz tutumuna karşı grev

Bursa: Gülen Nakliyat patronunun sendika düşmanlığına karşı, TÜMTİS 11 Temmuz günü grev pankartını, Gülen Nakliyat iş yerinin kapısına astı. TÜMTİS Sendikası 15 Temmuz günü yeni Yalova yolunda bulunan Gülen Nakliyat Ambarı önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde açıklama yapan TÜMTİS Şube Başkanı **Özdemir Aslan**, **"Bu iş-**

yerinde sosyal hakları yoktur, en kötü çalışma koşullarında çalışan işçi arkadaşlarımız 7 ay önce sendikamıza üye oldular. Sendika olarak tüm yasal işlemlerimiz tamamlayarak, İşverenle sözleşme yapmaya çalışırken, ancak İşveren sözleşme masasına gelmedi. Bunun yerine işçilere yeni zam tekliflerini yaparak Sendikada istifa edin başkışını seçmiştir. Bunu kabullenme-

yen işçilere, iş yerini kapatma tehdidinde bulunmuştur. Hata çalışma bölüm müdürlüğüne giderek, bu iş yerini

kapatıp başka ad altında faaliyet sürdüreceğini hilelerine başvurduğunu duyduk" dedi.

Aslan, ancak patronun tüm bu yasa tanımaz tutumuna karşı, greve gitmek zorunda kaldıklarını, kazanıncaya kadar mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti. Eyleme TÜRK-İŞ'e bağlı sendika şube yöneticileri, DİSK Marmara Bölge Temsilcisi **Ayhan Ekinci**, SYKP, **Partizan** ve Halkevleri de destek verdi.

İSDEMİR'de 4 bin işçi grevde

H. Merkezi: Antakya'nın İskenderun ilçesinde bulunan ve Türkiye'nin en büyük demir, çelik fabrikası olan **İSDEMİR**'de 4 bin işçi Toplu Sözleşmede anlaşma sağlanamayınca greve gitti.

Hak-İş'e bağlı Çelik-İş Sendikasına bağlı İskenderun Demir Çelik Fabrikası'nda Ocak ayından bu yana süren toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca işçiler grev kararı aldı. 15 Temmuz'dan bu yana aileleriyle birlikte iş durdurarak fabrika önünde grev başlattı.

Sendikandan aldığı kararla fabrikanın yaklaşık 6 bin işçisinden 4 bini greve giderek, Eğerli fabrikasıyla arasındaki ciddi ücret farkının kapanması ve bozulan teamüllerin

düzeltilerek toplu sözleşmeden elde edilen tüm imkânlardan işçi, memur, mühendis, müdür demeden herkesin faydalanması taleplerinin kabul edilmesini istedi. Çelik-İş Sendikası'ndan yapılan açıklamada fabrika yönetiminin grev kırıcılığı yaptığı, işçi üzerinde baskı kurarak, sorgu odaları oluşturduğu, işçilere para teklif ettiği dile getirildi.

"İşçiler imkansız isteyecek kadar güçlüler"

İstanbul: Kazova Tekstil işçileri 5 aydır sokaklarda, patronlarının evlerinin önünde eylemler yaparak, 88 gündür ise fabrikanın önünde kurdukları çadırda patronları Ümit Somuncu ve Mustafa Umut Somuncu'dan haklarını alabilmek için mücadele ediyor. Şu an açlık grevi olarak sürdürdükleri direniş, Kazova fabrikası işgal etmeleri ile devam ediyor. Günlerdir Kazova fabrikası önünde direnen ve fabrikayı işgal eden direnişçiler ile bir röportaj yaptık.

- Bize direnişin nasıl başladığını anlatır mısınız?

Bülent

inal: Tabii, 31 Ocak 2013 tarihinde 94 işçi işten atıldık. Ve hemen ardından 27 Şubat'ta di-

renişe başladık. Fabrikadan malların kaçırıldığını gördük, hemen olaya müdahale edip 29 Nisan günü çadır direnişine başladık. Farklı direniş yöntemlerini geliştirdik. Sesimizi daha fazla duyurmak için ve emeğimizin hakkını almak için fabrikayı işgal ettik. Ardından da açlık grevine başladık.

- Açlık grevi eylemine nasıl başladınız?

- 30 Haziran günü makineleri çıkarmak istedik, fakat polis müdahale ederek çıkarmamızı engelledi. Yaptığımız yasadışı olduğunu söyledi ve bizleri ifadeye götürdü. Ardından bu saldırılara karşı açlık grevine başladık.

26. günündeyiz (25 Temmuz). 2'şer arkadaş dönüşümlü olarak yaşıyoruz. Şu anda gayet iyi ilerliyoruz.

- 24 Temmuz'da polis buraya neden geldi?

- Önce haciz geldi. Biz haczin girmesine izin vermedik. Ardından da haciz memurları polisi yanlarına alıp geldiler. Sonra aramızda kargaşa çıktı. Bizden korkuyor, çünkü bu direnişi aylardır kıramadılar, bizlere güçleri yetmiyor. Onlar da biliyor, biz isteyince her şeyi yapabiliriz.

- Peki, ilerleyen süreçte direnişi nasıl devam ettireceksiniz?

- Eylemlerimiz ve işgallerle devam edeceğiz. Aslında bir de hukuksal alt yapısını araştırdıktan sonra üretime geçmeyi düşünüyoruz. Ardından Çarşamba ve Cumartesi günü Hey Tekstil işçileri ile yaptığımız eylemimiz ve Gaye Somuncu'yu protesto etmek için yaptığımız eylemlerimiz de devam edecek. Bizler biliyoruz ki bu ülkede işçi sınıfı istediği her şeyi elde edecek güce sahip.

- Aylardır direnen işçiler olarak ne söylemek istersiniz?

- Evet, bizler biliyoruz ki işçi sınıfının istediği her şeyi elde edecek gücü vardır. İşçiler olarak gerçeği eylemlerimizde ve fabrika işgallerinde gösteriyoruz. İşçiler imkansız isteyecek kadar güçlüler.

"Direnişte devleti tanıdım"

Nurten Yaman: 16 seneden beri burada çalışıyorum. Patron bizleri izne çıkardı. İzin bitince geri döndüğümüzde işten kovulmuştuk. Sonra başladık direnmeye.

Ben hayatımda ilk defa eylemlere katılmaya başladım! Ama anladım ki bu eylemler bizi biz yapıyor. Sesimiz duyuruyoruz. Direniş süreci hareketli de geçti bizim açımızdan. Sürekli eylemler örgütledik.

Grev bize yalnız olmadığımızı, sesimizi çıkarmamız gerektiğini ve en önemlisi birlik olmayı öğretti.

- İlk defa bir eyleme katıldığınızı söylediniz...

- Evet öncesinde anlamıyordum eylemlerden. Hat-

ta oyumu AKP'ye veriyordum. Ama şimdi beni kesseler de, vermem oyumu. Hep yalanmış aslında onların söyledikleri. Ben işten atıldıktan sonra direnişe başlayınca anladım kimin ne olduğunu. O yüzden evet dediğiniz gibi artık patronları tutanlarla arama kalın çizgi çektim. İşçilerin sırtından kazandıkları ile yaşıyorlarmış. Bizler direnişimizi kazanana dek sürdürüreceğiz.

"Hükümet, patronun hükümeti.."

- Aylardır yılmadan bir direniş sergilediniz. Bu direniş sizde nasıl yankı buldu?

Sevgi Abla: Ben bu çadırda çok değiştiğimi fark ettim. Bir işçi olarak bakmaya başladım olaylara. Bundan kaynaklı dik durmayı öğrendim. Aslında dahası da var; ben bu süreçte çok önemli bir şey öğrendim; bu iktidar 95 işçiyi değil de 1 patronu tuttu ve onu sahiplendi. İşçi haklarını yok etti. Anladık ki hükümet işçinin değil patronun hükümeti. Ama biz de diyoruz ki, nasıl ki Gezi Parkı Direnişini yok edemediler, bizim direnişimiz de yok olmayacak, elbet kazanımlarla sonuçlanacak.

AOÇ'te işçiler iş bıraktı

H. Merkezi: Ankara'da Atatürk Orman Çiftliği Gazi Tesisleri'nde inşaatı süren yeni Başbakanlık Hizmet Binası'nın inşaatında çalışan işçiler, maaşlarını alamadıkları gerekçesiyle iş bıraktı.

İki aydır maaşlarını alamadıklarını söyleyen 40 işçi, 17 Temmuz Çarşamba günü iş bırakarak gerçekleştirdikleri 3 günlük eylemin ardından ana firma **Rönesans Holding'e** bağlı **REC Uluslararası İnşaat Yatırım Sanayi ve Ticaret A.Ş.** yetkilileri ile görüştü.

İşçiler, ödenmeyen toplam 250 bin lira tutarındaki ücretlerini alarak işten ayrıldılar.

"Hakkınızı kaybettiniz!"

H. Merkezi: İzmir Alsancak'taki Dr. Behçet Uz Çocuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde işten atılan 18 taşeron işçi ile ilgili görüşmelerde, hastane yönetimi, işten çıkarmaların yönetimle ilgisi olmadığını belirtmişti.

Bu açıklama karşısında hastane içindeki oturma ve ses çıkarma eylemlerine devam eden işçiler, yeni bir görüşme daha yaptılar. SES temsilcisi **Özge Ataberk**, işten atılan işçiler, taşeron şirket Kürşat Firması yetkilileri ve hastane yetkililerinin yaptığı görüşmede, "Size yeni bir iş bulacaktık, şimdi bu hakkınızı da kaybettiniz" açıklamasıyla karşı karşıya kaldı.

İşçilerin mücadelesine destek vermek amacıyla 25 Temmuz günü kurulan dayanışma sofrasında bir araya gelen işçiler, mücadeleye devam edebileceklerini belirterek herkesi bu mücadeleye omuz vermeye çağırdı. Ameliyat sonrası ameliyathaneyi düzenlerken eline iğne batması sonucu hastaneye kaldırılan ve rapor alan **Muhsin Gülçetin**, işten çıkarılmasına isyan etti.

İş kazasının tazminatının da ödenmediği gibi iğneyi çarşafın içinde unutanların da cezalandırılmadığını belirten Gülçetin, "Hem taşeron işçi olarak hastanenin her biriminde çalıştırılıyor hem de hiçbir neden belirtilmeden işsiz kalabiliyoruz" diyerek taşeron sisteme karşı tepki gösterdi.

“THY, grev kırıclılığını bırakmalı”

H. Merkezi: THY'deki grevin 70. gününde emekçiler (23 Temmuz) İstanbul 5. İş Mahkemesi'nin verdiği "ihtiyati tedbir kararına" uymayan THY yönetimini Çağlayan Adliyesi önünde protesto etti. Sendikal Güç

Birliğı Platformu'nun da destek verdiği eylemde Hava- İş üyeleri **"Yer gök direniş, onurlu Hava-İş"**, "Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır" ve **"Direne direne kazanacağız"** sloganlarını attı. Hava-İş Genel Başkanı

Atilay Ayçin "İş mahkemeleri kararını vermiş, Yargıtay bu kararları onaylamış, THY'nin verdiği sözler ortada iken hala işten atılan işçilerimiz keyfi bir şekilde işe alınmıyor, grev kırıclılığın devam ediliyor" dedi.

Taksim'de esnaf isyanda!

İstanbul: 21 Temmuz günü İstiklal Caddesi üzerinde bir araya gelen Beyoğlu esnafı, **Beyoğlu Eğlence Yerleri Derneği (BEYDER)** öncülüğünde AKP'li Beyoğlu Belediyesi'nin 20 Temmuz 2011'de ilçedeki eğlence, lokanta, kafeterya gibi mekanların önüne masa-sandalye konulmasını yasaklayan düzenlemesini 2. yıldönümünde Taksim'de yaptığı yürüyüşle protesto etti.

Mis Sokak'ta toplanan yüzlerce esnaf, **"Esnaf 2 yıldır mağdur, yeter"** pankartını açarak Beyoğlu Belediyesi'ne doğru İstiklal Caddesi üzerinden yürüyüşe geçti. **"Esnafa destek ol Türkiye"** dövizlerinin taşındığı yürüyüşe aynı saatlerde "Hükümet adım at" eylemi yapan BDP de destek verirken; kitle sık sık **"Yaşasın halkların kardeşliği"**, "Faşizme karşı omuz omuza", **"Biji biratiya gelan"** sloganlarını attı. Yürüyüşüne devam eden esnafın önü Odakule yakınlarında İstiklal Caddesi'ne barikat kuran polis tarafından kesildi. Polis barikatını kitle **"Katil polis"** ve **"Hepimiz Ali'yiz, öldürmekle bitmeyiz"** sloganları ile protesto etti. Polisin esnafın Beyoğlu Belediyesi'ne yürümesine izin vermemesi üzerine polis barikatı önünde basın açıklaması yapıldı.

Beyoğlu esnafı adına açıklamayı yapan BEYDER Başkanı **Tarkan Konar**, **"Beyoğlu Belediyesi 800 adet olan yeme-içme, eğlence ruhsatlı mekan sayısını kimseye danışmadan alt yapı ve denetim mekanizmasını kurmadan yaklaşık 2 bin 200 yeni ruhsat vererek ruhsat sayısını 3 bine çıkartarak kaos ortamı yaratmıştır"** diye konuştu. **"Esnafa destek ol Türkiye"** kampanyasını başlattıklarını ifade eden Konar, **"Talebimiz derhal bir proje ile Beyoğlu esnafına makul bir ölçü içinde masalarının iade edilmesidir. Bizler üzerimize düşenleri yapmaya hazırız ama Beyoğlu'nu, ekmeğimizi, geleceğimizi terk etmeyeceğiz"** dedi. Basın açıklamasının ardından esnaf Taksim Meydanı'na yürüyerek eylemi sonlandırdı.

"Belediye işçileri grev kırıclılara inat grevde"

İzmir: Yaklaşık 7 aydır grevde olan Belediye işçileri 26 Temmuz günü Belediye önünde toplanarak toplu sözleşme taleplerine yönelik Yüksek Hakem Kurulu'nun **"işçiler greve çıkamaz"** kararına tepki gösterdi. Özgür Gelecek olarak biz de belediye önündeki işçiler ile taleplerinin ne olduğu, grev süreçlerinin nasıl geçtiği ve greve yönelik sendikaların tavrı üzerine bir röportaj gerçekleştirdik.

- Öncelikle bugün neden buradasınız ve talepleriniz nelerdir?

Park-bahçe işçisi: Belediye başkanımız "arkadaşlar 1600 alıyor" demiş. Oysa bekarlar 940 lira alıyor, evliler ve çocuğu olanlar 1.120; açlık sınırının altında yani. Bizim buradaki sendikalar olsun işçiler, temsilciler olsun, ekmeğimiz için mücadele veriyoruz. Bizim belediye başkanımız "ben demokrat bir belediye başkanım" diyor. Biz bu işin masada bitmesini daha çok istiyorduk işçiler olarak ama böyle Yüksek Hakem Kurulunda bitmesi hepimizi üzdü. Biz 7 aydır mücadele veriyoruz, evimize bir parça ekmeğe götürmek için. Bu ay da biterse 8 ay oluyor. Taleplerimiz ücretlerin artmasıdır.

- Peki çalışma koşullarınız ve saatleriniz nasıl?

- Sabah 8'de başlıyoruz, akşam 17.00'ye kadar çalışıyoruz. Her türlü işi yapıyoruz. Dikim, sulama, çapa, ot yolma vb. Kazma, kürek olsun, betonda çalışan arkadaşlarımız olsun fen işlerinde çalışan arkadaşlarımız olsun, park bahçelerinde 03.00-11.00 ve 11.00-19.00 çalışıyoruz.

- Aziz Kocaoğlu'nun Gezi Direnişine destek veren belediye işçilerine yönelik tavrını nasıl buluyorsunuz?

- Biz eylemlere desteğe gittik ve bu yüzden birçok arkadaşımızın üç-

retinde kesinti yapıldı.

- Peki önümüzdeki süreçte ne yapmayı düşünüyorsunuz, bu süreç nasıl devam edecek?

- Başkanlarımızın dediğine göre iş bitmiş. Yüksek Hakem Kurulu bitirmiş işi. Bizim grev yapmamız, buraya toplanmamız bile suçmuş. Sonuç olarak Belediye Başkanımızın dediği olmuş, işi bitirmiş. Kendi verdiği zammı uygulamış. Bizim talebimizi hiç dikkate almamış. Bizim talebimiz % 30, belediye başkanı ise %15 vermiş. Arada %100 açık var.

- Gazetemiz aracılığıyla İzmir halkına iletmek istediğiniz bir şey var mı?

- İzmir halkını hiçbir zaman mağdur etmek istemeyiz, şoförlerimiz olsun biz olalım. Biz burada ekmeğimiz için, çocuklarımıza düzgün bir yaşam için direniyoruz. Başka bir niyetimiz yok. İnsanca yaşamak için. Yazıyorlar mesela açlık sınırı 1000 lira diye, biz alıyoruz 950, nasıl olacak bu iş?

"Hayatın durdurulmasında önemli bir rolü olacaktı grevimiz için"

Röportajımıza bir başka park-bahçe işçisi ile devam ettik ve sendikaların grev sürecindeki tutumu üzerine sohbet ettik.

- Grev sürecinde sendikaların tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

-1 No'lu ve 3 No'lu şubede çalışan arkadaşlarımızın önemli bir kesimi belediye otobüslerini kullanıyorlar. Belediye otobüsleriyle yapılan eylemin çok önemli bir etkisinin

olduğu açık. Birkaç kez bunlar araçlarını durdurduğunda evine gitmekte olan halkın mağdur olduğu, tepki gösterdiği oldu. Bunlarla birlikte hayatın durdurulmasının önemli bir rolü olacaktı grevimiz için. Ama dediğim gibi Yüksek Hakem Kurulu'nun kararına dayanılarak özellikle de bu DİSK'in Genel Başkanı **Kani Beko** ve yöneticiler eylemleri durdurma kararı almışlar. Biz dün buna rağmen gittik, satıldığını hisseden bütün iş arkadaşlarımız sendikaların önünde toplandık. Sendika basıldı ve bunları uzun süre sendikada rehlin tutuldular, çıkamadılar dışarı. Hatta polis çağırıldıkları da söylendi, ama polis gelmedi.

Daha sonra işçiler yatıştıktan sonra Kani Beko çıkararak kendince yani işte "onları satmadıklarını, eylemin devam ettiğini diğer şubelerin de İzenerji'ye destek verdiklerini bunun böyle

devam edeceğini" belirtti. Hatta arkadaşların "Otobüsçüler de eylem yapacak mı?" sorusu üzerine "yapacak" diyen Kani Beko'nun açıklamasından sonra şoför arkadaşlarla konuştuğumuzda onlar, **"bizim şube başkanımız bize böyle bir şey söylemedi ve biz eyleme çıkamıyoruz, çıkmadık"** dediler.

- Otobüs şoförleri eyleme katılmadı mı?

- Şoförlerin işi bırakması bilinçli olarak engellenmiş oldu. Şu anda burada 3.500'e yakın İzenerji işçisi var, onun dışında İzelman'dan da destek veren arkadaşlarımız var.

- Son olarak ne söylemek istersiniz?

- Toplu sözleşmede şu anda diğer şirketler arasında en düşük ücreti alan İzenerji işçileridir. Bütün arkadaşlarımız ekonomik sıkıntı içerisinde. Her birinin bankalara borcu var. Geçinmiyorlar. Bu ekonomik sıkıntının sonucudur.

"Suriyeli işçiler kaçak çalıştırılıyor"

H. Merkezi: Nakış işçileri Güneşli Sosyal Güvenlik Kurumu önünde yaptıkları basın açıklaması ile patronların kaçak işçi çalıştırmasına tepki

gösterdi.

İşçiler 15 Temmuz günü yaptıkları basın açıklaması ile patronların Suriye'den gelen işçileri kaçak çalıştırdıklarını ve işçilerin kazanılan haklarını gasp ettiklerini belirterek Güvenlik Kurumu'na kaçak çalıştırılan işçiler

için patronlar hakkında yasal işlem başlatma çağrısında bulundu.

İşçiler adına konuşan **Veysel Ekinci**, hükümetin Suriyeli işçilerin kaçak çalıştırılmasına göz yumduğunu dile getirerek, Suriyeli işçilerin çalışma koşullarının çok daha kötü ol-

duğuna dikkat çekti. Ekinci aynı zamanda patronların kendilerini "ya çalışın ya da yerinize Suriyeli işçileri getiririm" şeklinde tehdit ettiklerini kaydetti. İşçiler basın açıklamasının ardından yazdıkları dilekçeleri Sosyal Güvenlik Kurumu'na teslim etti.

Üretici için değil, şirketler için kalkınma planı

Tarımda 10. "Kalkınma" Planı Meclis'te kabul edildi. Öncesinde gazetemizde planın içeriğine dair bir takım yazılara yer vermiştik. Bu yazımızda ise planın neler içerdiğine ve ne için yapıldığına dikkat çekeceğiz. Zira tarımsal politikaların dayanağı olan "kalkınma" planları üretici köylü ve tüketici açısından "refah"ın ne olacağını göstermektedir. 2014-2018 döneminde uygulanacak planın hedeflerini anlatıp gerçekçiliğine de değinmeye çalışalım.

Planın esas hedefi şöyle açıklanıyor; "*Toplumun yeterli ve dengeli beslenmesini esas alan, ileri teknolojiye dayalı, altyapı sorunlarını çözmüş, örgütlülüğü ve verimliliği yüksek, etkin ve talebe dayalı üretim yapısıyla uluslararası rekabet gücünü artırmış, doğal kaynakları sürdürülebilir kullanan bir tarım sektörünün oluşturulması...*"!

Toplumun yeterli ve dengeli beslenmesi, üreticinin ekonomik refahının artırılması ve doğal kaynakların sürdürülebilir olması üzerinden yapılan bu açıklamanın gerçekçi olmadığı gayet iyi biliniyor. Gıda krizi kapsamında ürün fiyatlarında yaşanan artış, giderek boyutlanırken, üretici girdi maliyetleri nedeniyle üretmeyecek duruma gelmektedir. Öte yandan uluslararası rekabet gücünü artırmayı hedefleyen bir tarımsal politikadan bahsedilmektedir. Bu, tarım üzerindeki uluslararası şirketlerin tahakkümünün arttığı/artacağı anlamına gelir. Şirketler üzerinden yürütülecek rekabetin kurbanının ise üretici olacağı açıktır. Kota vb. uygulamalar ile üreticinin hakları gasp edilirken, az maliyet hesapları ile şirketler rekabet güçlerini artırmaktadır. Gıda ve temel ihtiyaçlar üzerine bilinen veya bilinmeyen ne kadar marka varsa bunların aslında özünde 10 büyük şirkete ait (Nestle, Coca Cola, Pepsico, P&G, Mars gibi) olduğu gerçeği, herhalde bu duruma en iyi örnektir.

Ayrıca belirtilen hedef Türkiye'nin tarımsal hedefi değildir. **Esas itibari ile sürdürülebilir bir tarım**

5 yıllık "kalkınma" planında çok uluslu şirketlere bir nefes kanalı açılmak isteniyor. Planda üretici açısından önemli olan "girdi maliyeti", "destek primleri", "kredi borçları" vb. konulara yer verilmiyor. Kısacası üretici yine "kaderine" mahkum edilmek isteniyor.

politikası emperyalist şirketlerin hedefinde yer alan bir projedir.

Bahsini ettiğimiz şirketler, emperyalist-kapitalist kriz ile girdikleri buhrandan çıkmanın derdinde. Sömürüye paralel gıda ürünleri, dünyadaki talebi karşılamamakta; bu yüzden de üretime ihtiyaç duyulmaktadır.

Bu kapsamda öncelikle şunu belirtelim. Tarımsal üretim, diğer üretim biçimlerine nazaran daha dikkat gerektiren bir konuma sahiptir. Zira doğa üzerinden sürdürülen bir üretim söz konusu olup tarıma dayalı fabrikalara işlerlik sağlayan bir pozisyona sahiptir.

Endüstriyel tarım üzerinden hesaplanan üretim, teknoloji kullanımının sömürü hesapları ele alınması ile doğa ve toprak tüketilmektedir. Toprağın verimlilik düzeyi azalmaktadır. Ürün rekoltelerinde rakamlar giderek aşağılara çekilmektedir. Örneğin geçen yıla oranla Türkiye'de domates rekoltesi %7.6, fındık rekoltesi % 13 oranında düşü.

Gıda krizinde bir başka konu da **saman ithalatı**dır. Bu konuda Türkiye açısından okunacak tablonun sadece bir noktası bulunmaktadır. Saman ithalatı ile Türkiye bir "başarı" kaydetmiş değildir. Zira hesapsız bir ithalattan bahsederken karşımı-

za tam da böylesi bir örnek çıkmaktadır. Bir anda talep edilen saman ithalatı ile üretici şaşkına dönmüş ve üretilenin aksine ülkemizde ürün "artığı" şeklinde ifade edilen saman rekora koşmuştur.

Dünya tarımında oluşan dengesizlik ile ihtiyaçların sistemliliği ilginç bir pozisyon almaktadır. Bu durum neye ihtiyacın olup olmadığı hususunda dengesiz bir pazar oluşturmaktadır. Bu bağlamda tarımsal pazarda oluşan dengesizlik krizi tetikleyen en önemli bir unsurdur.

Şirketlerin kâr hesaplarını dikkate alma hususlu yapılan 10. kalkınma planına baktığımızda toplamda 12 madde açıklandı. (Maddeler için; Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı resmi web sitesi) Bu maddelerin içeriğine baktığımızda ağırlıklı olarak soyut açıklamalar ve bilgilendirme seminerlerinden bahsedilmektedir. Üretici açısından yeni bir şey söz konusu değildir. 5 yıllık "kalkınma" planında çok uluslu şirketlere bir nefes kanalı açılmak istenmektedir. Planda üretici açısından önemli olan "girdi maliyeti", "destek primleri", "kredi borçları" vb. konulara yer verilmemektedir. Kısacası üretici yine "kaderine" mahkum edilmek istenmektedir.

Et'e zam, but'a zam; et lobisini de gör!

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, **TÜİK** ve İstatistik Ofisi son yıllarda Türkiye'de hayvan sayısının arttığını belirtiyor. Verilere göre 2008 yılında 13,9 milyona ulaştı. Mevcut küçük baş hayvan sayısı ise 15.8 milyon.

TZOB verilerine göre de 2009-2013 arası dönemde et tavuğu (broiler) üretimi yüzde 36 oranında arttı. Ancak hayvan sayısına paralel artan et üretimine rağmen et fiyatları düşmüyor, tersine daha da artıyor. Ramazan'ın ilk 5 gününde ta-

vuk eti 4.80 TL'den 6.50 TL'ye, piliç kanat 7 TL'den 13 TL'ye çıktı. Hayvan sayısında ve et üretiminde artış, olumluluk olarak gazetelere servis edilirken, bu olumluluk emekçi yoksul halka zam olarak yansıdı. Arz-talep dengesi açısından bile sorun yokken, hatta arz lehine gelişmeler yaşanırken, yoksul halkımızın en çok tükettiği tavuk etine zam yapılması birilerinin kâr peşinde olduğunun göstergesidir.

Gezi Direnişinde "faiz lobisini" gören Başbakan, Ramazan'da "et

lobisini" görmüyor, görmek istemiyor. 2000'ler sonrası stratejik ürün kapsamında büyük sermayenin hayvansal üretime yöneldiğini, ülkenin birçok yerinde çiftlikler kurduklarını, canlı hayvan ithalatı yaptıklarını, bu faaliyetler sonucu piyasaya hakim olduklarını biliyoruz.

"Et lobisi" kârını, mazlumun, yoksul halkın cebinden artırırken, Başbakan lüks iftarlarda oruç açıyor, Gezi direnişçilerine saldırıyor, "et lobisi"ne değil.

Köle pazarında direniş

Manisa Turgutlu Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Fransız sermayeli KFI Kartal Otomotiv Fabrikası işçileri DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikasına üye oldukları için işten atıldılar. İşten atılan 34 işçi hakkında, "verim ve performans düşüklüğü ile işyerini zarara uğrattıkları" iddiası ileri sürülürken işçiler fabrika önünde direnişe geçerek patronun sendika düşmanlığını kamuoyuna duyuruyorlar. İşçiler Turgutlu OSB'de bu tür saldırıların sık sık yaşandığını belirterek ilçenin adeta köle pazarı gibi olduğunu ifade ediyorlar.

Taş ocağına karşı direniş

H. Merkezi: İzmir Çeşme'deki Germiyan Köyü'nde bulunan taş ocağı köylülerin çabası sayesinde kapatıldı. Bunun üzerine köye 3 km mesafede ikinci bir taş ocağı açıldı. Bu taş ocağının da kapatılmasının ardından, firma, köyde "**bilinçlendirme toplantısı**" organize ederek, köylüleri ikna etmek istedi.

18 Temmuz günü köylülerle Sağlık Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın gözlemci olarak katılacağı bir forum yapmak isteyen taş ocağı firmasına köylülerin yanıtı "kabul etmiyoruz" oldu. Firma yetkililerin elindeki imzaları yırtan köylüler, toplantıyı yaptırmayacaklarını belirtti. Civardaki Uzunkuyu, Reisdere ve pek çok köyden destekçinin katıldığı eylem sayesinde taş ocağı yapmak için gelenler, köyü terk etmek zorunda kaldı.

Üzüm üreticisi eylemde

Manisa'nın Alaşehir ve Sarıgöl ilçelerinde geçen yıl sattıkları üzümün parasını alamayan üreticiler eylem yaptı. Aydemirler Üzüm İşletmesi önünde toplanan yaklaşık 150 üretici, sloganlar atarak gasp edilen haklarını istedi. Jandarmanın ablukası altında devam eden eylemde üreticiler bir süre Alaşehir Sarıgöl yolunu trafiğe kapattı. Firma yetkililerinin bayramdan önce bir miktar ödeme yapacakları sözünü vermeleri üzerine üreticiler eylemlerine son verdi. Konuya ilişkin Üzüm Üreticileri Sendikası Genel Başkanı **Adnan Çobanoğlu** da yaptığı basın açıklamasında "**Üzüm Üreticileri Sendikası (Üzüm-Sen) olarak üzüm üreticilerinin haklı talep ve eylemlerinin yanında yer alıyoruz, yer almaya da devam edeceğiz. Geçen yıldan kalma alacaklarını alamayan üreticiler haklı olarak borçlu olan şirketin kapılarına da-**

yandı. Alacaklarını istiyorlar. Yetkililere sesleniyoruz, üreticiler alacaklarını alana kadar bu tür şirketlerin ticaret yapmasını engellemeliler" dedi.

Rojava Kürtleri kendi iktidarını kuruyor!

Suriye'de yaşanan gelişmeler, Taksim İsyanı'yla verilen zorunlu aranın ardından bir kez daha ülke gündeminin baş sırasına oturdu. Devletin, egemen sınıfının, Suriye'ye yeniden objektifini çevirmesinin nedeni ise Rojava'da yaşanan gelişmeler.

Suriye'de devam eden ve 2 yılı geride bırakan savaşı kendi iç gündemi gibi algılayıp doğrudan taraf olan TC, bu politika doğrultusunda epeyce çaba sarf ediyor. Esad karşıtı muhalefete ev sahipliği yapan, politik düzlemde doğrudan müdahale eden, Suriye'de rejime karşı savaşan İslamcı güçlere-çetelere askeri eğitim ve lojistik destek veren TC'nin, geçen sürenin sonunda istediği hedefe ulaşamadığı açık. Zira, Esad hala direniyor hatta muhaliflere karşı ciddi kazanımlar elde ettiği, psikolojik üstünlüğü ele geçirdiği bile söylenebilir. Kuşkusuz Suriye denklemi TC'yi belki de en fazla ilgilendiren konu **Kürtler**di. Devam eden bu "hassasiyet" Rojava halkının 19 Temmuz 2012'de birçok köy, kasaba ve kentte yönetimi ele geçirmesiyle şiddetlendi. Durum TC için tam bir kâbus anlamına geliyordu. Düne kadar aşiret reisi diyerek aşağıladığı Barzani ve Talabani'yle masaya oturmak zorunda kalması yetmezmiş gibi şimdi de "PKK" ile sınır komşusu olma ihtimali, TC için yeterince sarsıcıydı. Kendi sınırları içindeki Kürtlerle "barış"an TC'nin karşısına "PKK" bu kez Suriye'de geldi.

Son günlerde TC'nin Suriye'ye yeniden odaklanmasının ve basın vasıtasıyla gelişmeleri kamuoyuna çarpıcı bir şekilde yansıtmasının temelinde bu bölgede yaşanan söz konusu gelişmeler var.

Suriye'de neler oluyor?

19 Temmuz'da Suriye Kürdistanı'nın birçok bölgesinde iktidarı ele geçiren Kürtlerin, **demokratik özerklik** perspektifiyle örgütlülüklerini geliştirdiği, silahlı savunma güçlerini inşa ettiği,

bölgede giderek etkinliğini artırdığı biliniyor. Bugün özellikle Türkiye-Suriye sınırı boyunca şiddetlenen çatışmalar, Rojava devriminin birinci yıldönümünde El Kaide bağlantılı güçlerin Kürt bölgelerine, güçlerine yönelik saldırılarıyla başladı.

16 Temmuz'da Serekaniye'de (Rasulayn), Afrin, yanı sıra Suruç'un hemen yanındaki Kobani'de (Ayn el-Arab) PYD'nin duruma tümüyle hâkim olmasıyla çatışmalar yeni bir boyut kazandı. Kürt Ulusal Hareketiyle aynı ideolojik formasyondan beslenen PYD'nin etkin olduğu YPG, "Irak ve Şam Ülkesi İslam Devleti" (Devle el-İslamiyye el Irak wel Bilad eş-Şam) adlı el-Kaide lideri Eymen el-Zevahiri'ye bağlı ve çoğunlukla El Nusra adını kullanan güçlerle çatışıyor.

Şu sıralar çatışmaların merkezinde Tel Abyad olsa da, Serekaniye'den, Suriye'nin petrol bölgesi Rumeylan'a, Serekaniye'nin 100 kilometre batısındaki, Akçakale-Tel Abyad'ın ötesine kadar bir alan çatışmalardan doğrudan etkileniyor. Bölgede aynı zamanda ÖSO bünyesinde faaliyet yürüten **El-Ekrad Cephesi** (Kürtler) adlı İslami eğilimli güçler de, PYD ile ittifak yaparak, Tel Abyad'ı el-Kaide vb. güçlerden arındırdı/arındırıyor. Çatışmalar, Beşşar Esad'ın Humus'ta stratejik Kuseyr kasabasını Hizbullah yardımıyla ele geçirmesinden sonra güçlerini Şam-Homs ve Homs-Banyas, Tartus, Lazkiye boyunca yoğunlaştırmasının akabinde gelişti.

Canlı yayınlardan verilen çatışmaların yaşandığı sınır hakkında da birkaç şey söylemek gerekir. Suriye Kürtleri, Nusaybin'e bitişik Kamışlı'dan, Reyhanlı yakınlarındaki Afrin'e kadar Türkiye sınırı boyunca yaşıyor. Ancak "Rojava"nın her kesiminde Kürtler yoğun değil. Tel Abyad'da Araplar, Carablus'ta Arap ve Türkmenler bulunuyor. Ancak Tel Abyad'a hâkim olmak, "Rojava"nın iki

ucunun bağlantısı açısından önemli. Kamışlı Mardin'e bağlı Nusaybin'in hemen bitişiğinde. İki ilçeyi sadece bir demiryolu ayırıyor. Aynı demiryolu, Karkamış'ı Carablus'tan, Suruç'un Mürşitpınar kapısını Kobani'den (Ayn el-Arab), Akçakale'yi Tel Abyad'dan, Ceylanpınar'ı Serekaniye'den (Rasulayn) ayırıyor. Amude, Mardin'in, Derbesiye, Kızıltepe'nin, Dersik ise Cizre'nin iki adım ilerisidir.

Rojava'da geçici hükümet

Esad rejimi altında kimlikleri dahi olmadan yaşayan Kürt halkı, uzun yıllardır talepleri uğruna mücadele yürütüyordu. Esad karşıtı hareketin gelişmesiyle birlikte en etkin ve örgütlü bileşeni PYD'nin de içinde bulunduğu Kürt partileri bir araya gelerek **Kürt Yüksek Konseyi**'ni oluşturdu. Aynı zamanda Halk Savunma Birlikleri (YPG) adı altında öz savunma güçlerini inşa etti. Silahlı muhalefet ve Esad dışında üçüncü bir yolu tercih eden PYD ve diğer Kürt partileri Kürt bölgelerini savaşın dışında tutma politikasını uyguladı.

Bu süre içinde örgütlülüklerini geliştirdi, çeşitli ittifaklar yaptı. PYD, bu süre içinde PKK'nin barış süreci boyunca çekilen güçlerinden yaptığı aktarımların da etkisiyle önemli bir güce ulaştı.

Son olarak PYD diğer Kürt partileriyle görüşerek El Nusra'dan arındırılan bölgelerde seçime giderek geçici bir hükümet kurmayı amaçlıyor. Böylece Irak Kürdistanı'ndan sonra Kürtlerin kendi yönetimlerini oluşturdukları ikinci bir örnek ortaya çıkmış olacak. Askeri alanda elde edilen başarılarla paralel, uzunca bir süredir dillendirilen ama bir türlü gerçekleştirilemeyen ulusal kongre için de somut adımlar atılmış oldu. Kongrenin bir ay içinde toplanması hedefleniyor. Rojava'da yaşanan gelişmelerin kongrenin temel gündemi olacağı anlaşılıyor: "**Gerçekten toplantımız ve ardından yapılacak olan ulusal**

kongre tarihi bir döneme denk geliyor. Bölge kaynıyor. Bu durum Kürt halkını da etkiliyor. Halkımız, tarihinde ilk defa kendi özgürlüğüne ulaşıyor. Ama bölgede birçok kesim Kürtlerin özgürlüğüne kavuşmasını istemiyor... Kongremizin, toplantımızın Rojava'da halkımıza sahip çıkarak onu güçlendirmesi gerekir. Güney'de zaten bir statü var. Kürt halkı bundan gurur duyuyor ve başı dik durumdadır..." (KCK Yürütme Konseyi Üyesi Sabri Ok)

Gelişmelerin yönü Kürt ulusunun kazanımlarının, kendine olan güveninin artacağına işaret ediyor. Bu durumun dört parçada yaşayan Kürtlerde büyük bir umut ve heyecan yarattığı da bir gerçek.

Türk devletinin Kürt alerjisi

Türk devletinin, "*sınırımızın dibine PKK bayrağı çekildi*", "*PKK ile komşu mu oluyoruz?*" diyerek ortalığı ayağa kaldırmasının temel nedeni tam da bu. Rojava'da yaşayan Kürt halkının kazanımlarını yok etmek için İslamcı güçlere kapılarını açan, yaralıları hastanelerde tedavi eden, askeri malzeme sağlayan TC tüm bunlar yetmeyince Suriye sınırında bulunan YPG mevzilerini vurdu. "*Suriye'de emrivaki şeklinde atılabilecek bazı adımlar, çok daha fazla kan dökülmesine ve iki taraflı bir çatışmanın, çok taraflı çatışmaya dönmesine neden olur*" sözleriyle TC'nin dış politikasını özetleyen Davutoğlu'nun bu yaklaşımdan başkaca bir sonuç çıkması beklene mezdi zaten. Esad karşıtı muhalefet geliştiği günden bu yana Suriye'deki Kürtleri yok sayan, onların herhangi bir kazanım elde etmesine engel olmak için tüm olanaklarını seferber eden TC'nin bu tehditlerine kimse şaşırmadı. TC'nin Kürt düşmanlığına karşın Kürt ulusu özerk bir Kürt yönetimi ile kendi kaderini eline almak üzere hızla yol alıyor.

“Çözüm süreci”nde sermayenin

Kürdistan’da “uçma” hayalleri

Türkiye’de açlığın, yoksulluğun, işsizliğin en yoğun olduğu, halkın eğitim, sağlık, alt yapı hizmetleri gibi bir dizi kamu hizmetlerine ulaşım olanaklarının en geri olduğu bölgelerin başında, T. Kürdistanı geliyor. Bu geri oluşta kuşkusuz ki ülkenin yarı-sömürge, yarı-feodal yapısındaki eşitsiz gelişim durumundan, bölgedeki köylerin yıkılıp yıkılmasına, köylülerin zorunlu göçle köyünden, yurdundan koparılıp, temel geçim kaynağı olan tarım ve hayvancılığın öldürülmesine, bölgenin devlet eliyle bilinçli olarak geri bırakılmasına, bölgeye yatırım yapıp işçiye, köylüye, üreticiye teşvik destek vb. yerine savaşa yatırım yapılmasına, sermaye sahiplerinin ve toprak ağalarına “destek”, “teşvik” vb. yapılmasına kadar bir dizi nedenin etkisi inkar edilemez.

Bölgenin doğal zenginliklerinden, hammadde kaynaklarına, yatırım imkânlarından, yoğun ve genç nüfus yapısına kadar bir dizi özelliği egemenlerin her daim iştahını kabartıyor, ilgisini çekiyor. Ancak buna rağmen istikrarsızlıktan, kavga ve gürültüden korkan sermaye sahiplerinin; Kürt Ulusal Hareketi’nin bölgede yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesi ve savaştan dolayı, buralara istedikleri gibi “yatırım” yapıp halkı gönüllerince sömüremediği de bir gerçek.

2012’nin sonlarında itibaren PKK ile devlet arasında (yeniden) başlayan görüşme, müzakere ve “çözüm” süreciyle birlikte PKK’nin ateşkes ilan edip, silahlı güçlerini sınır dışına çekmeye başlamış olması komprador sermayenin gözünü bir kez daha T. Kürdistanı’na dikmesini getirdi. Devlet desteğini de arkasına alarak ilk adım olarak bölgede propaganda amaçlı “gezi” ve “toplantılar” yapmaya başladılar.

İlk olarak 20 Haziran’da Amed’de Ekonomi Bakanı **Zafer Çağlayan**’ın başkanlığında **TOBB**, **TİM**, **MÜSİAD**, **TÜSİAD**, **TÜMSİAD**, **ASKON**, **TUSKON**, **TİKAD**, **TÜR-KONFED**, **TÜGİAD**, **TÜGİK** gibi Türkiye’deki tüm sermaye çevrelerinin başkanlarının da katıldığı bir toplantı ile 2012’de devletin açıkladığı “Teşvik Paketinin” bir yıllık sonuçları özellikle T. Kürdistanı illerini kapsayan 6. bölge teşviklerine yapılan başvurular değerlendirildi.

Bir diğer toplantıyı ise TÜSİAD üyesi patronların 25 Haziran’da Cizre’ye “**Doğu ve Güneydoğu ekonomi ve kalkınma zirvesi: Cizre Buluşması**” adıyla yaptığı çıkarma oluşturuyor. Bu toplantı ve gezilerin benzerlerini eminiz ki önümüzdeki süreçlerde de göreceğiz. Etki ve sonuçlarını ise atılacak somut adımlar üzerinden takip edeceğiz.

Biliyoruz ki genel olarak kompra-

dor burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının istek ve ihtiyaçlarına paralel sermayenin önündeki tümsekleri kaldırmaya, zemini düzleştirmeye görevli olan devlet, dönem dönem sermayenin yükünü hafifletecek “teşvik”, “destek” vb. tedbirler almakta. Bunlardan birisi de devletin 2012’de uygulamaya koyduğu ülkeyi 6 bölgeye bölen ve bölgelere göre patrona; vergi indiriminden, prim patron desteğine, faiz desteğine, yatırım yeri tahsisi, gelir vergisi, prim işçi hissesinin karşılıklı olarak desteklenmesi gibi uygulamaları da içeren “Teşvik Paketi” oldu. Bu yeni “teşvik paketi” ile en fazla “destek” alan bölgelerden birisi de 6. bölge!

PKK’nin girmiş olduğu çatışmasızlık sürecinin de etkisiyle bölgede önceki dönem 2,2 milyon lira olan sabit yatırımın yeni dönemde (Haziran 2012-Haziran 2013 arası kastediliyor) 4 kat artarak 8,2 milyon liraya çıktığını belirtiyor Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan. Fırsatı kaçırmak istemeyen sermaye çevreleri ise yapılan teşvik süresinin bir yıl daha uzatılmasını istiyor.

Kürt halkını bekleyen dizginsiz sömür, talan

Emperyalizm daha fazla sömürü ve kâr için özelleştirme, esnek üretim ve taşeronlaşmaya dayanan, neo-liberal sistemin en çok sevdiği, ucuz işgücü cenneti ülkelerden olan Türkiye’de genç nüfusun, işsizliğin ve güvencesiz emeğin en yoğun olduğu bölgelerden birisi T. Kürdistanı. TÜİK’in nüfus ve aile araştırması verilerine bakıldığında da görüleceği üzere Türkiye genelinde yaş ortalaması 30’u geçmiş olmasına rağmen; T. Kürdistanı bölgesinde yaş ortalamasının 20’lerde olduğunu görüyoruz. Bu da bölgenin sermaye için ilgi kaynağı olmasının nedenlerinden birisini oluşturuyor.

Egemenler bölgenin ucuz işgücü potansiyelinden kaynaklı buraları Türkiye’nin “Çin’i” haline getirmek istiyor. Devletin “Ulusal İstihdam Stra-

tejisi” adıyla bir an önce yasalaştırarak hayata geçirmek ve uygulamayı hızlandırmak istediği, kıdem tazminatının kaldırılması, kiralık işçi bürolarının yasalaştırılıp yaygınlaştırılması ve bölgesel asgari ücretin yaşama geçirilmesi gibi düzenlemeler ve taşeron sistemin daha da yaygın hale getirilmesi ise komprador sermayenin en büyük umudu.

Komprador sermaye bu süreç sayesinde bölgeye daha rahat girerek, ya da varlığını güçlendirerek kayıt dışı taşeron, esnek ve enformel üretimi ve çalışma koşullarını yaşama geçirerek ve çalışanlar iş güvenliğinden ve iş güvencesinden yoksun, parça başı, yarım zamanlı vb. işlerde, kölelik koşullarında çalıştırarak kurlsız bir sömürü yaşama geçirecek.

Zaten bugün birçok alanda uygulanıyor olan ve kurlsız/dizginsiz sömürüyü yaşama geçiren taşeron, esnek, güvencesiz ve enformel çalışma biçimleri işçi, emekçi halkımızın yaşamında hâkim hale getirilirken, meclisten de ardı arkası kesilmeyen torba yasalar geçiriliyor. İçinde de işçi-emekçilerin aleyhine bir dizi düzenlemeler yasalaştırılıyor. Halkın kazanılmış hakları da parça parça gasp ediliyor. Örgütlülükleri tasfiye edilmeye çalışılarak yaşam koşulları ağırlaştırılmış oluyor.

Tüm bu saldırılara “Ulusal İstihdam Stratejisi”nin yasalaşıp eklenmesiyle birlikte sömürünün daha da katmerleşeceği açık. Sadece bölgesel asgari ücret uygulamasını düşündüğümüzde bunun yasalaşması durumunda, zaten açlık sınırının altında olan asgari ücret, başta T. Kürdistanı olmak üzere “asgari geçim gideri aynı değil” gerekçesiyle sürekli aşağı çekilecek. Böylece bölgeler arasındaki gelir dağılımı uçurumu daha da büyüyecek. Aynı işi yaptığı halde bölgedeki asgari ücretli batıdaki asgari ücretlinin belki de yarısını bile alamayacak. Bu da kendisinin açlık ve sefaleti olurken, bölgedeki kayıt dışı, sigortasız ve asgari ücretin altında çalıştırılanlar açısından da boğaz

tokluğuna çalıştırılmaları anlamına gelecek. Yine batıdaki işçi, emekçilerin ücretlerinin aşağı çekilmesinde ve çalışma koşullarının daha da kötüleştirilmesi için egemenlerin elinde Demokles’in kılıcı gibi sallanabilecek bölgesel asgari ücret silahı.

Elbette bu saldırıların daha fazla yaşam bulabilmesi için, egemenler düşünmeyen, sorgulamayan, hak aramayan bireyler istiyor. Ve bunun için sadece siyasi, ekonomik etkinliklerle yetinmiyor. Bölgeyi ve insanlarını kültürel, ahlaki, sosyolojik yönlerden de çürütmek, yozlaştırmak istiyor. Ve “yatırım”, “turizmi geliştirmek” vb. adı altında kültürel dejenerasyon yaratıyor. Bölgede bar, pavyon vb. açılıyor, uyuşturucu ve fuhuş devlet korumasında gerçekleştiriliyor.

Biliyoruz ki bu sürecin en büyük mağduru ise ücretsiz ve ucuz işgüçleri ile yine kadın ve çocuklar olacak. Normal durumda, bölgede çalışan işçi ve emekçilerin önemli bir bölümünün asgari ücretin altında, güvencesiz, insani olmayan koşullarda, yoğun sömürü altında çalıştıklarını göz önünde bulundurursak, kadın ve çocukların kurlsız sömürünün en katmerlisine maruz kalacağı/kaldığı ortada, emeği en değersiz görülenler olarak. Bölgeye yapılan sözde “yatırım”lardan ataerki değer yargıları ve feodal baskı altında evin içine hapsedilen kadının payına düşecek olan; bir tarafta ev içi ücretsiz emeğin sömürülmesi iken diğer tarafta da ucuz, kayıt dışı, güvencesiz, yarım zamanlı, ev eksenli, parça başı, enformel üretim biçimleriyle ücretli emeğinin daha da fazla sömürüsü olacaktır.

Yine kültürel ahlaki yozlaşma ve dejenerasyon da en fazla kadınları etkileyecek; kadınlara yönelik şiddet, taciz, tecavüz, cinayet, kadın kırılmaları artacaktır.

Egemenler saldırılarını her ne kadar “yardım”, “kalkınma” vb. söylemler ile gerçekleştiriyor olsalar da, biz sermayenin insan öğütterek kendisini yenilediğini, sömürü sistemlerini ürettiğini biliyoruz. Bugün bölgede yaşama geçirilmesi planlanan tüm bu bütünlüklü saldırıları görmeli, egemenlerin bölgeyi “Türkiye’nin Çin’i” yapma heveslerini kursaklarında bırakmalıyız. Bunun için geniş halk kitleleriyle bütünleşip, onların içinde, onların aydınlatılması ve bu saldırılara karşı direnişlerinin örülmesi sürecinde yan yana olmak zorundayız. Onlarla birlikte, işçi ve emekçilerin, kadınların, gençlerin vd. var olan örgütlülüklerini sağlamlaştırıp yenilerini yaratmak durumundayız.

Devletin JİTEM Hali!

T. Kürdistanı'nda adı katliamlarla anılan JİTEM gerçeği bir kez daha gündemde. JİTEM'i gündeme getiren ise bu kez devletin mahkemeleri. JİTEM'in 1993-1996 yılları arasında Mardin'in Kızıltepe ilçesinde gerçekleştirdiği faili belli cinayetler ve köy yakmalar üzerine Kızıltepe Cumhuriyet Başsavcılığı, dönemin JİTEM elamanları hakkında bir fezleke hazırladı.

Fezlekedede, JİTEM'in bir numaralı ismi olan dönemin Kızıltepe Jandarma Komutanı **Hasan Atilla Uğur**'un olduğu ve birçok faili "meçhul" cinayetin sorumlusu olduğuna dikkat çekildi. Kayıp yakınları ve avukatlarının başvurusu üzerine Kızıltepe Cumhuriyet Başsavcılığı, Ergenekon davası kapsamında tutuklu bulunan, dönemin Kızıltepe Komutanı Uğur'un ilçe Jandarma Komutanı olarak görev yaptığı dönemde yaşanan faili "meçhul" cinayetler ve köy boşaltmalara ilişkin sürdürdüğü soruşturmayı tamamladı.

Fezlekedede, Kızıltepe'de 12 kişinin katledilmesinden sorumlu tutulan 9 kişi hakkında inceleme başlatıldı. Birinci şüpheli olarak yer alan Hasan Atilla Uğur hakkında "*Silahlı örgüt kurma ve yönetme, kasten öldürme, kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, işkence*" suçlaması yapıldı.

Bölge halkının büyük bir acıyla tanıdığı JİTEM gerçeği geçen süre boyunca devlet tarafından kabul edilmedi. Faili belli cinayetlerde yaşamını yitirenlerin yakınlarının tüm başvurularına, bölge halkının tanıklığına karşın mahkemeler örgütün varlığını dahi kabul etmemişti. Herkes tarafından bilinen katiller açıkça korunuyordu. Hukuk ve adalet kavramları sadece devletin bekası için vatan hizmeti yapanlar için anlam taşıyordu.

AKP'nin hükümet olmasıyla kirli geçmişinin üstüne bir sünger çekmeyi önüne koyan devlet, 12 Eylül anayasasını "değiştirdi" yaygarasıyla, Ergenekon, Balyoz operasyonlarını gerçekleştirdi. Böylece AKP, devletin geçmişte gerçekleştirdiği tüm katliamlarla hesaplaşmış gibi yaparak aklayacak, reorganizasyonunu sağlayacaktı. Öte yandan rakip kliğin devlet içindeki etkinliğini kıracaktı. AKP'nin sözde yargıladığı ve isimleri JİTEM'le, köy yakmalarla, asit kuyularıyla anılan generallerden bir farkının olmadığı

Roboski'de 34 Kürt gencinin resmi emirle katledilmesiyle bir kez daha ortaya çıktı.

Savcılığın hazırladığı fezlekenin Ergenekon ve Balyoz davalarıyla ilişkili bir biçimde gelişmesini de AKP'nin davada elini güçlendirme girişimi olarak okumak pekala mümkün. Roboski'de 34 genci katleden kuvvet komutanına madalya veren devletin-AKP'nin derdinin halka yönelik işlenen suçlar olmadığı çok açık.

Hazırlanan fezlekenin vitrininde bunlar olsa da savcılığın JİTEM'in varlığını kabul etmesi, 90'lardan bu yana hukuk mücadelesini sürdüren kayıp yakınları için önemli bir gelişme. İşledikleri cinayetlerin ve katliamların küçük bir kısmına değinse de oldukça hacimli olan çalışmada öne çıkan noktalara bir göz atmak yararlı olacaktır.

Cinayet, işkence, kaybetme; JİTEM'in sistematik faaliyetleri...

Savcılık fezlekedede, işlenen cinayetler, zorla köy boşaltmalar ve işkence olaylarına ilişkin başlatılan soruşturma kapsamında söz konusu eylemlerin JİTEM adlı oluşumun faaliyetleri çerçevesinde gerçekleştirildiğine dair kuvvetli şüphe teşkil eden delillere ulaştığına yer verdi. Fezlekedede, bir dönem bazı kurumlar ve kişilerce bu yapının hayal ürünü olduğuna dair beyanat verildiği, başta İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen "Ergenekon terör örgütüne" ilişkin dava kapsamında verilen ifadeler ile ele geçirilen belgelerin yanı sıra bu davaya paralel ilerleyen benzer dava süreçlerinde de JİTEM adlı oluşumun varlığını ortaya koyan delillere ulaşıldığı belirtildi. Tespit edilen cinayet, işkence, kaybetme, alıkoyma ve zorla köy boşaltma gibi eylemlerin, tanık ve mağdurların ifadeleri üzerine vakaların JİTEM tarafından sistematik bir şekilde gerçekleştirildiğine dair kuvvetli şüphenin olduğu kaydedildi.

1990'lı yıllarda bu birimde görev yapan kişilere "Jandarma Genel Komutanlığı JİTEM İstihbarat Görevlisi" ibareleri içeren kimlikler dağıtıldığı ve kişilerin bu kimlikler sayesinde her yerde rahatlıkla bulunabildikleri kaydedilen fezlekedede, JİTEM'in PKK'ye yardım edenler veya sempati duyanlar haklarında adli süreç başlatılmak

sızın işkence, öldürme vb. hukuka aykırı eylemlere maruz bıraktıklarına işaret edilerek, "*1990'lı yıllarda esasen Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 'teröre' karşı yürütülen illegal faaliyetlerin de JİTEM adlı örgüt bünyesinde gerçekleştirildiği, ilk başta deneme amacıyla kurulan bu örgütün resmi kayıtlara göre, 1990 itibarıyla görevine son verilmiş olmasına rağmen bu tarihten sonra da faaliyetlerine devam ettiği... JİTEM adlı yapılanmanın tüm bölgede organize biçimde faaliyet gösterdiğine açıkça delil teşkil etmektedir*" denildi.

Fezlekedede, JİTEM içerisinde TSK personeli dışında korucuların ve itirazlar gibi sivil kişilerin de görev yaptığına dikkat çekilerek, bu oluşumun hukuki nitelik taşımadığı ve "terörle mücadele" kisvesi altında hukuk dışı faaliyetler yürüttüğüne işaret edildi. "*JİTEM yöneticilerinin aynı zamanda silahlı kolluk görevlisi olmalarının bu yapının hareket kabiliyetini artırdığı ve faaliyet alanını genişlettiği, yönetici kadronun devletle bulunan irtibatı sayesinde araç, silah ve maddi kaynak sıkıntısı yaşanmadığı, devlete ait silah, otomobil vs. araçların JİTEM faaliyetleri kapsamında rahatlıkla kullanılabilirdiği, yine kişilerin hürriyetlerinin kısıtlanması için devlet tekelinde olan gözaltı vb. tedbirlere başvurularak hukuka aykırı faaliyetlerin kolaylaştırıldığı, o dönem itibarıyla bölgede tek yetkili gücün subaylar ve onların emrindeki birimler olduğu...*"

Fezlekedede, tespit edilen cinayet, işkence, alıkoyma ve zorla köy boşalttırma gibi eylemlerin 1994-1995 yılları arasında gerçekleştiği ve alınan tanık ve mağdur ifadelerine göre kaybolan şahısların tamamının kolluk görevlilerince ya da kendini kolluk görevlisi olarak tanıtan şahıslarca evlerinden alındığı ve bir daha kendile-

rine ulaşılamadığı belirtilerek, bu şahıslardan bazılarının cesetlerine yıllar sonra muhtelif köylerdeki su kuyularında ulaşıldığı, bu kuyuların o dönemde boşaltılmış olan köylerde bulunduğu kaydedildi. Kızıltepe Cumhuriyet Savcısı Ahmet Aslan, hazırladığı fezlekeyi 3 Temmuz'da tamamlayarak, Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdi.

JİTEM...

"JİTEM (Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele) teşkilatı, 1989'da, Korgeneral Hulusi Sayın'ın emriyle kuruldu. Veli Küçük, Arif Doğan, Cem Ersever ilk çekirdek kadro arasındaki yerlerini almışlardır. OHAL bölge valileri Hayri Kozakçıoğlu ve Ünal Erkan ile zamanın başbakanı, DYP lideri Tansu Çiller aleni olarak JİTEM'i her yönüyle destekleyenler arasındadır. Eskişehir Emniyet Müdürü Hanefi Avcı, önceki görev yeri olan Edirne'den ayrılmadan kısa bir süre önce Diyarbakır 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam eden JİTEM davasında talimatla verdiği ifadede şöyle diyordu:

"*Bölgede JİTEM adına yasa dışı olarak öldürme, kaçırma gibi bir kısım faaliyetlerin, bu işleri yapan kişilerin üstlerinin denetimi ve bilgisi dâhilinde olmadan işlenmesi söz konusu olamaz. Ancak doğrudan üstlerinin bilgi ve talimatı bulunmadığına dair de somut bir bilgin yoktur. Ancak bu kişiler eylemleri sonrası korunup kollandığına göre eylemlerden üstlerinin bilgisi olduğu sonucunu çıkarmak mümkündür. Bölgede birçok güvenlik görevlisi tarafından söz konusu davranış tarzları, kabul gören bir davranış tarzıydı.*"

Kürt Ulusal Kongresi'nin hazırlık toplantısı gerçekleştirildi

H. Merkezi: PKK lideri Abdullah Öcalan'ın çağrısının ardından ilki Ankara, ikincisi Amed'de gerçekleştirilen Kürt Ulusal Konferansı'nın 3.ü için hazırlık toplantısı 22 Temmuz günü Irak Kürdistanı'nda **Selahaddin** kentinde, 39 kurumun katılımıyla gerçekleştirildi.

Burada konuşan Federal Kürdistan Bölgesi Başkanı **Mesut Barzani** Kürt Ulusal Kongresi'nin 1 ay içerisinde Er-

bil'de düzenlenmesi için toplandıklarını ifade ederken, "*Başlıca amacımız Kürdistan'ın dört parçasındaki tüm siyasi kesimlerin ortak talep ve stratejik birliktelik ile barış ve birlikte yaşama mesajını bölge halklarına iletmektir. Bu kongrede Türk, Arap ve Fars halklarına Kürt halkının barış ve eşitlik temelinde birlikte yaşamak istediğini söyleyeceğiz*" diye konuştu. DTK Eş-

genel Başkanı **Ahmet Türk**, Öcalan'ın kongre hazırlık toplantısını selamlayan mektubunu okudu.

"Rojava'da meşru haklar için ortak çalışma"

Kürt Ulusal Kongresi'nin hazırlık toplantısının ardından ortak bildirgesi açıklandı. Bildirgede, tüm siyasi çevrelerin diyalog dili ve barışçıl demo-

kratik yolları kullanmasına ve birbirlerinin iradesine saygı göstermesinin hususuna ağırlık verildiği belirtildi.

"*Rojava Kürdistanında Kürtlerin meşru haklarının elde edilmesi için siyasi çevrelerin ortak çalışmasının önemine*" dikkat çekilen bildirgede, Kürt Ulusal Kongresi'nin en kısa zamanda toplanabilmesi için tüm "Kürdistanı" temsil edecek 21 kişiden oluşan bir hazırlık komitesinin kurulmasına karar verildiği açıklandı.

Gerilladan Cemal Beyazgül açıklaması

Hangi aileden ya da aşiretten olursa olsun, düşmanla ilişki içinde olan, ona yardım eden, destek veren kim varsa Partimizle sorunu var demektir. Bunun dışındaki her türlü yorum, halkımızın birliğine zarar vermekte ve ancak düşmana yaramaktadır.

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan 17 Temmuz 2013 tarihli TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı tarafından yapılan açıklamayı güncelliğinden kaynaklı paylaşıyoruz:

"HALKIMIZA!

Bilindiği gibi **23 Haziran 2013** tarihinde saat 15:30 sıralarında, Ovacık kırsalında **Cemal (Alişan) Beyazgül** adlı şahıs gerilla birimlerimiz tarafından tutuklanmıştır. Adı geçen şahıs **25 Nisan 2000** tarihinde **Ovacık-Mercan** bölgesinde gerilla birliğimize yönelik düşman operasyonu sonucu Yusuf Ayata, Hasan Akyol, Fehiman Bozgurt, Umut İl, Fikret Vural, Zeynel Erdoğan ve Mustafa Toptaş adlı yoldaşlarımızın şehit düşmesi ile ilgili soruşturma kapsamında tutuklanmış ve sorgusu yapılmaya başlanmıştır. Sorgusunun devam ettiği süreçte 16 Temmuz 2013 tarihinde sabah saatlerinde nedenini bilmediğimiz ve ancak hastane koşullarında netleştirilebilecek bir nedenden ötürü kriz geçirerek yaşamını yitirmiştir.

En baştan belirtmemiz gerekir ki;

Gerilladan HES'e karşı eylem

H. Merkezi: Doğan Haber Ajansı'ndan **Ferit Demir**'in haberine göre, TKP/ML TİKKO gerillaları tarafından Dersim Merkez'de HES üretim binasına yönelik bir eylem gerçekleştirildi.

25 Temmuz günü gerçekleştirilen eylemde, Dersim kent merkezine 10 kilometre uzaklıktaki Dinar Deresi üzerindeki özel bir firmaya ait HES üretim binasına saat 21.30 sıralarında gelen TKP/ML'ye bağlı TİKKO gerillaları, burada bulunan özel güvenliği etkisiz hale getirdikten sonra, santralin komuta kontrol merkezine koydukları el yapımı bombayı uzaktan kumanda ile patlattı.

Patlamada merkezdeki bütün teknik cihazlar parçalandı. Gerillalar, özel güvenlikçilere yaptıkları ajitasyon konuşmalarında HES santralinin çevreye zarar verdiğini, üretim yapmasına izin vermeyeceklerini, santralin kesinlikle iptal edilmesini istediklerini ve bu nedenle bombaladıklarını söyledi. Haberde, komuta kontrol merkezinde meydana gelen büyük çaplı hasar sonrası, HES'te elektrik üretiminin aksadığı belirtildi.

bahsi geçen şahsın bu şekilde ölmesi ve bu şahıs nezdinde yürütülen sorgulamanın bu şekilde sonlanması kesinlikle bizim tercihimiz olmamıştır. Nihayetinde her ne sebepten ötürü olursa olsun tutuklanmış ya da esir alınmış herkesin güvenliğinden Partimiz sorumludur. Öte yandan Partimizin ideolojik çizgisinin bir ürünü olarak alıkonulan hiç kimseye işkence, küfür, hakaret, aşağılama vb. tutumlara girilmemektedir. Partimizi tanıyan herkes bu konudaki pratiklerimizden haberdardır/haberdar olmalıdır.

Alıkonulduğu günden yaşamını yitirdiği güne kadar, toplam 24 gün boyunca Cemal Beyazgül adlı şahısa yurtdışı kısıpca özetlediğimiz anlayışa uygun biçimde davranılmıştır. **Hiçbir biçimde işkence ya da kötü bir muameleyle maruz kalmamıştır.** Ancak şahsın sağlık durumu sorgu sürecinin istediğimiz biçimde sonuçlanmasının önünde ciddi engel yaratmıştır.

Sorgu süreci boyunca üzerine atılan tüm suçları reddetmesine rağmen, her seferinde farklı ve çelişkili anlatımlarda bulunması, birçok kez yalan söylemesi ve güvensiz bir duruş sergilemesi nedeniyle ne aklanabileceği ve ne de serbest bırakılabileceği bir durum gerçekleşmiştir.

Ancak sorgulanan şahsın sağlık durumunun gerektirdiği biçimde sorgu sürecinin daha uygun bir ortamda devam etmesi için gerekli özenin tarafımızdan gösterilmemiş olması öz eleştirisi verilmesi gereken bir konudur. Serbest bırakılma koşullarının olmadığı durumlarda alıkonulan şahsın sağlık durumuyla ilgili gereken özen ve ciddiyetin gösterilmesi önemlidir. Olay nezdinde tam anlamıyla bir önemsememe durumu yaşanmasa da sonuçtan da görülebileceği üzere koşullar yeterli düzeyde sağlanamamıştır. Elbette savaş koşullarında ve gerilla ortamında bunun sınırları vardır. Ancak Partimiz bu konudaki eksikliğini görmekte ve özeleştireli vermektedir.

Öte yandan **yukarıdaki özeleştireli yaklaşımımız ve ortaya çıkan sonuç, olayın ciddiyetini ve bahsi geçen şahsın tutuklanma nedenini gölgelemelidir.** Yedi yoldaşımızın şehit düştüğü Mercan çatışması, düşmanın halk içindeki örgütlü çalışmasının bir sonucudur. Sivil unsurları aracılığıyla yürüttüğü istihbarat çalışmaları sonucunda düşman, yoldaşlarımızın yerini tespit etmiş ve düzenlediği operasyonla gerilla birliğimizin tamamını katletmiştir. Olaya ilişkin yürüttüğümüz soruşturmada bütün ok işaretleri Ce-

mal Beyazgül'ün düşmanın halk içindeki sivil istihbarat örgütlemesinin bir parçası olduğunu göstermektedir. Çıkan çatışmada yoldaşlarımızın tamamının şehit düşmüş olmasının getirdiği kanıt toplama zorluğu ve şahsın kendisinin de samimi ve dürüst yaklaşmaması gibi durumlar, olayın tüm çıplaklığıyla açığa çıkmasını engelleyen nedenler olsa da hiç istemediğimiz bir biçimde yaşamını yitiren şahsın şüpheli olmasının önünde engel değildir, olmayacaktır da.

Suçlu olup olmadığı, hala devam eden soruşturmanın sonuçlanmasından sonra netleşmiş olacak ve halkımızla paylaşılacaktır. **Bu soruşturmanın tamamlanmasında ve doğru sonuçlara ulaşılmasında bir sorumluluk da halkımıza aittir.** Dolayısıyla halkımız da bilgilerini Partimizle paylaşmalı ve üzerine düşen bu sorumluluğu bu şekilde yerine getirmelidir.

Bilinmelidir ki, düşmanın halkımız içindeki sivil uzantıları aracılığıyla çeşitli örgütlenmeler oluşturmasının tek esas amacı devrimci örgütlere karşı mücadele yürütmek değildir. Bu da dahil olmakla birlikte, esas olarak halk içinde güvensizlik yaratmak, halkı parçalara bölmek dolayısıyla kendisine karşı birleşmiş, örgütlü bir halk gerçekliğinin yaratılmasını engellemektir. Bu amaç doğrultusunda ajan örgütlemek, işbirlikçiliği yaygınlaştırmak, ihbarcılığı teşvik etmek, halkımızı ihbar etmeye zorlamak gibi birçok çalışma yürütmektedir. Bu çalışma çerçevesinde elindeki her türlü maddi ve manevi olanağı kullanmaktan geri durmamaktadır.

Halkımız kendi tarihinden de iyi bildiği bu gerçeklere karşı uyanık olmalı, her daim birliğini ve örgütlenmesini güçlendirmeye çalışmalı, düşmanın bu tür çalışmalarına karşı çıkmalı, teşhir etmeli, düşmanla şu ya da bu şekilde ilişki içinde olan herkesi uyarmalı ve gerektiğinde tecrit etmeli, ilişkisini kesmelidir. Partimiz, düşmanın ajan-ışbirlikçi politikasına karşı halkımızla birlikte mücadele etmede ısrarlı ve kararlı bir duruş sergilemeye devam edecektir.

Düşmanın ajan-ışbirlikçilik politika-

sına karşı son dönemlerde yürüttüğümüz çalışmalar halk içinde bazı yanlış yorumların oluşmasını beraberinde getirmiştir. Geçen yıl, Partimizin askeri kurumlara erzak vb. taşınmaması yönü kararına uymaması sonucu Süleyman Beyazgül'e ait araç yakılmış, içinde bulunan Deniz Doğukan Beyazgül adlı şahıs alıkonulmuştu. **Bu yıl 23 Haziran'da Cemal Beyazgül'ün tutuklanması ile yukarıda bahsettiğimiz olayın birbiriyle ilgisi bulunmamaktadır.** Her iki olayda da yöneldiğimiz şahısların aynı aileden olması, Partimizin bu aileye karşı bir yönelim içinde olduğu gibi son derece yanlış yorumların yapılmasını getirmiştir. **Açıkça söylemek gerekir ki, Partimizin ne bahsi geçen aileye ve ne de başka herhangi bir aileye karşı bir yönelimi olmamıştır.** Olamaz. Sorunumuz aile ile değil bu aileye mensup olan ve düşmanla şu ya da bu düzeyde ilişkisi bulunanlardır. **Hangi aileden ya da aşiretten olursa olsun, düşmanla ilişki içinde olan, ona yardım eden, destek veren kim varsa Partimizle sorunu var demektir.** Bunun dışındaki her türlü yorum, halkımızın birliğine zarar vermekte ve ancak düşmana yaramaktadır. Dolayısıyla halkımız, bu yönlü her türlü yoruma, dedikoduya inanmamalıdır, karşı çıkmalıdır.

Son olarak tekrarlamak gerekirse; genel olarak düşmanın ajan, işbirlikçilik politikasına karşı yürüttüğümüz mücadele, özel olarak da Cemal (Alişan) Beyazgül'ün hala ŞÜPHELİ durumunda olduğu ve yedi yoldaşımızın şehit düştüğü Mercan Çatışması olayına ilişkin yürüttüğümüz soruşturma devam edecektir. Bunun yanında Cemal Beyazgül'ün yaşamını yitirmesi olayına ilişkin verdiğimiz özeleştireli halkımızla daha geniş çapta tartışmayı, halkımızın eleştiri ve önerilerini almayı özel bir görev olarak gördüğümüz bilinmelidir. Her türden eksiklik ve hatasına karşı dürüst ve samimi olmayı ilke bilen Partimiz, bundan önce olduğu gibi bundan sonra da bu ilkeye sıkı sıkıya bağlı kalacaktır.

**TKP/ML TİKKO
Dersim Bölge Komutanlığı
17 Temmuz 2013"**

**Göğün
yarısı**

Hükümetin "DİL YARASI"

Cinsiyetçi küfürleri dilimizden (gerçekte ise bilincimizin altı ya da üstünden) söküp atmak ciddi anlamda zorluklar içerse de, bunları ayırt etmek nispeten kolaydır. Kadın bedeni ya da küfür edilen kişinin kadın bir yakını tarafından tariflenen bu küfürler, dilin erilliğinin en uç halidir denebilir. Ve bu nedenle de tüm uçluklarda olduğu gibi çözümlülüğü düşük olsa da görünürlüğü yüksektir. Bunu (çaresizce) bir avantaj olarak da görmek mümkündür.

11 yıllık AKP hükümeti dönemi, dilin eril kullanımının en uç örneklerini vererek, nasıl bir zihniyete sahip olduklarını göstermekle yetinmemiş, her an başımızın üstünde dolaşan yumruk ne zaman kafamıza inecek diye bizi beklenti içine de sokmuşlardır. "Neyse ki" bu bekleyiş çok uzun sürmemekte, başbakan başta olmak üzere bakanları, bürokratları, ideologları vs. ile topyekûn bir güruh olarak bedenimizi, kimliğimizi, cinsiyetimizi dillerine dolamakta birbirleriyle yarışmaktadır.

Bu kendini bilmez "(her şeyin en iyisini) bilirkişiler", erkeğe zaten her şey serbest olduğu için kadının cinsel yaşamından doğuracağı çocuğa, onu da nasıl doğuracağına karar vermekle yetinmediklerini/yetinmeyeceklerini en son yaşanan "hamilelik" tartışmasıyla bir kez daha göstermiş oldular.

Sınır yok; konu kadın olunca ise hiç sınır yok! Hamile kadınların sokağa çıkmamasını isteyen şahıs (ki kendisi İslam düşürü müymüş neymiş) hamile kadının estetik olarak hoş olmadığını beyan etmiş, dolayısıyla kadının hamilelik dönemi boyunca evde oturması gerekmiş. E be adam! Bu lafları ortalağa saçarken, sana hiç sormayacaklarını mı düşündün? "Beyimize" hangi görüntü estetik gelir acaba? Sokakta her an tacizle burun buruna yaşayan hamile olmayan kadınların görüntüsü mü? Yoksa evinin hemen dibinde "ya benimsin ya kara toprağın" denerek öldürülen kadınların kanlı görüntüleri mi? Sokağa çıktı diye abisi, babası vs. bir yakını tarafından suçundan sürüklenerek götürülen genç bir kadın görüntüsüne ne dersiniz? Yanındaki erkeğin yumruğuyla "NAKAVT" olan kadın estetik duygunuza hitap eder mi acaba? Kadının hamile hali değil de, bu halleri sizin için daha estetik duruyor olmalı ki, topu bu tarafa hiç çevirmemektesiniz!

Sonra hamilelik, cinselliği çağırıştırıyormuş, yani ayıpmış! Senin başbakanın değil mi, daha nikah masasından kalkmadan çiftlerle "üç-beş çocuk" pazarlığı yapan? O çocukların leylekler tarafından mı getirileceğini zannediyor bu diyaloglara şahit olanlar sence? Evlenen kadın ve erkeklerin "ayıp şeyler" yapacakları odaya davul zurnalarla uğurlandığı bir ülkenin "düşünürü" olduğunuzu unutmayın bizce! Yoksa çirkinlikten de öte komik oluyorsunuz!

Sokakta dolaşan hamile kadınlar, "genç kızları" korkutuyormuş! O iş öyle değil "sayın düşünür"! Onları sokakta korkutan bir şey varsa, o da her an başlarına ne geleceğini bilmemekten kaynaklıdır. Ancak evin dört duvarı arasındaki "mahremiyet" alanında da kadınların neler yaşadıkları (fail ya da mağdur olarak) hepimizin malumudur. Ama tek örnek değil ki bu şahıs. İşte birkaç örnek daha:

Fatma Şahin (Bakan): "Medya olayları abartıyor. Kadına yönelik şiddet algıda seçicilik."

Erhan Ekmekçi (İl Genel Meclis üyesi): "Kızlar okuyunca erkekler evlenecek kız bulamıyor."

Mehmet Şimşek (Bakan): "Kadınlar iş aradığı için işsizlik yüksek."

Ayhan Sefer Üstün: (Milletvekili): "Tecavüzcü, kürtaj yaptırarak tecavüz kurbanından daha masum."

İ. Melih Gökçek (Belediye Başkanı): "Anası tecavüze uğruyorsa neden çocuk ölsün? Anası ölsün!" vs. vs. vs.

Biz tüm bu söylemleri alt alta eklediğimizde, karşımıza erkek egemenliğinin koskocaman bir ordusu ve korusu çıkıyor ki, onların bu kadına ve kadın bedenine yönelik düşmanca söylemlerinin karşılığını biz evde, sokakta, okulda, işyerinde çekmek zorunda kalıyoruz. O yüzden bu söylemlerin hiçbirisi masum değil, her biri kadın için bir "yara" demek. AKP hükümetinin kadınlarda açtığı "dil yaraları" o kadar arttı ki, karşılığı ancak bir Gezi ile verilebilir!

İNANDINIZ MI?

Son zamanlarda Facebook ve twitter daha fazla yaşamımıza girdi. Hayatın ve isyanın o hızlı akışını buradan da takip etmek olmazsa olmazlarımız arasında. Sevinçlerimiz ve hüznlerimiz dahi artık buradan yansıyan sembollerle anlaşılıyor. Ancak bu alanın bir de şöyle bir sıkıntısı var: Yazılanlar, söylenenler ne kadar doğru?

Bugün de Facebook'ta gezinirken "14 yaşında 11 kişinin tecavüzüne uğrayan çocuğun avukatının Twitter'da yazdıkları" başlıklı bir paylaşımına denk geldim. Genç bir kadının 6 yıllık avukatlık yaşamında en zorlandığı dava olan istismar davasında karar öncesi beklerkenki duyguları yazılı bu paylaşımında. Her ne kadar sosyal medyanın "inanılabilirliği" tartışmalı olsa da; paylaşımında yer, tarih, kişi gibi "olayı kesinleştirecek" 5N-1K kuralına yer verilmese de; yazılanların "inanılabilirliği" hiç de tartışmalı değil, inanın!

Bence siz de okuyun...

Avuçlarınız terleyecek mi?

Titreyecek misiniz?

Gözleriniz korku ve çaresizlikle eğilecek mi?

İsyanınız boğazınızı yakacak mı?

Kendiniz kadar güçsüz bir kolun arkasına sığınma ihtiyacı duyacak mısınız?

"Birazdan 11 tane şüphelinin ve 15 yaşında bir mağdurunun olduğu, içinde uyuşturucu ve tecavüz geçen bir ağır ceza duruşmasına gireceğim. Bu arada ben mağdur vekiliyim. 14 yaşında 9 kişinin tecavüzüne uğramış ve şimdi korkudan şikayetçi değilim diyen bir çocuğun avukatıyım.

14 yaşındaki kıza zorla uyuşturucu verip bayıltan ve sırayla tecavüz eden bir de bunu videoya çekip paylaşan sanıkların ifadeleri şok edici. Sırf kız evden kaçıyor ve de sigara içiyor diye neredeyse tecavüzü mazur gösterecek şekilde savunma yapan avukatlar bile var karşımda. Kız o kadar korkmuş ki duruşma boyunca elimi bırakmadı, ifade vermek için sanıkların dışarı çıkmasını istedi, olayı anlatırken hep ağladı.

11 sanıktan 5'i tutuklu diğer 6'sı için de tutuklama istedim. Heyet karar için ikinci kez ara verdi. Duruşma 10:30'dan beri devam ediyor. 3,5 saat ve 21 sayfa tutanak sonunda tutukluların tutukluluk hallerinin devamı ile tutuksuz olanların tutuklanmalarına karar verildi. Sanık yakınları arbeye çıkardı, mağdur kıza annesine ve bana saldırmaya kalktı. Polis eşliğinde kaleme sığındık. Dışarıda kıyamet kopuyor. 14 yaşındaki tecavüz mağduru ve avukatı bana tecavüzcülerin aileleri siz nasıl insanlarsınız diye saldırdı. Asıl siz nasıl insanlarsınız?

Sonuçta ilk celse bile olsa, henüz infaza yönelik hüküm kurulmamış da olsa o 11 tecavüzcü duruşmadan sonra cezaevine gidecek. Bu bile yeter. Evet suçu ispatlanana kadar herkes masumdur ve burada 14 yaşında bir çocuğa tecavüzden bahsediyoruz. Hem de 11 kişi tarafından. Ne masumiyeti!

30 yıllık ömrümün ve 6 yıllık meslek hayatımın en zor saatlerini yaşadım. Avukat olarak sakın olayım dedim ama insan olarak mümkün değil.

Kız birkaç defa evden

Bence siz de

okuyun...

Avuçlarınız

terleyecek mi?

Titreyecek misiniz?

İsyanınız boğazınızı yakacak mı?

Kendiniz kadar

güçsüz bir kolun

arkasına sığınma

ihtiyacı duyacak

mısınız?

kaçmış diye" sokaklarda başkalarıyla yatıp kalkıp suçu bize yıkmaya çalışıyor, akli dengesi yerinde değil" bile dendi. O travmayı yaşayan birinin ruhsal durumu elbette yerinde olmaz ama akli dengesi yerinde değil ne demek? Deli diye tecavüz mü edeceksiniz?

Elimi tuttuğunda avuçlarının içi terleyen, titremesine zor mani olduğum ve bana ablacım diyen bir çocuktan bahsediyoruz. Adı üstünde çocuk. Mağdur çocuk şu an yurtta kalıyor; ama annesi ve küçük kız kardeşi için hayat bundan sonra onunki kadar korunaklı olmayacak maalesef.

Gözümün önünde kadını 'seni de kızın gibi yapacağız' diye tehdit ettiler. Onunla ilgili de ayrıca suç duyurusunda bulunuldu elbet. Tecavüze uğrayan çocuğunun hakkını aradı, suçlulardan şikayetçi oldu diye bir anneyi tehdit etmek hangi insani ölçüde sığabilir?

Sonradan suçsuz oldukları anlaşılırsa diyenler var. Bazı suçlarda aslında en başından her şey apaçık ortadadır, sonradan kamufler edilir. Bugün bir kez daha anladım ki, hayatta çok gerçekçe şeyleri kendimize dert ediyoruz. İnsanlar ne travmalar atlatıyor, biz neyin derdindeyiz?

Ben öz kızına tecavüz eden baba ile ilgili halasının kıza 'babanın yanında yarı çıplak gezip adamı tahrik etmeseydin' dediğini bile duydum. Sizden ricam burada veya Facebook'ta nick veya foto göstermeden yazılanları paylaşmanız. Korktuğumdan değil meslek kuralları gereği ricamdır."

(Bir YDK'lı)

"Sakin gücümüzü küçümsemeyin"

Gezi ayaklanmasında önemli bir aşama olan forumlar, ayaklanmayı bugüne taşıyan biz kadınlar açısından da önemli bir yerde duruyor. Bizler İstanbul genelinde gerçekleştirilen forumları kimi zaman takip edip kimi zaman örgütlenmesinde rol alarak, buralarda tartışmalar açmaya çalışıyoruz. Bunları sizler için derledik:

Yenidoğan Forumu "Sakin gücümüzü küçümsemeyin"

15 Temmuz günü Sarıgazi'nin Tokatlı ve Alevi halkın yoğun olarak yaşadığı semti olan Yenidoğan'da ilk kez bir forum gerçekleştirildi. Tokat Zile Elmacık Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği önündeki açık alanda gerçekleştirilen foruma 200'e yakın insan katıldı. Saat 20.00'den itibaren dernek önünde biraraya gelmeye başlayan katılımcıların çoğunluğunun erkek olması üzerine **Yeni Demokrat Kadınlar** olarak sokak sokak gezerek, kah megafonla kah sohbet ederek bölgedeki kadınları forumu sahiplenmeye çağırdık. Bunun üzerine foruma 70'e yakın kadın katıldı.

Mahalledeki sorunların tartışıldığı forumda ilk olarak söz alan bir katılımcı *"Mahallemizde 6 cami var. Sübyan okulu, Kuran kursları var ama bir tane okul yok. Benim çocuğum 6 yaşına geldi. Şimdi onu okula göndermek için Sarıgazi'ye gidip-gelmem gerekiyor"* diyerek, mahallede okul olmadığından söz etti. Başka bir katılımcı Gezi İsyanının halktaki korku duvarını yıktığını belirterek, *"Benim babam, dede (Alevi dedesi). '80 darbesini görmüş. Çok korkmuş ve hala korkuyor. Bizi de o korkuyla büyüttü. Ama biz kendi çocuklarımız o korkuyla değil, Gezi'deki direniş ruhuyla büyütelim"* dedi.

Bunun üzerine söz alan yaşlı bir kadın, *"Gençlerimize, şehitlerimize*

teşekkür ediyoruz. Korkmayın, yürüyün yolunuzda. Bu şehitlerimizi unutup da sakın ola bunlara oy vermeyin. Yolunuza, başkaldıranların yoluna kurban olurum" deyince, **"Her yer Taksim, her yer direniş"** sloganı ve alkışla karşılık verildi.

Kadınların direnişte barikatın en ön saflarında yer aldığı, artık isyan ettiği sıkça belirtilen forumda çok sayıda kadın da söz aldı. Söz alan bir kadın *"Gezi direnişinde barikatların arkasında en çok kadınlar vardı. Biz burada en ön saftaydık. Çünkü biz burada kadın olduğumuzu, yokluktan varlığa geçtiğimizi gördük"* dedi. Bir başka kadın ise *"Gezi direnişinde Vali'nin 10 cümlesinden 9'u kadınlardı. 'Çocuklarınızı alın, evinize dönün' diyordu. Gördük ki devlet bu süreçte en çok kadınlardan ve gençlerden korktu"* dedi ve sözlerine şöyle devam etti: *"Ama kadınlar, 'Bu çocukları biz doğurduk, mücadeleye biz sevk ettik ve çocuklarımızla barikatların önüne geliyoruz' dediler. Kadınlar Gezi'de kendi güçlerini gördüler. Sakın gücümüzü küçümsemeyin."*

Forum sonrası silahlı saldırı

Forumun ardından kitlenin dağılmasıyla gece yarısı bir grup faşist, sokakta bulunan mahalle sakinlerine saldırdı ve 3 kişiyi yaraladı. Bıçak ve satır darbesi alan 3 kişi hastaneye kaldırılırken, bu faşist grup ikinci bir saldırıya hazırlandı. Bunun üzerine mahalle halkı evlerinden çıkarak gruba müdahale etti. Bıçak ve satırların ardından bu kez de silah kullanan faşistler havaya ateş açtı. Bunun üzerine mahalleli, grubu mahalleden kovarak nöbet tutmaya başladı. Özellikle kadınların evlerinin önünde ellerinde sopayla bekledikleri ve evlerine dönmedikleri görüldü.

Yakacak Forumu; "Tecavüze karşı sokaktayız"

Kartal'da 20 Temmuz günü **Yakacak Halk Dayanışması**'nın Fatih Parkı'nda düzenlediği forum, **"Tacize, tecavüze, kadın cinayetlerine, erkek egemen sisteme karşı sokaklardayız"** şiarıyla düzenlendi. Genç kadınların tüm sorumluluğunu üstlendiği ve hazırladığı forum öncesi, Akmar önünde bir araya gelen ve aralarında **Yeni Demokrat Kadınlar**'ın da bulunduğu kitle parka doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşte; **"Tacize, tecavüze, kadın cinayetlerine, erkek egemen sisteme karşı sokaklardayız"** yazılı kadınların el emeği hazırladığı pankartı açıldı. Daha sonra parkta biraraya gelindi.

Forumda; kadınların; erkek egemen sistemin ayrımcı, eşitsiz ve yok sayan politikalarına karşı bir tepki olarak direnişte en ön saflarda olduğu vurgusu yapıldı. Söz alan kadınlar kadına yönelik şiddette Gezi Ayaklanması sürecinde de yaşanan artıştan, çocuk istismarlarından bahsederek, tüm bunlara karşı birlikte olmanın ve mücadele etmenin öneminden bahsetti ve diğer kadınlara konuşma çağrılarında bulundular.

Etkinlikte Gezi Ayaklanması sürecinde kadınların direnişini anlatan bir sinevizyon gösterimi de gerçekleştirildi ve bazı genç kadınlar da önce-

den hazırladıkları yazıları okuyarak, kadına yönelik ayrımcılıktan bahsetti. Kürtçe'de kadına verilen önemi, dışı fiil çekimlerinden yola çıkarak anlatan bir katılımcının konuşması ilgi çekerken, bazı katılımcıların Kürt dili üzerine konuşulmasından rahatsızlık duyması üzerine moderatör şovenizme karşı birlikte mücadelenin öneminden bahsetti.

Yoğurtçu: "Kadınlar güçlü talepler üretebiliyor"

Yoğurtçu Parkı'nda Gezi Ayaklanması parkta yapılan forumlarla güncelliğini korumaya devam ediyor. 17 Temmuz Çarşamba akşamı Yoğurtçu Parkı'nda saat 21.00'de başlayacak forum öncesi kadın forumu sadece kadınların katılımı ile gerçekleşti. Kadınlar etrafı **"Yaşasın kadın dayanışması"**, **"Gelsin baba gelsin koca, gelsin jop..."** dövizleri ile süsleyerek çember oluşturup tartışmaya başladı. Forumun ilk konusu **"Kadınlar ve savaş, barış, çözüm süreci"** oldu. Kadınların çok güçlü politika ve talepler üretebildiğinin altı çizilen konuşmalarda Gezi Ayaklanmasıyla beraber zaten var olan kadın gücünün açığa çıkmasını sağladığı belirtildi. Ardından da savaşların en çok kadınları etkilediğini ve yaşanan savaşlar sırasında birçok kadının tecavüze uğradığı anlatıldı.

Söz alan bir kadın; kadınların çözüm sürecinin aktif bileşenlerinden biri olduğunu belirtti ve şunları söyledi; *"Özellikle Kürt kadınları bu çözüm süreci içerisinde üzerlerine düşen görevi fazlasıyla yerine getirdi. Kadınlar bu sürecin gözlemcisi değil içerisinde yer aldı. Bu da kadınların artık daha politikleştiğinin göstergesi"* dedi. **Yeni Demokrat Kadın**'ın ve birçok kadın kuruluşunun katıldığı forum **"Yaşasın kadın dayanışması"** sloganları ile son buldu.

(İstanbul YDK)

Kadınlar adliyeye yürüdü

H. Merkezi: 19 Temmuz günü Bingöl'de E.A isimli çocuğa yönelik taciz ve tecavüzü protesto etmek için Bingöl Adliyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

DÖKH'ün düzenlediği açıklamaya Hakkari, Mardin, Van ve Derim'den kadınlar katıldı. BDP Bingöl

il binası önünden başlayan yürüyüşte Kürçe-Türkçe **"Tecavüz savaş ve insanlık suçudur, geçit vermeyeceğiz"** pankatı açıldı.

Yapılan açıklamada kadın bedeni üzerinde inkar, imha, asimilasyon ve soykırımın halen devam ettiğinin ve bütün bu kirli politikaların devlet kaynaklı olduğunun altını çizildi.

Siirtli kadınlardan istismar protestosu

H. Merkezi: Siirtli kadınlar, yaptıkları sessiz yürüyüşle kentte yaşanan cinsel istismar olayını protesto etti. BDP il binası önünde biraraya gelen kitle, buradan Güres Caddesi'nde bulunan Kızılay İş Merkezi önüne kadar yürüdü.

Yapılan açıklamada son günlerde

Siirt Belediye Başkan Yardımcısının isminin karıştığı çocuk istismarı olayını şiddetle kınadıklarını belirterek, olayın 6 ay gibi bir süre kolluk güçleri tarafından izlenilmesine dikkat çekti ve herhangi bir işlem yapılmayarak göz yumanların da bu olayın faili kadar olaya ortak olduğunu kaydetti.

Kürdistan'ın "O" Biçimi

Amed: İstanbul LGBT ve Keskesor oluşumu tarafından gerçekleştirilen **Transxtürkiye Projesi** 22 Temmuz'da sona erdi. Tranxtürkiye Projesinin amacı trans bireylerin sorunlarını, görünürlüğü konusmak, bu bağlamda trans cinayetlerine karşı bilinç oluşturmaktır oldu.

Üç gün süren atölyede birinci gün Kürdistan'da hayatını kaybeden tüm devrimci şehitler anılarak başlatıldı ve hemen ardından LGBT bireyler "**Kendi hayatını kendin çek**" konulu video çekimleri yaptı. İkinci gün, Diyarbakır Barosu Avukatı **Özkan Tomar** nefret suçları ve anayasada hak ihlali üzerine sunum gerçekleştirdi. 3. gün ise LGBT bireyler kendi yaşam alanlarını sosyal medyada da görünür kılabilmek için internet üzerine eğitim aldı.

Amed'de ilk kez LGBT yürüyüşü

Üçüncü günün sonunda Amed'de ilk defa LGBT bireyler yürüyüş gerçekleştirdi. Sanat Sokağı'nın başından "**Her yer Taksim, her yer Lice**", "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam", "**Transfobik devlet yıkılacak elbet**" ve "Biji biratiya gelan" sloganları eşliğinde ve gökkuşağı bayrakları açarak yürüdü. Sokağın sonunda gerçekleştirilen basın açıklaması ve yürüyüşe **Partizan, ESP, Queer Adana, YDK, İstanbul LGBT** ve Antep LGBT destek verdi. "*Eşcinsel ve trans cinayetleri politiktir*" denilen açıklama "*Translara yönelen şiddet, eşcinsellere, kadınlara, engellilere, Kürtlere, Ermenilere, Alevilere, köylülere işçilere yönelen şiddetin başka bir yüzüdür. Transfobik ahlakınız batsın. Nefret öldürüyor devlet bunu görmüyor*" denilerek sonlandırıldı. (**Amed YDK**)

"Hemen şimdi, adalet"

Keskesor LGBT oluşumu tarafından 12 Temmuz günü Aydın'ın Kuşadası İlçesi'nde katledilen LGBT birey **Dora Özer** için basın açıklaması gerçekleştirildi. "**Susma haykır translar vardır**" sloganının sıkça atıldığı eyleme YDK ve SKM de destek verdi. Eylemde yapılan açıklamada "*Hukuksuzluğun hüküm sürdüğü bir coğrafyada yaşıyoruz. Türkiye'de nefret suçları yasasının yürürlüğe girmesi zorunlu olmasına rağmen siyasal erk yasal düzenlemede çağrılara kulak tıkamaya ve yaşanan tüm baskı ve zulme 'devam edin' mesajı vermeye devam ediyor*" denildi. "*Bizi cinsel yönelimimizden dolayı işimizden atan, cinsiyet kimliğimizden dolayı iş vermeyen siyasal erkin kolluk kuvvetleri tarafından LGBT olduğumuz için uygulanan şiddete karşı çıkıyoruz*" diyen Keskesor, 21. Onur Haftası'nın direniş ruhunu sahiplendiklerini belirtti: "*Zorunlu seks işçiliği yapmak değil iş istediğimiz için; nefret suçlarının, münferit değil LGBT toplumuna yönelen sistematik bir katliam girişimi olduğunu haykırarak için Keskesor LGBT oluşumu olarak 21. Onur Haftası'nın direniş ruhunu sahipleniyoruz!*"

Herkesi homofobi ve transfobiye karşı mücadele etmeye çağıran LGBT bireyler açıklamanın ardından kolluk güçlerinin homofobik yaklaşımlarına maruz kaldı. Polis basın açıklamasını okuyan LGBT bireyinden kimlik istedi kimliğini vermeyen sadece adını söyleyen LGBT bireyi polis sert tavrıyla karşı karşıya kaldı. (**Amed YDK**)

Dersim'de kadınlar ve kanayan yaralar...

Dersim'de festival kapsamında yürüttüğümüz köy çalışmalarımıza, kadın emeğinin sömürsü ve yok sayılmasına ilişkin hazırladığımız ev içi emek anketleriyle başladık. Kadınlarla gelişen sohbetlerimiz sırasında belli oranda rahat olabilmelerine karşın -ki yine de çoğu zaman rahat olamıyor- "anlatsam yaşadıklarımı..." deyip susuyorlar.

Daha politik bir zeminde tartışabilmek adına yaptığımız anket çalışması söz konusu olduğunda oldukça çekingendiler. Bir yandan odun ateşinde pişen çaylarımızı yudumlarlarken, diğer yandan sohbetimiz ilerliyor ve Dersim 38'in acıları dökülüyor bir bir...

Aradan yıllar geçiyor ve 1994'teyiz şimdi, onlarca köyün yakılıp yıkıldığı; insanların hiç bilmedikleri diyarlara sürgün edildiği, yurtsuz bırakıldığı ve nicesinin katledildiği yıllar... Bir kadın her bir taşına alnteri dökükleri evinin yanışını ve buna dayanamayan eşini o gün yitirini anlatıyor.

Bir başka kadın şunları söylüyor: "*10 dakika içinde köyü boşaltmazsak, bizi de içinde yakacaklarını söylediler.*" Acılarına acı katıp susan Kürt kadınlarının korkularına kaynaklık eden devlet politikalarıyla dolu tarihin bilinciyle; fakat feodal bağlarla zincirine zincir katılan bu kadınların hapsedildiği sınırları da yıkmanın gerekliliğiyle birçok kadını, ellerindeki bezi bırakıp anketimize katılmaya ikna ediyoruz.

"Yaram kanyor, ama anlatmak istiyorum"

Çeşitli politik sohbetlerde bir kenara sessizce oturmayı, konuştuğu zaman ise "sen sus, sen ne bilirsin" diye susturulmayı öğrenen kadınlara, öznesi oldukları sorunların bulunduğu bir pencere açıyoruz ve paylaştıkça derinleşiyor düşünceler.

Çalışmaların ikinci günü bir kadının söylediği şu söz, karşılıklı paylaşımın yarattığı sıcaklığı özetliyor sanırım: "*Yıllardır susup içimde tuttuğularımı soruyorsunuz sanki tek tek, anlattıkça yaram kanyor, ama yine de artık anlatmak istiyorum.*"

Ankette temel olarak her kadının "kadınlık görevi" olarak verdiği ev içi emek eksenli sorularla, bir yandan ev içerisinde yok sayılan emeği irdelerken; diğer yandan Dersim'de çoğu kadının emek verdiği bir diğer alan olan ücretsiz aile işçiliğine değiniyoruz.

Bir kadın bir yandan içselleştirilen, diğer yandan tepki duyulan cinsiyetçi işbölümünü şu şekilde aktarıyor bize: "*Biz ev işlerini yaparken erkekler bize yardım etmiyor; ama biz dışarıdaki erkek işlerini de yapıyoruz.*" Diğer bir kadın ise "*Ev işlerine yardımcı olup olmamak, erkeğin vicdanına kalmış bir şey*" diyerek çoğu kadının düşüncesini özetlemiş oluyor.

Mecburiyetlerimiz!

Kadınlar bir yandan ev içi emeği aslen kendilerinin sorumluluğunda görse de, çoğunluğu yine de erkeklerin de bu noktada emek

vermesi gerektiğini düşünüyor. Fakat şunu söylemek gerekir ki; sanılanın aksine, kadınlar emeklerinin yok sayıldığı ve gerek sistem tarafından gerekse eril zihniyeti barındıran ailedeki erkek bireyler tarafından değersizleştirildiğinin farkındalar. Fakat içinde buldukları durumu nitelenecek için kullandıkları ifade çoğunlukla aynı: "Mecburiyet".

Kendilerini her anlamda bağımlı hisseden ve bundan kaynaklı özgüven sorunu yaşadıklarını belirten kadınlar, anketler sırasında kendi içlerinde durumu tartışarak kısa süreli de olsa kenara bıraktıkları gündelik işlerden soluk alıp, öznesi oldukları yaşama ve kadın sorununa dair analizler yapıyorlar farkında olmaksızın.

Kadınların politik alanda üretmeye en çok ihtiyaç duyduğu anlardan birinde bir kadın şunu söylüyor: "*Ev içi emek, ücretsiz köleliktir.*" Bir diğer köyde ise "*Biz kadınlar, bu işlerden müebbet yemişiz*" diyor bir diğeri çaresizce.

Bir yandan konuştuğumuz her kadına kadınların örgütlü mücadelesinin ve bununla birlikte birey olabileme mücadelesinin önemini vurgularken, önceki günlerde yürüttüğümüz "Eme(K)adın" kampanyasına ilişkin kısa bir bilgilendirme yaparak, değersiz-

leştirilen kadın emeğine ilişkin çalışmalarımıza dair önerileri alıyoruz.

Tam da bu noktada bir köyde yaptığımız anketimize katılan genç kadınlar, buna benzer tartışmaları düzenli olarak kendi içlerinde de yapmaları gerektiğine vurgu yaparak yolcu ediyorlar bizleri... Anaların sıcak kucaklaşmaları ve içimizde birçok kadının kafasında sorular uyandıranın verdiği umutlarla, ulaşabildiğimiz her kadına ulaşmak üzere ayrılıyor köylerden; bugünlere nasırlı elleriyle ören kadınların, yarınları yaratacağına olan inancıyla... (**Bir YDK'lı**)

Gezi tutsağı Vedat'tan mektup var

Öncelikle 1 aydır her alanı direniş alanına çeviren halkımızı, tutsak Gezi direnişçilerinden biri olarak selamlıyor ve merhabalar diyorum... Evet Gezi direnişi, Gezi direnişimiz... Günlerdir dünya kamuoyunda olan Gezi direnişi... Şimdi Gezi direnişinin bir parçası olan; tutsak Gezi direnişçilerinden biriyim. Adım **Vedat Yeler**. 20 yaşında ve lise öğrencisiyim. Bu sene üniversite sınavına hazırlanıyordum. Okulum bitecekti... Yıllardır Kürt kimliğimden dolayı yaşamım (20 yıl) gasp edildi. Yani dilim, kimliğim, kültürüm ve daha birçok şeyim...

20 Haziran'da Gündoğdu Meydanı'nda Çadır Kent'te gözaltına alındım. Aynı gün ailemin evi de basılmış ve birçok eşyaya el konulmuştu. Ondan sonra Bozyaka TMS'ye götürüldüm. (...) Hepimizin "suçu"; "örgüte üye olmak, halkı galeyana getirmek ve "provokator" olmakmış.

"Örgüte üye olmanın delili" ise elinde taşla çekilmiş bir fotoğraf ve yasal bir kurumun flaması. Fotoğraftaki kişinin yüzü kapalı ve net bir görüntü değil. Sadece elbise benzerliği var. Bir tişört... Aynı tişörtten milyonlarca üretiliyor ve milyonlarca insan giyiyor. Tabii Çapulcu olduğumuz için ucuz tişörttü, ben de almıştım. Çapulcuların hali bu. Bu kişinin ben olduğu iddiasıyla beni tutukladılar ki; benim gibi şu anda birçok insan böyle tutuklandı.

Ayrıca adı geçen örgütün 06.06.2013 tarihinde bir internet sitesinde yaptığı açıklama ve çağrıyla bu eylemlere katılmışım!!! Ben demokratik hakkımı kullanarak, milyonlarca "marjinal" gibi demokratik eylemlere katıldım.

Şimdi soruyorum:

- Taş atmakla mı örgüte üye olunuyor?

- Yasal bir kurumun flamasını taşımakla mı?

(...) Bu mu hukukunuz, adaletiniz, demokrasiniz? Hukukunuzla, adaletinizle ve demokrasinizle 20 yaşında ben ve benim gibi onlarca insanın yaşamını, hayallerini, geleceğini, umutlarını dört duvar arasına koyup gasp ettiniz! Onlarca annenin, babanın, gencin, kadının, Kürdün, Alevinin, çocuğunu hayatını mahfettiniz! Ama şunu biliyorum bu halkın adaleti Gezi'deki "iki ağacın" hesabını sorduğu gibi bunun da hesabını soracaktır!

Vedat Yeler/Kırklar 1 Nolu F Tipi Hapishane B-45/İzmir

Sarıgazi YDG Olarak "**Cüreti Kuşan İsyanı Her Tarafa Yay**" şiarımızı pankarta işleyerek Demokrasi Caddesi üzerine astık. Halkımızın yoğun ilgisini fotoğraf çekimleri ve birebir sohbetiyle gördük. Gezi Direnişinin halkımız üzerindeki etkisini gün geçtikçe görmekteyiz. Şiarımızı

gerekleştirmeye gerek pankartlara gerek de duvarlara işleyerek yaygınlaştıracaktır.

Bizler Yeni Demokrat Gençlik olarak bu şiarı, üniversitelerde, lise-lerde kısacası kavganın olduğu her alanda halk gençliğini militanlaştırarak pratiğimizde göstereceğiz.

Zulmün, sömürünün, cinayetlerin, adaletsizliğin cirit attığı ülkemizde en büyük görev biz gençliğe düşmektedir. Palalı sivil faşistlerin korunduğu hatta ödüllendirildiği bu topraklar, gün geçmiyor ki bir "**skandala**" sahne olmasın. Başba-

"İyi biliriz!"

kan'ın her şeyi "çok iyi bildiğini" biliyoruz. Seksen yıllık geleneğin günümüz temsilcisi olduğundan, oynaması gereken misyonu çok iyi biliyor. Bundan hiç şüphemiz yok. Ama onların her şeyden çok iyi

bildikleri bir şey var ki, işte bu onların korkulu rüyası olmuştur yüzyıllardır. **HALKIN ÖRGÜTLÜ GÜCÜ!** Bizler **Liseli Yeni Demokrat Gençlik** olarak Ali İsmail Korkmaz nezdinde yitirdiklerimizin katillerini çok iyi biliyoruz ve hesabını soracağız.

Güvenlik memuru!

Üniversiteler 80'lerde olduğu gibi şimdi de devlete karşı "tehdit" içeriyor. Ve artık üniversitelerde özel güvenlik yerine devletin polisi olacak. Hala tasarı durumunda olan önergenin okulların açılması ile birlikte yasalaşması planlanıyor. Polislerin adının dahi değiştirildiği uygulamaya göre devlet, polislerinin okullarda bulunmasını meşrulaştırarak gençleri "olaylar"dan uzak tutmaya çalışıyor.

"Güvenlik memuru" olarak tanıtımı yapılan polisler karakolları, okulları ve özel binaları korumakla görevli olacaklar. İlk etapta 10 bin daha sonra 20 bin "güvenlik memuru" alınacağını açıklayan Beşir Atalay "özel güvenlik görevini yerine getiremiyordu" demeyi de ihmal etmiyor.

Taksim Ayaklanması hükümet nezdinde devletin tahtını sarsmış olacak ki, alelacele yasalar çıkarılıyor ve direnişe katılanlara operasyonlar zinciri gerçekleştiriliyor. Hedefinde genç neslin olması da elbette tesadüf değil. Taksim Ayaklanmasında çıkan bir gerçeklik var ki, gençler devletin sandığı kadar "apolitik" değil.

YDG'li tutsaklara sürgün işkencesi

H. Merkezi: Geçtiğimiz yıl Derim'de yapılan bir operasyonla tutuklanan ve Malatya E Tipi Hapishane'ye konulan 5 YDG tutsağı, 15 Temmuz günü sürgün edildi. **Yılmaz Karaaslan**, **Mert Yazar**, **Eray Özdemir**, **Cemal Toydemir** ve **Şafak Dönmez** isimli tutsaklar "**Amasya Hapishanesi'ne gidiyorsunuz**" denilerek yola çıkarılmış, ancak buraya gelindiğinde tutsaklardan **Özdemir**, **Toydemir** ve **Dönmez**, buradan Samsun Bafra T Tipi Hapishane'ye götürülmüştür. Gazetemize bir mektup yazarak yaşananları anlatan YDG okuru **Mert Yazar**, "**Amasya E Tipi Hapishane girişinde Ben ve Yılmaz Karaaslan'a çıplak arama dayatması yapıldı**" diyerek, hapishane girişinde maruz kaldıkları işkenceye değindi. Ayrıca "**Yine sakallarımızı kesmememiz halinde revir, telefon, sohbet hakkı vb. haklarımızdan yararlanamayacağımız söylendi**" diyen Yazar, tehdit edildiklerini de söyledi.

"Hepimiz Ali'yiz, öldürmekle bitmeyiz"

Bizler "**Bir Kıvılcım Tüm Bozkırı Tutuşturabilir**" sözünün gerçekliğini yaşıyoruz. Gezi direnişi tüm yurda bir isyan dalgasıyla yayılarak sokaklarda, meydanlarda ve forumlarda devam etmektedir. Direniş boyunca halk gençliği, sokaklardaki barikatların önünde safını tutmuş, faşizmin saldırılarına karşı destansı bir direniş göstermiştir. Polisin saldırıları sonucunda kimisi gözüyle kimisi de canlarıyla bedel ödedi. Son olarak katil polis aramızdan genç birisini daha katletti!

(...) **Ali İsmail Korkmaz** (19) demokratik bir şekilde tepkisini göstermek için gittiği eylemde polisin kurmuş olduğu pusuyla katledildi. (...) TC devleti kendisine isyan eden, ayaklanan insanları, direnişçileri, "çapulcuları" katlederek onları aramızdan ayırdı. (...) İstanbul, Ankara, Eskişehir, Antakya ve Amed'de gençlerimizi katleden aynı devlettir! Kurulduğundan bu yana çeşitli Kürt, Türk, Ermeni ve çeşitli milliyetlerden emekçi halka karakteri gereği düşmandır. Sokağa çıkıp taleplerini haykıran herkese saldırdı, yaraladı ve kan döktü.

Ancak sokaklarda olan genç direnişçiler yekvücut olarak "**Hepimiz Ali'yiz, öldürmekle bitmeyiz**" sloganlarını haykırarak kararlılıklarını gösterdiler. Halk gençliğinin Antakya'da ve diğer illerde sokaklara çıkıp Ali'nin katillerinden hesap sorması geleceğimizin ne kadar parlak olduğunu bir kez daha bizlere gösteriyor. Meydanlarda boy gösteren halk gençliğinin mücadelesine sahip çıkalım. Onlar özgürlük, adalet ve demokrasi için düştüler. Onların anılarını ve mücadelelerini sahip çıkalım.

(...) **Bizler kendimizi dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya adadık!** Ali'nin ve diğer Gezi şehitlerinin anılarını yaşatacağız. Devletin döktüğü kanın hesabını soracağız, sorulacaklar hesabına Ali için bir çentik daha attık!

Katil devlet hesap verecek!

Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!

**Cüreti kuşan, isyanı yay!
YENİ DEMOKRAT
GENÇLİK**

Halkın kinetik enerjisi; DEVRİM İ

Taksim Gezi İsyanı'yla gelişen halk hareketi, mücadelesini derlenme ve toparlanma adına geliştirilen park forumları üzerinden sürdürüyor. Genel olarak değerlendirildiğinde, bu sürece "isyan ve direniş ruhunun beden arayışı" olarak bakılmasında sakınca olmadığını söylemek gerekir. En önemli gösterge, oluşan birliğin dağılmaması ve "örgütsel" araçlar yaratarak sürmesi yönündeki tartışma ve arayışların baskın olmasıdır.

Birliğin dağılmaması için oluşturulan inisiyatif, meclis, komite gibi oluşumlara, alt düzeyde işlerli komisyon, atölye ve grupları da eklersek, "dağılmanın" önüne geçme, "sönümlenmeyi" engelleme ve açığa çıkan potansiyeli ete kemiğe büründürme kaygısının ağır bastığı bir gündünün varlığını tespit etmek gerekir. Bu güdüyü geliştirdikleri isyan ve direniş pratiği sayesinde edinenlerin, öğrenme sürecinin ilk aşamasında; başarıma ve psikolojik üstünlüğü elde etme nedeniyle kendi güçlerinin farkına vararak yola koyulmakta oldukları görülmektedir.

Mücadele/pratik nedeniyle ilk etapta öğrenilenler elbette bundan ibaret değildir. Süreçle dolaylı ya da dolaysız biçimde bağlantı kurmuş olan kitleler, tepki ve öfkenin ortaklaşa yöneldiği düzenle, bu eksen üzerinden oluşan müşterek güç aracılığıyla mücadele edip sonuç elde edebileceklerine dair kanaate varmışlardır. Yakaladıkları bu halkaya sıkı sıkıya sarılmak, ipin ucunu bırakmamak istemektedirler.

Sayı üç haneli rakamlarla ifade edilecek çoklukta oluşturulan "demokrasi" forumları (meclisler), tansiyonu daha çok isyan sürecine dair gelişmelerle yükselen, ama yerel sorunları da masaya yatan ve giderek egemen sınıfların bütün politik tasarrufları üzerinden sorgulama yaparak hassasiyetini artıran bir atmosferde işlemekte, mevsimin özelliklerine ve bölgelerin özgünlüklerine bağlı olarak farklı seyirler izlemekle beraber, altyapısını güçlendirme hamlelerini gerçekleştirerek yol almaktadır.

Bir isyan pratiğinden geçilmiştir ve birlikte yaratılan, beraber oluşturulan "değer" korunmaya çalışılmaktadır. Bu değeri yaratan, başkaldırı, direniş ve mücadele pratiği olduğu için, korunmasından öte büyütülmesine yönelik yegâne yöntemin **aynı edimde bulunmak** olduğunu anlamak da zor değildir. Forumları dünyaya getiren "kurucu" faktör, birlikte geliştirildiği için etkili olabilen mücadele pratiğidir ve dolayısıyla ilk derslerden birisi, bu dili asla terk etmemek mesajıyla alınmaktadır.

Meselenin merkezinde bulunan "birlik" ve "mücadele" gibi unsurların, başarının (ve zaferin) önkoşulları arasında yer aldığı gerçeği, zihinleri şimdi daha fazla meşgul etmektedir. Birbirini bırakmamak, ayrılmamak isteği, mücadeleye dair "mutlak elzemlik" bilinciyle birleşmek durumundadır. Bunun işaretleri (ve olanakları) sadece tartışmakla/sorgulamakla kalmayan, çeşitli etkinlikler içerisinde bulunan (konser, tiyatro, film, yer-

yüzü sofraları vb.) forum/park pratiklerinde görülmektedir. Forum alanlarına yürüyüşlerle gelip gitmek, anma ve protesto eylemlerine yer vermek, kendi öncelik sahasının dışındaki gündemler (Lice eylemi ve Medeni'nin katli, 2 Temmuz eylemleri, LGBT Onur Yürüyüşü vd.) etrafında pratiklere girmek vb. vb. gibi...

"Birlik", açılırsak, "bir araya gelmek" ve "bir arada durmak" denilince, kuvvetin doğmasından söz ediyoruz ama hemen ardından "kiminle" sorusu gelince, kafalar, iyi ya da kötü yönleri çağırın durum alternatifleriyle bulanmaktadır. Karşı-devrimci ya da faşist güçlerin örgütsel varlık oluşturdukları ve bunun bertaraf edilemediği koşullarda, kitle o yönde harekete geçiyor diye, birliği önceleleyen bir yaklaşım hiç kuşkusuz kabul edilemezdir. Çabamız, vurulmak istenen damgayı ortadan kaldırmaya yönelik olmalı, bu örgütler (İsyan sürecinde olduğu gibi) belirleyici konumdan çıkarılmalıdır. Bunun başarılmadığı durumda, bu güçlerle "birlik" içerisinde hareket etmek, bambaşka bir amaca hizmet eder ki ondan uzak durmak gerekecektir.

Örneğin bir forumda, "Ergenekon" ya da "Balyoz" duruşması için Silivri'ye gitme kararı alırdıymışsa kalkılıyorsa, bu girişim engellenmeye çalışılmalıdır. Başarılı olunamadığı takdirde, kitle bu yönde ikna edildi ve çoğunluk bu yönde karar belirledi diye buna uymak hiçbir şekilde doğru değildir. Nitekim yüzlerce park forumu içerisinde bazıları, isyan ve direniş sürecinde de belli bir yer işgal eden laikçi Kemalist, ulusalcı güçlerin etkisi altındadır ve buna benzer karar al(dır)ma şansları vardır.

Kitlelerin karşı-devrime hizmet eden yönlü "karar" aldıkları koşullarda, "çoğunluğa uyma" kuralına sadık kalmak, "demokrasi"nin kavranışı bakımından **sorunlu** bir anlayışı göstermektedir. Nitekim Tayyip/AKP de bugün seçimler üzerinden ortaya çıkan "çoğunluk" esasına göre "sandık demokrasisi"ni işletmekte, sürekli burayı işaret etmektedir. Her ne kadar büyük bir isyan ve direnişin sahibi olarak sokaklara çıkan ve meydanları dolduran bir kitle varsa da bu durum kitlelerin yıllarca burjuva ideolojisiyle zehirlendikleri gerçeğini ortadan kaldıramaz.

Bir dönem için (ve hala) faşist rejimle çatışan bir yere taşınmış olmaları, ne orada kalıcı oldukları ne de her bakımdan arınmaya uğradıkları anlamına gelir. Dolayısıyla, pusulanın her ne olursa olsun "kitle" üzerinden yön tayininde bulunmasına izin vermek, "kuyrukçuluğun" dik alası olacaktır. Durum bu kavrayışta ele alınmalı, "kitlelere güven" ve "kitlelerin tayin ediciliği"ne dair ilke ve kavramlar doğru bir perspektifle işletilmelidir.

Pek çok semtte, kitlelerin devrimden en çok çıkarı olan kesimleri, işçi ve emekçi sınıf mensupları ile onların yakın ittifakındaki güçler bu süreçte harekete geçmişlerdir. İsyan ve direniş eylemlerinin taşıyıcısı olan gençlik de bu sınıfların parçasıdır ve genel eğilim olarak onlara uzak bir konumda değildir. Her

semtte (dolayısıyla her park ve forumda) doğru bir yönelim ve gelişim seyri yakalanamayacağı yalnız dünün değil bugünün de gerçeğidir. Nitekim genel olarak devrimci güçler, doğal olarak büyük şehirlerin bütün forumlarıyla yakın ilişki içerisinde de değildir.

Öyleyse, esas olarak gücün etkili biçimde kullanılacağı yerlere yoğunlaşılması gerekir. Ama bu dönemin farklı ve özgün yanı, düne kadar hitap etme, kontak kurma ve etkili olma şansı hiç olmayan ya da düşük seviyede seyreden bölgelere de uzanma şansının, isyan ve direniş ikliminden kaynaklı doğmuş olmasıdır. Bu elverişli hale gelme durumu, öncelik verilmesi gereken semtler için elbette daha da geçerlidir...

İlk önce, bir araya gelmenin politik özneler üzerinden değil **kitleler nezdindeki karşılığı** bakımından tartışma yürütmemiz gerekir. Zira buna dair koşulların olduğu ve dahası bunun aktif bir eylemlilik üzerinden gerçekleştiği bir dönemi yaşıyoruz. Yani var olanın doğru biçimde anlaşılması, başka bir deyişle değerinin bilinmesi için çaba göstermekten söz ediyoruz. Kaldı ki eğilim de bu yöndedir ve şimdi bunu güçlendirme ve kalıcı kalıplarda büyütmenin formülleri üretmek zorundadır.

Örgütlenme arayışlarına dair tartışmalarda, "kitle bu işi örgütsüz biçimde yaptı, bundan sonrasını da aynı şekilde tayin etmesini bilir" sözleriyle kendiliğindencilige "acizlik" elbisesi giydirilmektedir. Genel olarak politik güçsüzlük ve yetersizlik bakımından bunun tescillendiği bir süreç yaşanmıştır ama durumu böyle bir yaklaşımla kabul etmek, bir kısmı açısından o en üst perdeden haykırılan "iddia"nın da ortadan kalktığı anlamına gelmektedir.

Kitlelerin büyük bir kesiminin mevcut yapılar içerisinde örgütlü olmamasına karşın birlikte hareket ettikleri, dayanışma içerisine girdikleri ve hem eylemlerde hem de Gezi Parkı özelinde pekâlâ organize olabildikleri bir dönemden geçilmiştir. Sürecin parklara taşınması da aynı şekilde olmuş, birliktelik korunmak istenmiştir. Nitekim kendi medyası devreye sokulmakta, iletişim ağları (siteler, bloglar) yaratılmakta, sekretaryalar oluşturulmakta, çalışmaya ve işleyişe dair usuller/kurallar belirlenmektedir. Bazı yerlerde arşivler, takas pazarları ve tutsaklarla dayanışma masaları da kurulmuştur. Bütün bu kurumları daha nitelikli ve rafine hale getirmenin adımları da atılmaktadır. Öyleyse bu yöndeki çabaların parçası olmak ve çevreden merkeze, aşağıdan yukarıya doğru güçlerin toparlanmasına çalışmak gerekir. Burada yapıyı ayakta tutacak olan yerel inisiyatiflerdir ve ilk iş onların güçlendirilmesi olmalıdır.

Örgütlenme açısından, hareketin doğuşu ve yapısı gereği, bu aşamada, bırakalım tek bir örgütü, siyasi yapılar ittifakının inisiyatif üstleneceği bir gelişim seyrinin yaratılmasına uygun bir zemin yoktur. Kaldı ki böyle bir misyon için si-

yasi güçlerin "eylem birliği" sağlaması da ilk ortaya çıkan verilere göre olası görünmemektedir. Durum, hareketin içerisinde bulunmaya devam etmenin çerçevelendiği zorunlu ittifakı aşacak bir iradeye kavuşturulsa, elbette daha etkili müdahaleler sağlanabilecektir. Bu yöndeki gayreti bir kenara bırakmamak kaydıyla, güç oluşturulabilen tüm yerel meclis girişimlerinde aktif bir parça haline gelmek gerekir.

Sabırlı, ısrarlı ve kararlı bir çalışma yürütülmelidir. Sistemli ve disiplinli olmak şarttır. Ezberler üzerinden gidilen tarzın işlemeyeceği bir sahada çalışılacaktır. Gerçek değer üretimi için gerekli kitle çalışmasının somut bir alanı açılmıştır. Esas zorlu işin bu olduğu ve neden bu alandan kaçıldığı daha net biçimde anlaşılacaktır. Bu iyi bir şeydir, yüzleşmenin ve dönüşmenin başladığı çıkış noktalarından birisi olarak görülmelidir. Genel olarak daha çok kendimizle konuşmak, en fazlası dilimizden anladığımız sandıklarımızla temas kurarak yarattığımız tüketici ve kısır bir döngüden çıkış sağlamanın olanakları iyi değerlendirilmelidir.

DEVİRİMCİ DEĞİŞİM

Post-modernist bir revizyonla rağbetli kılınan, sivil toplumcu "devrimsiz devrimler" anlayışı, anarşizmin her türlü çevrimini moda haline getirmiş ve burjuvazinin devrimlerin önüne diktiği sete yeni perdeler eklemiştir. Seattle'dan başlayarak "küreselleşme karşıtı" hareketlerin devamı biçiminde iz süren Occupy (İşgal Et) hareketleri, Öfkeli eylemleri ve hatta "Arap İsyanlarını" değerlendirme üzerinden yeniden ve yeniden üretilen bu anlayış, şimdi de Gezi İsyanı (yanı sıra aynı dönemde ve yine büyük çapta etkili olan Brezilya ve Bulgaristan'daki başkaldırıları) vesilesiyle gündemleştirilmektedir.

"Başka bir dünya"yı sosyalizm olarak değil kapitalizmin insancillaştırılmış, ehlileştirilmiş bir versiyonu olarak kurgulayan bu yaklaşım, "özgürlükçülük" algısı üzerinden tanımladığı bu hareketleri, proleter öncünün misyonunu oynamada sorun/bunalım yaşadığı ("Marksizm'in krizi" olarak da okunabilir) dönemden istifade, kendi senaryosuna/yoluna kanıt olarak sunma gayretindedir. İdeolojik mücadelenin, sınıf mücadelesinin tam merkezinde ve en kritik yerinde durduğu gerçeğini bir kez daha kanıtlayan bu durum, tıpkı emperyalist burjuvazinin yaptığı gibi gerçekleri (olguları) çarpıtarak yol alınmaya çalışıldığını göstermektedir.

Kapitalizmin iflas krizleri yaşadığı ve can çekişme sürecinde debelendiği koşullarda uzatılan el, modern revizyonizmin neden madalyonun diğer yüzünü temsil ettiğinin göstergesi olarak kabul edilmelidir. Gezi İsyanı ve değişik ülke pratiklerindeki benzerleri aynı zemin-den çıkış almışlar, sistemin ayakta kalma, tutunma çabalarındaki "nafile" duruma kanıt oluşturmuşlardır. Bu çabaları, sosyalizme ve (demokratik ve proleter) devrimlere ait değerlerle maskelen-

İÇİN DEVİNİM VE MÜCADELE

miş biçimde üreten tüm alternatif faaliyetler, tam da bu örneklere ait pratikler le boşa çıkmaktadır.

Son yarım asırdır meydana gelen devrimleri, onun yolunu açan isyan ve ayaklanmaları, rejimi değiştirmeye muvaffak olamadıkları gerekçesiyle “imkânsız” ve “gereksiz” parantezinde boğmaya çalışanlar; sınıfsal gerçekliği, “çokluk” ya da “çoğunluk”, en iyimser görünenlerin ifadeleriyle “ezilenler”, “ötekiler” kategorisinde eritme derindedir. Bütün bu tanımların Marksizm’in nitelemeleri/tespitleri içerisinde bir karşılığı vardır ama hiçbir şekilde soyut, katışık bir ifadeye yer verilmesi de söz konusu değildir. Kimse sınıfsal kategorilerin iki yüzyıldır hiçbir değişime uğramadığını iddia etmiyor ama bunların tıpkı sistemin kendisini tartışırken yaptığımız tespiti paralel biçimde, esaslı/ temelli (nitel) bir değişimden geçtiği de doğru değildir.

Sınıf, en yalın tarifıyla, insan topluluklarının üretim sisteminde tuttıkları yere, üretim araçlarıyla olan ilişkilerine ve emeğin toplumsal örgütlenişindeki rolüne bağlı olarak konumlanışlarını ifade etmektedir. Dolayısıyla sınıfların başkalaşması ve/veya ortadan kalkması üretim ilişkilerindeki değişimle doğrudan ilintilidir. Aksi halde, tarihsel gelişim çizgisi içerisinde meydana gelen, çapı ve biçimi hangi düzeyde olursa olsun değişimlerin, kendiliğinden “nitel” bir dönüşüm yaratacağını ileri sürmek, diyalektik materyalizmden hiçbir şey anlamamaktır.

Taksim Gezi İsyanı, 4 Haziran tarihli ilk açıklamamızda da vurguladığımız gibi, her şeyden önce “devrimin mutlaklığına” dair mesaj vermiştir. Bu çapta ve etkide bir halk ayaklanmasının, sistemle doğrudan bağı, **nereden bakıldığında** ilgilidir. Nesnel bakış, her açıdan değil doğru açıdan bakış demektir. Meselenin çok yönlü ele alınması başkadır. Herhangi bir olay ya da durumun hangi bilimsel ilke ve ölçütlerle ele alındığı, “nesnelliliği” belirler. Yine bu ilkelerin gereğidir ki, maddi olgulara bakılması, şeyler arasındaki ilişkilerin diyalektik bir tarzda ve tarihi materyalizmin ışığında tahlil edilmesi nesnel bir yaklaşımı ortaya çıkarır. İnsanlığı kurtuluşa götüreceği olan proletaryanın biliminden söz ettiğimize göre nesnel bakış aynı zamanda sınıfsal bakış demektir...

Sistemin, ekonomik, sosyal ve politik alana dair uygulamaları (baskısı, sömürsü ve zulmü) nedeniyle, izin vermediği usul ve araçlarla yani ayaklanarak, çizdiği sınırların dışına çıkan bir yerden hareketle yani alan/bölge işgali üzerinden karşısına dikilmek; bunu doğal olarak asıl muktedire vurgu bakımından yani kitlelerin gücüne dair bir perdeden gerçekleştirmek; bütün öznelerin duruş, düşünüş ve hareket tarzında dönüşüm sağlayarak, eskiyenin ipliğini pazara çıkaran, yapay ayrımlara darbe indiren, ortak paydayı güçlendiren, somut modeller üzerinden yol gösteren, özgüveni, umudu ve inancı büyüten sonuçlar elde etmek, devrimci bir eylemdir, devrime dair

işaret fişegi olması bu yüzdendir.

İktidarı alan, rejimi değiştiren bir eylem olmaması, yani klasik manada bir devrim niteliğinde olmaması, yıktığı ve değiştirdiği şeylerin hayli fazla olduğu gerçeğini ortadan kaldırmaz. Bunu şimdiden okumak mümkündür ama, gelecekte bu gerçek, çok daha somut sonuçlarıyla ispat edilecektir. Devrimin düz bir yol izlemeyeceği, çok çeşitli direniş, isyan ve savaşların bileşkesi ve toplamı olarak gerçekleşeceği gerçeğini kavramakta güçlük çekenler ve umudunu yitirmenin girdabından çıkamayanlar, gözlerine inanamaz haldeler. İsyanın, eksik, kusurlu, defolu yanlarına odaklanma ve onları abartma hali de asıl olarak nereden (ve nereye) bakıldığıyla ilgilidir.

“BUNDAN SONRA NE OLACAK?”

Tam da bu bakışın esiri olanlar şimdi de geniş yığınlarca masumane olarak sorulan “bundan sonra ne olacak?” sorusuna “hiçbir şey olmaz” misali eşlik ediyorlar. Dün, ölü toprak altından kafasını kaldırmakta güçlük çekenlerin “mazeretini” geçersiz ilan eden bu isyan ve direniş karşısında da aynı hallerini sürdürmeleri durumunda yapacak hiçbir şeyin olmadığı, yani tedavinin imkânsız hale geldiğini söylemek hiç de yanlış değildir.

“Bundan sonra ne olacak?” sorusu, “Bundan sonra ne yapmalıyız?” ile değiştirilmek zorundadır. “Yapma” konusunda rüştünü bir kerelik de olsa ispat edenler, “bilme” aşamasını geçmeden daha iyisini, daha etkilisini yapma noktasına gelemeler. “Bilme” yani bilinçlenme aşamasının ilacı devrimci teorinin etkinlik kurması, politik aydınlanmanın gerçekleşmesidir ama bunun için de “yapma” eyleminin mutlak surette devam etmesi gerekmektedir. Bugün bilme, kavrama, anlama noktasına gelmeyi, evrensel bir geçerlilik arz eden pratiğe borçlu olanların, taşıyıcı olmaktan sürükleyici, yönlendirici olma aşamasına ilerlemeleri için “apolitiklik” damgasını içeriden de kazınmaları şarttır.

Politik bir eylem gerçekleştirmek kimseyi politik kılmaz. Bunun için eyleminin “politik” içeriğiyle tanışmak şarttır. Farkındalık haline doğru yürümeksiniz, ayakta kalmayı başarmak mümkün değildir. Dolayısıyla, takdir ve övgü evet ama “güzelleme”de ölçü kaçınca, isyan sürecinde önemli rol oynayan gençlikle ilgili görevleri yerine getirmek zorlaşacaktır. Öğreten bir tavır, yukarıdan bir yaklaşımı benimsemek doğru değildir ama gelişim ve dönüşüm için sınıf bilinçli unsurların göstermesi gereken çaba ve oynamaları gereken rol de unutulmamalıdır.

Bundan sonrası, yani bugün için yapılacak olanların ne olduğunu saptamak için hareketin kendisine ve politik duruma bakmak gerekir. Politik durum, Gezi İsyanı’nı doğuran sürecin daha da ağırlaşmakta olduğunu göstermektedir. Bir dizi çelişki alanında, durulma değil aksine daha da gerilme vardır. “Çözüm süreci”, adım atma sırası gelen devletin ka-

muoyuna yansıyan rüşvetli kof “demokrasi” paketi de son noktayı koymaktadır ki, uzatmaları oynamaktadır. Suriye’deki süreç 1. kuruluş yılını kutlayan Rojava’ya yönelik yeni saldırılar ve Esad’ın durumunu daha iyi bir noktaya getirmesi (“*Şu anda rüzgâr Esad’dan yana esiyor.*” ABD G. Kurmay Başkanı M. Dempsey, 19.07.13) ile Türk devletini daha da zora sokan bir aşamaya ulaştırmıştır.

Ekonomik kriz, son döviz operasyonunda da görüldüğü üzere müdahaleler ile başa çıkılması imkânsız hale gelen sonuçlar üretmektedir. Ekonomik batağı kendilerinin “favori”leri arasında yer alan kredi kartlarına (2002’den 2013’e 15.5 milyon adetten 56 milyona dört kat artış) bağlama “uyanıklığı”nın nereye kadar sökeceği artık iyice tartışmasız hale gelmiştir. Bunun ilk ve en ağır yansıma alanında bulunan işçi ve emekçi sınıflar cephesindeki gerilim daha fazla direniş/grev pratiği (En son İsdemir, MMK Metalurji) üzerinden uç vermeye başlamış, stepne yeteneği kalmamış Türk-İş gibilerinin son kullanım tarihi geçeli yıllar olmuştur. İşçi sınıfı büyük bir patlama evresine doğru yaklaşmaktadır.

Seçimler döneminin ilk ayağı olan yerel seçimlere 8 aydan az bir süre kalmıştır ve Muammer Güler’in sözleriyle “*önümüzde bulunan tarihi önemdeki iki yıl*”a girilirken, kendi içlerindeki çelişki ve çatışmaların da yoğunlaşmasıyla beraber, Arınç’ın benzetmesiyle “*herkes tef gibi gerilmiş durumdadır.*” Durumun en çok farkında olanlar, bu şartların yaratıcılarıdır ve onlar aczin pençesinde, bildik “çözümler” peşinde koşmaktadır: Tayyip, kahraman polisini okşamaya ve gaz vermeye devam etmektedir.

“Baş belası” gençliğin mekânında, yani üniversitelerde artık özel güvenlik değil polisin görev yapacağı ilan edilmiştir. Zaten devletin esas refleksi olarak şiddet, “*şiddete karşı şiddet*” parolasıyla açıkça duyurulmuş bulunmaktadır. “Pala-militer” güçlerin daha fazla rol üstleneceği, icraatlarının gördüğü takdir ve övgüyle sabittir. Onlar da yetmez diye düşünülmüş olmalı ki, Tayyip “*tencere-tavacıları çekinmeden yargıya taşıyın*” diye saldırı taburlarını büyütme çalışmaktadır.

“Tam susturma ve kan kusturma” operasyonları sürmektedir. Para-med-yadaki el değiştirme hamleleri bir yana, en “has” mensupları dahi en ufak “yanlışında” tasfiyeye uğratılmaktadır. Devrimciler ağırlıklı olmakla beraber, direnişçi, eylemci ya da yalnızca muhalif bir yerde duran kişilere yönelik saldırılar, gözaltı ve tutuklama terörü hız kazanmıştır. Beş yıl içerisinde açılacak 153 yeni hapisane ile kapasitenin 106 bin artırılması planlanmaktadır.

Faşist diktatörlüğün henüz “resmi” düzeydeki hedefinde, “park ve forumlar” yoktur. Şu aşamada sivil faşistler eliyle yoklama kabiliinde saldırılar düzenlenmektedir. Ancak yakın bir süreçte bu mevzilere daha organize ve çaplı biçimde yöneleceklerini de öngörmek gerekir.

Bu saldırıların göğüslenmesi için karşı atakları da içeren bir “savunma” çizgisi benimsenmelidir.

Hak ve özgürlüklerin kısıtlanacağı, baskıların yoğunlaşacağı, sömürünün katmerleşeceği ve saldırıların artacağı bir döneme girilmiştir. Yenilgiler yaşadıkça, darbeler aldıkça, krizleri büyüdükçe daha da azgınlaşmaktadırlar. Vurdıkları yerden çok az ses çıkan (Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi hariç) bir Türkiye gerçekliğine alıştıkları için, Gezi İsyanı dengelerini bozmuş, büyük bir sarsıntı yaratmıştır.

Hem eskisinden daha sıkıntılı bir döneme girmişlerdir hem de artık “rıza ve itaat” mengenesinden kurtulma iradesiyle ortaya çıkan bir halk gerçekliği vardır. Nitekim, hiç şaşırıcı olmayan biçimde, halk 23 Temmuz’da Ankara Yeni Mahalle’deki Yunus Emre Parkı’nda “teleferik yapımı” gerekçesiyle ağaç kesimine girişilmesini protesto eylemi gerçekleştirmiş, polisle çatışmaya girerek direniş sergilemiştir. Direniş sürmektedir...

Büyük bir çatışma sürecine doğru hızlı adımlarla gidilmektedir. Dipten gelen dalga yüzeye vurmuş ve düzeninin istinat duvarlarını zorlamıştır. “Geri çekilme” hali doğası gereğidir ve yeniden atağa kalkması için daha çok neden biriktirmektedir. Öyleyse, “hazırlık” safhası olarak da görülen forumlar süreci, tahkimatın ve donanımın gerçekleştirilmesi için işlevli olmak durumundadır. Kalıcı/kurumsal kazanımlar sağlanabilmesi için hem bilinçlenmeye hem de örgütlenmeye dair adımlar güçlendirilmek zorundadır. Forumlar, ölümsüzleşen direnişçilerine olduğu gibi tutsak edilenlerine de sahip çıkma çizgisini sürdürmelidir. Bu perspektif, hapisanedeki tüm tutsaklarla dayanışma olgusunun, sınıf mücadelesindeki kritik yerinin kavranabilmesi ve pratikleşmesi bakımından son derece önemlidir.

Hak alma ve hesap sorma bilinci, sistemin şifrelerini çözen bir sorgulama süreciyle birlikte politik bir raya oturabilecektir. Forumlara yayılan ve onlar üzerinden yeniden üretilecek enerjinin sistem içine “tamamlayıcı” bir unsur olarak kanalize edilmemesi, karşı-devrimci hesaplara kaldıraç kılınmaması, kısacası tüketilmemesi için, üretildiği kaynakla bağının kesilmemesi gerekir. İsyân ve direniş, halkların mücadelesini kendisiyle başlatma kibrinden arındırmak ve sınıf mücadeleleri tarihinin muazzam birikimiyle buluşturmak, gerçek bağlamına oturtmanın ön koşuludur.

Yukarıda söylediklerimizi tekrar etme pahasına vurgulamalıyız ki, bu örgütlenme, derlenme ve toparlanma süreci, eylemli biçimde yol almalıdır. İsyân ve direniş yürüten kitlenin ne enerjisi bitmiş ne de yorgunluk ya da rehavet içerisine girilmiştir. Buradan tozu dumana katan bir yürüyüş başlatacağı ve iktidara doğru yol alacağından söz eden yoktur ama, enerjinin, onu yaratan devrimin sürmesi halinde kesintisiz hale geleceği de kesindir.

Tarih tersini söylüyor:
KATLIAMCISINIZ!

R.T. Erdoğan, partisinin Ankara il başkanlığı toplantısında açtı ağzını yine... "Alevilik Hz. Ali'yi sevmekse ben dört dörtlük Aleviyim"!

Burjuva siyasetinin bel kemiği yoktur. Omurgasızdır. Başbakanın, Kemal Kılıçda-roğlu için söylediği gibi her biri "sabah başka, akşam başkadır."

Osmanlı'dan TC'ye, tarih bize bu devletin ve de devlet geleneğinin nasıl "dört dörtlük Alevi" olduğunu göstermiştir. Tarih unutmuyor, bizler de unutmayacağız!

1511: II. Beyazıt dönemi; Şahkulu Baba ile birlikte 3.000 Alevi katledildi.

1514: Yavuz Sultan Selim, İran seferi adı altında Anadolu'da ekonomik ve siyasi gücü artan Alevilerin gücünü kırmak için Çaldıran seferinde on binlerce Alevi'yi katletti.

16. yüzyıl boyunca süren Celali İsyanlarında binlerce Alevi katledilirken, Hızır Paşa tarafından isyanın sazi-sözü olan Pir Sultan Abdal katledildi.

1606: Kuyucu Murat, 200 bin Alevi'yi kızgın kuyuların içine atarak katletti.

1826: II. Mahmud, Yeniçeri Ordusunu ortadan kaldırma adına, binlerce Bektaşî ve Alevi'yi katletti.

1920-1921: Dersim-Koçgiri, **1938** Dersim, **1938** Dersim-Erzincan Zine Geçidi, **1966** Muğla-Ortaca, **1971** Kırıkhan, **1978** Maraş, Malatya ve Sivas, **1980** Çorum, 1993 Sivas-Madımak, **1995** İstanbul-Gazi Mahallesi Alevi katliamlarının adresleri oldu.

2002-2013: Cemevlerini ibadethane saymayıp yıkan, Alevi evlerini işaretleyen, Alevi kimliğini tanımayan, 3. Köprüye katliamcı Yavuz Sultan Selim adını veren AKP, Alevileri sindirmek, korkutmak için geçmiş katliamları hatırlatmaktadır.

Adlarını zikretmek zorunda kaldığımız bu zatlar, şahsi değil kurumsal kişiliklerdir. Söyledikleri ve yaptıkları kendilerinin değil kurulu düzenin, temsilcisi oldukları gerici sistemin ideolojisinin, maşası oldukları devletin resmi ifadesidir. Ve o malum şahısların hiçbirisi "Alevilik Hz. Ali'yi sevmek" olsa dahi dört dörtlük Alevi değil, ancak ve ancak dört dörtlük Alevi düşmanı ve katliamcılarıdır.

Sincan Hapishanesi'nden Tutsak Partizan

"Gülsuyu'nda devletin beslemelerine geçit yok!"

Kartal: Devlet beslemesi olarak devşirilen çeteler, Gülsuyu-Gülensu'da yozlaştırma ve sindirme çalışmalarını aralıksız sürdürüyor. Mahalle halkının çetelere karşı mücadelesi de yapılan eylemlerle devam ediyor.

Öncesinde ellerinde silahlarla yaklaşık 30 kişilik grup mahallede korku yaratmak için insanların evlerini işaretlemiş, çevreye küfürler savurup havaya ateş açmışlar, duvarlara "Örgütçüler Gülsuyu'ndan defolun" şeklinde ve küfür de içeren yazılar yazmışlardı. Devrimci, demokrat ve yurtseverlere dönük saldırılarına ara vermeyen çeteler, son olarak 24 Temmuz günü Gülensu **Nurettin Sözen Parkı'na** gelerek ESP üyesi **Cebrail Günebakan'a** "Seninle konuşmamız lazım" demiş, Günebakan'ın "Sizinle konuşacak bir şeyimiz yok" demesinin ardından silahlarıyla Günebakan'ın arkadaşları ile oturduğu Umut Çay Bahçesi'ni taramışlardır. Ailelerin ve çocukların bulunduğu çay bahçesine 20 el ateş eden çeteler, küfürler savurarak bölgeden kaçtılar. Sırtından aldığı kurşunla ağır yaralanan Günebakan hastaneye kaldırılırken, çeteler geldikleri arabaları parkın girişinde bırakarak bölgeyi terk ettiler. Olayın ardından mahalle halkı, çetelerin arabasının camlarını kırdı. Bölgeye gelen polisin arabayı alarak ayrılması dikkat çekti.

Çetelerin Gülensu-Gülsuyu halkına yaşattıkları elbette bunlarla sınırlı değil. Gençlere zorla esrar taşıyorlar. Polis destekli çete üyeleri birkaç kez mahalle halkı tarafından yakalansa da daha sonra karakoldan salıveriliyor. Mahalle içinde plakasız araçlarla, kar maskeli dolaşan çetelerin kullandıkları silahlar ise birbir polisler tarafından temin ediliyor. Zira kullanılan silahların model ve biçimleri çetelerin desteksiz olmadığını gösteren en somut örnek.

Öte yandan söz konusu devrimciler olduğunda ayna misali çalışan mobese kameralar, çetelere gelince ya bozuk ya

da silinmiş oluyor.

Özellikle Taksim ayaklanmasının ardından bölgede azalan polis devriyeleri yerini çetelerin devriyesine bırakmış durumda. Tüm bu yaşananlar mahalle halkının öfkesini giderek kabartıyor.

Cebrail Günebakan'a dönük gerçekleştirilen saldırı, 25 Temmuz günü gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. Gülensu Son Durak'ta biraraya gelen kitle "Çetelerden hesap soracağız- Gülensu-Gülsuyu halkı" yazılı pankart açarak Fatmahanım Meydanı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yol boyunca mahalle halkını mücadele saflarına çağırarak kitle sıklıkla "Halkımız saflara hesap sormaya", "Çetelere geçit vermeyeceğiz", "Çetelerden hesap soracağız" sloganlarını attılar. Mahalle halkının alkış ve ıslıklar ile eyleme destek vermesi ve yürüyüşe katılmasıyla yüzlerce kişi önce Gülensu Meydanı daha sonra da Fatmahanım Meydanı'na sloganlarla yürüdü. Eyleme **Sarıgazi Direniş Komitesi** de Sarıgazi Halkı imzalı "Halkın İsyanını Durduramayacaksınız. Bu daha başlangıç mücadeleye devam" yazılı pankartı ile destek verdi. Kitle sıklıkla "Diren Gülsuyu, Sarıgazi seninle" sloganları attı. Öte yandan eyleme **Partizan, ESP, BDP** ve **SDP** katıldı.

Eylemde kitle adına konuşma yapan **Zelal Armutlu** devlet tarafından beslenen çetelerin Gülensu-Gülsuyu'nda halkı sindirmek istediğinden bahsetti. Çetelerin sinek olduğunu belirten Armutlu, bataklık kurutmadan sineklerden kurtulamayacağını söyleyerek, her türlü devlet saldırısı karşısında direnişini sürdüren devrimci yurtseverlerin birkaç besleme çeteye boyun eğmeyeceğini, hesap soracağını belirtti.

Eylemin ardından olay hakkında bilgi almak ve mahalle halkının çeteler hakkında ne düşündüğünü öğrenmek için birkaç röportaj gerçekleştirdik.

- **Çetelerle ilgili görüşlerinizi aktarır mısınız?**

- **Abidin Sarı:** Aslında çete diye bir şey yok. Devlet var, AKP var, polis var. Ben yıllar öncesini düşünüyorum, Gülsuyu'nda böyle bir şeyin olacağı aklımın ucundan bile geçmezdi. Ancak ne zaman kentsel dönüşüm denilen rant çıktı ortaya, o zaman bu çete torbacılar ortaya çıkmaya başladı. Direkt bununla alakalı düşünüyorum. Devlet insanların burayı terk etmesini istiyor. Eskiden devletin buradaki insanlara ihtiyacı vardı. Fabrikada işçi olarak çalışacak insana ihtiyacı vardı. Ancak şimdi yok. Bu yüzden buranın halkına "git buradan" diyor. Gülsuyu-Gülensu halkı da buna karşı koyunca çeteler tarafından yıldırılmaya çalışılıyor. Biz bunlara geçit vermeyeceğiz. Onların her türlü oyununu boşa çıkaracağız.

"Çeteleri yönlendiren polisler"

- **Çetelerin saldırısının olduğu gün oradaydınız, bize olayı anlatır mısınız?**

- **ESP üyesi Özlem Yiğit:** Akşam saatlerinde saat 10.30 sıralarında Nurettin Sözen Parkı'nda Cebrail Günebakan isimli arkadaşım ile otururken 7 kişilik bir çetenin yanımıza doğru geldiğini gördük.

Bize "ESP'liler buraya gelin, konuşacaklarımız var" dediler. Cebrail arkadaşım "Bizim sizinle konuşacak bir şeyimiz yok" deyince "Bizim de sizinle konuşacak bir şeyimiz yok" diyerek ateş etmeye başladılar. Saldırı sırasında Cebrail arkadaş beni itekledi. Daha sonra yanıma düştü ve "vuruldu" dedi. Saldırının ardından çeteler kaçarken "Siz ESP'lileri yaşatmayacağız, hepinizi öldüreceğiz, bilginiz olsun" diyerek bağır-maya başladılar.

- **Çetelerin mahalle içinde bu kadar artmasının ve bu şekilde saldırılarda bulunmasının nedeni nedir?**

- Polis son süreçte mahalleye girmiyor. Bir şekilde çetelere destek vererek mahalleye sokuyor. Bizlere yönlendiriyor. Örneğin ben bir aydır evime giderken devamlı takip ediliyorum.

Ethem'i katledilişinin 40. gününde binler andı

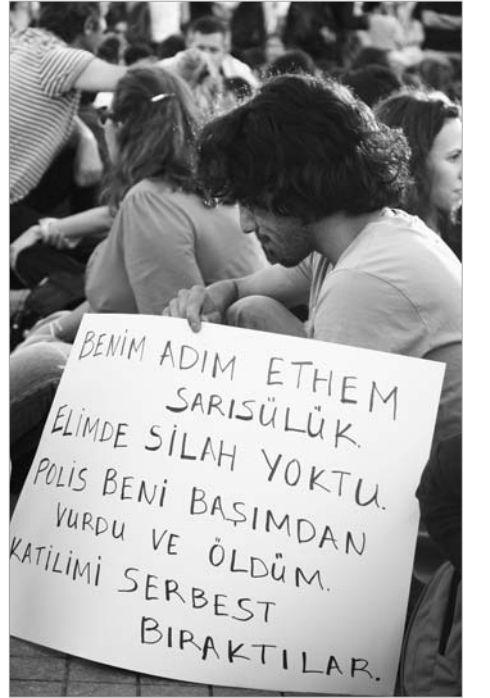
Ankara: Ethem Sarısülük, katledilişinin 40. günü dolayısıyla Ankara'da anıldı. Anmaya Gezi isyanı sırasında yaşamını yitirenlerin aileleri de katıldı. Ethem'in vurulduğu yerde bir araya gelen binlerce kişi, önce şarkılar ve şiirler eşliğinde Ethem'i ve Taksim ayaklanmasında yaşamlarını yitirenleri andı. Ethem'in vurulduğu yere karanfeller bırakan anneler, daha sonra kol kola girerek Güven Park'a geçti.

Ethem Sarısülük'ün annesi **Sayfi Sarısülük**, "Katil Başbakan Erdoğan'dır. Allahtan tek bir dileğim var. Umarım onun da bağı yanar. Ve bu ateş onun da içine düşer" dedi. Abdullah Cömert'in ağabeyi **Zafer Cömert**, "Armutlu'da hala direniş devam ediyor. Armutlu abluka altında. Neden korkuyorlar? Biz sadece talana, hırsızlığa, tecavüze karşı çıkıyoruz. Ama onlar bizde kendi sonlarını görüyorlar. Onun için

korkuyorlar" dedi.

Ali İsmail Korkmaz'ın annesi **Emel Korkmaz**, "Zalimlerin zulmüne karşı direndiğimiz için bu acıları çekiyoruz. Bir daha dünyaya gelsek bir daha direneceğiz. Onlara benzemeyeceğiz. Onların mücadelesine sonsuza kadar sahip çıkacağız" dedi. Mehmet Ayvalıtaş'ın annesi **Fadime Ayvalıtaş** da, "Mehmet gittiğinden beri içeri girmiyorum. Onun gelmesini bekliyorum. Ama o gelmedi. Ve şimdi görüyorum ki, Mehmet'in yerine binlerce Mehmet var. Hepsinize teşekkür ediyorum. Artık gözüm arkada kalmayacak" dedi.

Baba **Ali Ayvalıtaş** ise, Mehmet ailenin en emekçi çocuğu olduğunu ve kendisiyle çalıştığını belirterek, onunla her zaman gurur duyduğunu ve duymaya devam edeceğini belirtti. Kürtçe bir konuşma yapan Medeni Yıldırım'ın annesi **Fehriye Yıldırım**, "18'i bitmiş,

19'unun ilk günüydü. Medeni'min katili bellidir. Başbakan insan olsaydı, biraz vicdanı onu tartardı. Gençcek çocuklara kıyıyor" dedi.

Direnişte devletle karşı karşıya gelmek...

Antakya halkı daha çok da Armutlu, Samandağ ve Harbiye; korku duvarını yıkmaktan tutalım da, Kürt halkıyla empati kurmaya, devleti-medya tanımaya kadar birçok konuda düşüncelelerin sürece içerisinde nasıl da değişebildiğini gösterdi bizlere.

Antakya halkındaki bu değişiklik aslında Gezi Ayaklanmasıyla değil daha öncesinden başlayan bir süreçle şekillendi. Suriye topraklarında 2011 yılından bu yana büyüyen savaş durumu Antakya halkını da ilk günden itibaren etkilemişti. Hem bölgeye yakınlık, hem insanların bölgeyle olan bağlarının kesilmemiş olması hem de mezhep ve milliyetlerindeki ayınlık gibi birçok konu Suriye savaşının bölgeye etki etme gücünü artırmıştı ve ilk sokağa çıkışlar da başlamıştı.

Bölge halkı, Suriye'de yaşanmakta olan savaşa kendi topraklarında veriliyormuşçasına karşı çıkıyordu, çünkü TC'nin savaş politikası belliydi ve daha ilk günden itibaren Hatay Emniyeti bünyesinde konuyla ilgili özel birimler oluşturulmuştu. Bu birimlerin görevi ise "Suriye'deki savaşa birlikte Hatay'da büyüyecek toplumsal olayların önüne geçmek" olarak tanımlanıyordu. Zaten o günden itibaren de her sokağa çıkışta, her tepkiyi dile getiriste kitlenin önüne polis barikatları kuruluyordu.

Armutlu'da uzun bir aradan sonra atılan ilk taşlardan Gezi Direnişiyle birlikte başlayan sürece kadar kitlelerde birçok değişikliğe neden olacak olaylar yaşanıyordu. Pratiğin içerisinde bizzat olmak ve direkt-birebir polis ile karşı karşıya gelmek kitlelere anlatmayla çok zor öğretilen şeyleri günler içerisinde öğretmeyi bilmişti.

Gezi'nin değiştirdikleri!

Halk, birebir yaşanan olayların içerisinde

de olunca, burjuva medyada çıkan haberlerin niteliğini görünce burjuva medyaya karşı tepki göstermeye başladı. Bu süreçte devrimci, demokrat yayınların her şeyi gerçekliğiyle anlattığını gören halk; gazete dağıtımını yaptığımızda bizi sahipleniyor, bu sahiplenışı tüm içtenliğiyle ortaya koyuyordu. Abdullah Can Cömert'i kaybettikten sonra "Bizim bir gencimizi aldılar onlara rahat vermeyelim!" deyip her eyleme katılıp devlete karşı muazzam bir öfkeyle günlerce çatıştı Antakya halkı. Abdullah Can Cömert'ini caddelere verdiği isimle, eylemlerde hep bir ağızdan atılan "Abdullah Cömert ölümsüzdür" sloganıyla sahiplenip, yaşatıyorlar.

Ali İsmail Korkmaz'ın da Gezi şehidi olmasının ardından Antakya tekrar sokaklardaydı. Öfke daha da artmıştı. İnsanlar eylemlerde barikat kurarken "şehit" polislerin isimlerinin verildiği parkların tabelalarının sökülüp çevik kuvvet polislerinin görebilecekleri bir yere ko-

nulması kolluk kuvvetine karşı öfkenin boyutunu gösteriyordu. Kitle tam anlamıyla düşman gözüyle bakıyordu polise... Onlarla çatışmak için kurulan barikatlara gelen çamaşır makinaları, koltuklar, yağ balonları, TOMA'nın üzerine atılan su deposu halkın fedakarlığını, direnişe vermek istediği katkısı ve devlete karşı kin ve öfkesini gösteriyordu. Yine mahalle içerisinde kurulan **sapan atölyeleri**, **revir** ile her türlü eksiği anında cevaplayan mahalle halkı düşmana karşı tek vücut hareket ediyordu.

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" diye slogan atan kitle bu direniş esnasında faşist devletin bir özelliğini daha öğrendi. Mustafa Kemal'in askerleri onlara karşıydı, onlara müdahale ediyordu. Eylemler esnasında askeriyeye; gaz bombalarıyla, askeri araçlarıyla müdahalede bulunuyordu. Bunu pratik içerisinde gören halk, aslında polisin de, askerinin de aynı olduğunu gördü. Aslında tam anlamıyla **faşizmi** görüyordu karşısında.

İnsanlarla ettiğimiz sohbetlerde görülüyordu değişimler. Bir ablamız yarı Türkçe yarı Arapça konuşarak; "Atılan sloganlarda niye Medeni Yıldırım yok. O insanlar 30 yıldır zulüm görüyorlar. Ben çok üzülüm bu duruma" diyordu. Bir abimiz bu Suriye'deki olaylardan sonra Armutlu halkının sürekli birlik içerisinde olduğundan, çok uzun yıllardır böyle bir direniş sergilenmediğinden bahsetti. Ve çatışmaların merkezinin Armutlu olduğundan Antakya'nın diğer yerlerinden Samandağ'dan Reyhanlı'dan insanların çatışmaya geldiğini söyledi.

Halk bu tablodan çok memnundu. İnsanlar korkularını yenip mücadelenin içerisine girmenin, bir amaç için yoldaş sıcaklığıyla birlikte olmanın güzelliklerini yaşayıp görmüşlerdi.

(Antakya'dan bir ÖG okuru)

Antakya'da 13 direnişçi tutuklandı

H. Merkezi: 22 Temmuz sabahı Sevgi Parkı'nda bulunan çadırlara saldıran polis, eş zamanlı olarak çok sayıda eve de baskın düzenlemiş ve aralarında ESP, Halkevi, Kaldıraç, Mücadele Birliği ve TÖP-G üyeleri bulunan 32 kişiyi gözaltına almıştı.

Sevgi Parkı'ndan gözaltına alınan 15 kişi aynı gün serbest bırakılırken, ev baskınlarında gözaltına alınan 17 kişi götürüldükleri Adana Adliyesi'nden tutuklanma talebiyle mahkemeye

seyk sevk edildi. Sorgunun ardından 13 kişi tutuklanarak; kadın direnişçiler Karataş Kadın Hapishanesi'ne, erkek direnişçiler Kürkçüler F Tipi Hapishane'ye gönderildi.

* Antakya Dayanışması, gözaltı saldırısına karşı aynı gün bir yürüyüş gerçekleştirdi. Uğur Mumcu Bulvarı'nda toplanan kitle, polisin saldırdığı Sevgi Direniş Parkı'na yürüdü. Saldırıda **Abdullah Cömert**'in eşyalarına el konulduğu, "**Reyhanlı**

Direnış Şehitleri Fidanlığı"ndaki ağaçlara zarar verildiği, dikili olmayan fidanların da alındığı hatırlatıldı.

* 23 ve 24 Temmuz'da Antakya Dayanışması'nın çağrısı ile kitle Uğur Mumcu alanında toplanarak Abdullah Cömert'in vurulduğu yere yürüdü. Burada yolu kapatarak oturma eylemi yaptı. Eylem forum şeklinde geçti. Eyleme Abdöcan'ın babası ve gözaltına alınanların aileleri de katılarak birer konuşma yaptı. Mahallede polis ablukası sürerken, halk bu duruma çok öfkeliydi.

"Yargılanan değil, yargılayan olacağız"

İstanbul: ÇHD Genel Başkanı **Selçuk Kozağaçlı**'nın da aralarında bulunduğu 9'u tutuklu 24 avukat hakkında hazırlanan iddianamenin kabul edilmesine dair ÇHD ve Halkın Hukuk Bürosu avukatları 19 Temmuz günü İstanbul Barosu'nda basın toplantısı düzenledi. Kamuoyuna "DHKP-C operasyonu" şeklinde yansıtılan ve 18

Ocak'ta düzenlenen operasyonlarda Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) ve Halkın Hukuk Bürosu avukatları gözaltına alınmış, 9 avukat tutuklanmış toplamda 24 avukat hakkında dava açılmıştı.

Savcılığın, 24 avukat hakkında hazırladığı iddianame 18 Temmuz günü mahkeme tarafından kabul edil-

di. Avukatların DHKP-C üyeliği ve yöneticiliğiyle suçlandığı, Savcı Adem Özcan tarafından hazırlanan 624 sayfalık iddianameye ilişkin avukatlar **Güray Dağ**, Zeycan Balcı Şimşek ve **Evrim Deniz Karatana** bilgi verdi. Zeycan Balcı Şimşek ÇHD'nin Deniz Gezmiş'in avukatları tarafından kurulduğunu, ÇHD avukatlarının tutuklanmaktan, sokak ortasından darp edilmekten korkmadığını ve bu geleceği

taşımaktan onur duyduklarını dile getirdi. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, 1 Mayıs İşçi Bayramı'nın da iddianamede delil olarak sunulduğunu, polis baskınları sırasında, emniyet tarafından dernek binalarında 11 kapı ve kozmik oda bulunduğu yönünde açıklamalar yapıldığını hatırlatan Şimşek şöyle konuştu: "O 11 kapılar, kozmik odalar nerede? Biz dosyada görmedik!"

“Rapor işkencesi sona ersin!”

İstanbul: Adli Tıp Kurumu'ndan rapor alabilmesi için Metris Hapishanesi'ne getirilen 19 tutsaktan biri olan siroz ve böbrek hastası **Ümit Aydın**, 19 Temmuz günü serbest bırakıldı. Bunun üzerine Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Derneği (TUAD) İstanbul Aksaray'da bulunan dernek binalarında, tahliye olan Aydın ile birlikte 20 Temmuz'da bir basın toplantısı düzenlediler.

Toplantıda konuşan dernek başkanı Av. **Sinan Zincir**, bilinen 100'ü ağır 413 hasta tutsağın, hapishanede tutulmasının “ahlaki ve vicdani” olmadığı belirten Av. Zincir, yaşadıklarını söyledi.

Av. Zincir'in ardından hasta tutsak **Ümit Aydın** söz alarak, “Hasta tutsaklar; hassasiyet gösterilmesi gereken, hiçbir pazarlığa söz konusu edilemeyecek, insani bir konudur” dedi.

Getirildiği Metris'te, diğer tutsaklarla birlikte büyük sıkıntılar yaşadıklarını belirten Aydın, bazı zamanlarda askerin rapor alması için kendilerini doktora götürmediğini, sorunu idareye, idarenin de sorunu askere attığını söyledi. “Bu yüzden raporlar Adli Tıp'a parça parça ya da eksik gönderiliyor” diyen Aydın, bunun sonucunda ATK'nin raporlar tamamlanmadan, eksik raporlarla karar aldığına dikkat çekti.

Hapishanelerde sağlık sorunlarının ciddi ölçüde sürdüğüne değinen Aydın, “Deyim yerindeyse parça parça ölüyor insanlar. Yani başında yoldaşının, dostunun ölmesi daha büyük bir acı yaşıyor” diyerek, hasta tutsaklar konusuna kamuoyunun duyarlı olması için çağrıda bulundu.

“Mapusta bir çapulcuyum, siz kardeşlerimi özledim”

Mapusa düşeli erkenciyim. Kahvaltı gelmeden kalkıyorum. Gördüğüm gerçeküstü rüyalar pembeye döndü dönecek derken... Kantinden aldığımız çalar saat yeni doğmuş bir kuzu. Gücü bana yetiyor, uyanıyorum. İzzet ve Ozan'ın horultusu epey derin, geç uyudular. Buraya geleli her gece, yataklara çıkıp iki koldan salvolarla kuşatıp Taksim'i, polisi, Dolmabahçe'ye sürüyorlar. Sonra da gerisin geri, sarına sarına gaz kalkanına Gezi'ye dönüyorlar.

Aşağı kata inip çay suyu koymalı. Sonra sabah temizliği, kahvaltı ve sayım. Yumurta verseler barı. Çok az rafadan olanından. Sarısına ekmek banasım var. Bugün ilk sporumuzu yapacağız. Göbeğim hücreye sığmıyor, biraz terlemek gerek. Havalandırma avlusu betondan, çabuk yoruyor insanı. İzzet sigarayı, ben ve Ozan yeşili seviyoruz. Bir iktidar mücadelesine girdik İzzet'le. Gereksiz biliyorum. Lakin zaman da çabuk geçmiyor ki.

“Sporda liderlik, hücrede liderliktir” dedim inandı. Gençliğine güveniyor kerata. Benimkisi tavşan ile kaplumbağa oyunu. Bilek güreşine girse çiğ çiğ yiyecek beni. Garibim ne bilsin!

Öğle yemeği de geldi geçti. Güneş tepede. Avluya su dolu 5 litrelik plastik bidonlar dizdiydik. Kızışınlar da dökünüverelim diye. Havalandırma bildiğiniz tandır. Bütün canlı mahlukatlar inlerine çekilmiş. Bizim çocuklar iki yeni yetme koşturup duruyorlar. “İsmail abi”, “Hoop”, “Geldi mi?”, “Nasıl?” Mapuslukta top oyunu meşhurdur. F tipine ilk giren “devrimci abiler”den beri bir gelenektir, devam eder durur. “F tipi iletişim” diyorum bu oyuna. Aslında yakan topla tenis arası bir şey. Baklava dilimli bir cezaevi düşünün.

Her dilimde üç kişi ve bir de havalandırma. Gazeteyi rulo gibi sarıyorsunuz, mesajınızı arasına sıkıştırıyorsunuz. Gideceği hücre ve kişi bilgilerini de unutmadan file görevi gören duvarın ardındaki havalandırmaya atıyorsunuz.

Karşıdan alacak olan arkadaşın adını söyleyip uyarmayı ihmal etmiyorsunuz. İlk gün de-

neyeyim dedim. Attığım top gitti Şerko'nun kafasına çarptı. Şerko da eskilerden. “Yıllardır mapusum, ilk kez başıma top düşüyor” demiş, “Kim attı loooo” diye haber salmış. Sonradan tanıştık. “Abimsin” dedim,

“Mahsuru yok heval, bizdensin” dedi. Bu arada ulaşmak istediğim hücreden “Bize arkana döndün arkadaş” dediler de öyle anladım topları ters istikamete attığımı.

(...) Kitaplarım geldi, çok mutlu olduğum söylenemez. Evdeki sermayemin ilk bölümünü haksız yere kaderime ortak ettim. F tiplerinde süren kitap yasağına karşı sürdürülen kampanyalardan birinde kitapların kendilerini özgürce okutmalarına mani olunduğu gerekçesiyle imza atmıştım. Henüz gözaltındayken bir “itirafçı” gibi tek tek kitaplarımın ismini avukatıma verdim. “Dur hele, bu ne acele? Seni alıp da ne yapacaklar” diye itiraz etmişti avukatım. “Savcıya kanım çok ısındı, bu işin sonu mapusluk” demiştim.

(...) Kitap poşetini koydum yatağımın üstüne. (...) Williams, Giddens, Lyotard gibi ağır toplar çıkıyor. Altyapım oldukça sağlam. Ve final; Gabriel Garcia Marquez. Asırlık bir çınar önce gülümsüyor. “Anlatmak için yaşamak” gerek. Kitabın arka yüzünü çeviriyorum, “Hayat insanın yaşadığı değildir, asıl olan hatırladığı ve anlatmak için nasıl hatırladığıdır” diyor. “Dedeme benziyorsun” diyor. “Bıyıkların, saçların... Fotörün eksik sadece. Ben yaşlarda yaşadığın aşklarını anlat.” Marquez kıyı hatlarımdan kuşatıyor beni. Gelip yatağımın başucuna konuyor.

(...) Haberler geliyor, gözaltılar artıyor. Tutuklanmalar ardı sıra. Adalet, gazlı, kasklı aletine binmiş Gezi avında. Şaşkınlık hallerim tümünden azalıyor. Beni ciddiye alıp mapusa atanları utandırmamak adına Williams, Giddens ve Lyotard'ı defansta bırakıp Marquez'le ileri atılıyorum. Gökkuşağı tadındayız. Tarçın sürüyorum bedenime, mor fistanlar giyiyorum, tırnaklarıma kızıl ojeler ve boynuma bütün bir Çarşı. Kaçarı yok galibiyet için sahadayız! Bu maç elbet bir gün bitecek. Ama ben “Mapusta bir çapulcuyum, siz kardeşlerimi özledim.”

Kubilay İyit/Kırıklar 1 Nolu F Tipi Cezaevi-B 46

“Katiller serbest mi kalacak?”

H. Merkezi: Geçtiğimiz günlerde farklı hapishanelerden tahliye edilmeleri için Metris T ve R Tipi Hapishane'ye getirilen ve buradan da Adli Tıp Kurumu'nda rapor alabilmek Metris'te bekletilen hasta tutsaklarla ilgilenen PKK'li tutsak **Enver Baysal**'a göre, Metris'e getirilmelerinde esas neden hasta tutsaklara gösterilen duyarlılık değil. Metris'e getirilen tutsaklardan **Taylan Çintay** ve **Ümit Aydın**, çeşitli rapor işkencelerinin ardından serbest bırakılmıştı. Ancak geri kalan 17 tutsaktan 13'üne “cezaevinde kalabilir” raporu verilirken, 4 tutsak da raporların değerlendirilmesini bekliyor.

Baysal, DİHA'ya gönderdiği mektupta, Metris'e getirildiklerinden beri durumlarının daha da kötüleştiğini belirterek “İlk defa devlet-hükümet bu arkadaşlarımızın durumunu gündemleştirildi. Ve sanki bir adım atıyormuş gibi gösterdi. Ve özgür basınımız da aynı şekilde işlemeye çalıştı. Başta da belirttiğimiz gibi ciddi bir yanıtla söz konusudur. Bu ölüm döşeğinde olan arkadaşlarımızı bırakmak bir yana dursun, adeta yeniden işkenceye aldılar. Ama oyun bununla da sınırlı değildir” dedi.

Sivas Madımak Otelinde 2 Temmuz 1993 tarihinde 33 aydını katledenlerin Metris 2 No'lu T ve R Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu getirildiğini ve buradan da tahliye edilmeleri için Yenibosna'da bulunan İstanbul Adli Tıp Kurumu'na götürüldüklerini belirten Baysal, “Aldığımız bilgiye göre ve bir arkadaşımızın da tanık olduğuna göre Sivas-Madımak katilleri de bu süreç vesilesi ile buraya getirilmişlerdir. Onları, R Tipi'ne alarak Adli Tıp'a çıkarmışlar. Başbakan RTE Sivas davası sonuçlandığında (zaman aşımı olmuştu) bir açıklama yaparak, ‘Sivas Davasında yatan insanların aileleri ile görüşüm. Çok ciddi bir mağduriyet yaşıyorlar’ demiş. Öyle anlaşılıyor ki; devlet iyi adım adına bu katilleri de serbest bırakacaktır” dedi.

“Kalay ve Gölünç serbest bırakılsın”

70. HAFTA

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu adına bu hafta açıklamayı yapan sanatçı **Nur Sürer**, Kandıra 2 No'lu F Tipi Hapishane'de tutsak olan 45 yaşındaki **Abdullah Kalay** için “Uzun yıllardır hapishanede olan Kalay, 13 Nisan 2012'de kalp krizi geçirdi. Hücresinde durumu acil denilmesine rağmen 12 dakika sonra yürütülerek gelen ambulansa taşındı. Geç müda-

hale edilmesinden kaynaklı kalbi % 35-40 oranında çalışmaktadır” dedi ve Kalay'ın gönderdiği mektubu okudu.

71. HAFTA

İnsan hakları savunucuları bu hafta, 12 ameliyat geçiren ve beyininde 17 milimetre büyüklüğünde tümör bulunan Hakan **Gölünç**'ün mektubunu okudu, tedavi edilebilmesi için serbest bırakılması çağrısını yaptı.

“Gezi direnişçilerine özgürlük”

20 Haziran

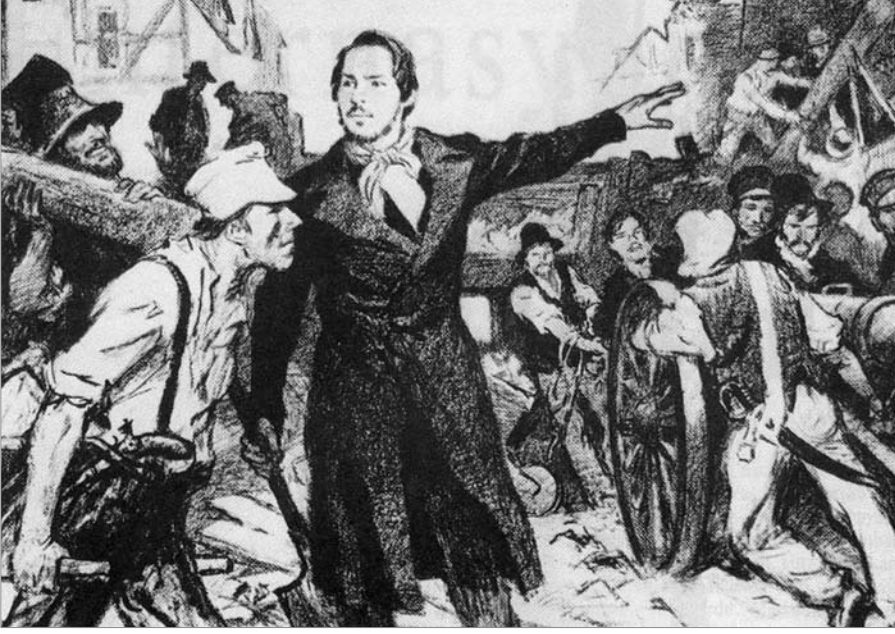
İstanbul: Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen **Gezi Direnişi Tutuklu Aileleri** oturma eylemlerini sürdürdü. Bu hafta İzmir Yenikapı Tiyatrosu'ndan bisikletle Gezi Parkı'na gelen **Ömür İpci** için bir konuşma yaptı. Ardından kitle çoşukluğu bir şekilde “Bize Ölüm Yok” ve “Çav Bella” marşlarını söyledi.

Yapılan açıklamanın ardından eylem sona erdi.

27 Haziran

Bu hafta tutsak **Emek Ulaş Suna**'nın faksını okuyan annesi **Emel Suna**, “Bizim çocuklarımız meşru haklarını kullandılar, onurlarına sahip çıktılar” dedi ve “Çocuklarımız geleceğimizin karartılmasına izin vermediler, onlarla gurur duyuyorum. Çocuğuma isnat edilen bütün suçları üstleniyorum, kendimi ihbar ediyorum” diye belirtti.

Ölümsüzlüğünün 118. yılında GENERAL ENGELS!

"Felsefe ile gerçek dünyanın incelenmesi arasındaki ilişki, kendi kendini tatmin ile cinsel aşk arasındaki ilişkiyle aynıdır" (Marks, Alman İdeolojisi, Evrensel Yayınları Sf: 67)

"Fikirler hiçbir şeyi hayata geçiremez, fikirleri hayata geçirmek için pratik kuvvet uygulayabilecek insanlara ihtiyaç vardır." (Kutsal Aile, Ya da Eleştirel Eleştirinin Eleştirisi, Sol Yayınları Sf: 43)

"Gerçek, yaşayan insanların karşısına geçip uzun uzadıya konuşma yapmak, insanın 'gözünde canlandığı' soyut okurlar karşısında, bu korkunç düzeyde soyut kalem oynatma uğraşından tamamen farklıdır" (Marks ve Egles'ten aktaran August H. Nimtz, Demokrasi Savaşçıları olarak Marks ve Engels, Yordam Yayınları Sf: 21)

Kendi sınıfına ihanet ve proletaryanın saflarında mücadeleye atılma ve bu mücadeleyi önderlik boyutuna taşıma, ezilen sınıfın ideolojik-siyasi, ekonomik-politik, askeri ve kültürel formasyonunda temel çizgileri ve yönelimleri belirleme denilince aklımıza bilimsel sosyalizmin 2. büyük ustası Friedrich Engels gelir. Ölümsüzlüğünün 118. yılında General Engels, enternasyonal proletaryanın siyasi ve ideolojik önderi olmaya devam ediyor. 5 Ağustos 1895'te aramızdan ayrılan Engels'i anlatırken elbette onun savaşçı kişiliğine vurgu yapmak gerekiyor. Zira bugün Marks ve Engels'e dönük olarak birçok kesim sadece filozof, düşünür vurgusu yapmaktadır. Bu bağlamda Engels şahsında Marks'ın da mücadelecisi ve kararlı kişiliğine vurgu yapmak gerekiyor.

liğine vurgu yapmak gerekiyor.

Friedrich Engels insanlığın kadim demokrasi mücadelesinde belirleyici sıçrama dönemi olan 19. yüzyılın demokratik hareketinin önderiydi. Sırf bir düşünür değil her şeyden önce bir eylemciydi. Pratik her şeyden önce bilginin hammaddesidir. Bilginin çıkışı ve aynı zamanda bilginin tescillenmesi ancak pratik ile gerçekleşir. Öyle ki bugün Marksizm'in öğretmenlerinin enternasyonal proletaryanın kurtuluş güzergâhını aydınlatmadaki perspektifleri halen varlığını sürdürüyorsa bu onların mücadelecisi yanlarının en somut göstergesidir.

Engels'in 18 yaşındayken yazdığı "Florida" şiiri Amerikalı Kızılderililerin beyaz Avrupalı istilasına karşı direnişini öven bir manzumedir. Şiirin bir yerinde Engels bir Seminole'nin ağzından dile getiriyor: *"Barışa çağırmaya- çağım kardeşlerimi/ilk sözüm savaş olsun son sözüm kavga... Madem istiyorsun, Beyaz Adam, gel öyleyse/Saygıda kusur etmeyeceğiz, hak ettiğin gibi/Her geyik yatağında, her ağaç gölgesinde/Seminole okları seni bekleyecek" (Marks Engels Seçme Eserler, Sol Yayınları, Sf: 585)*

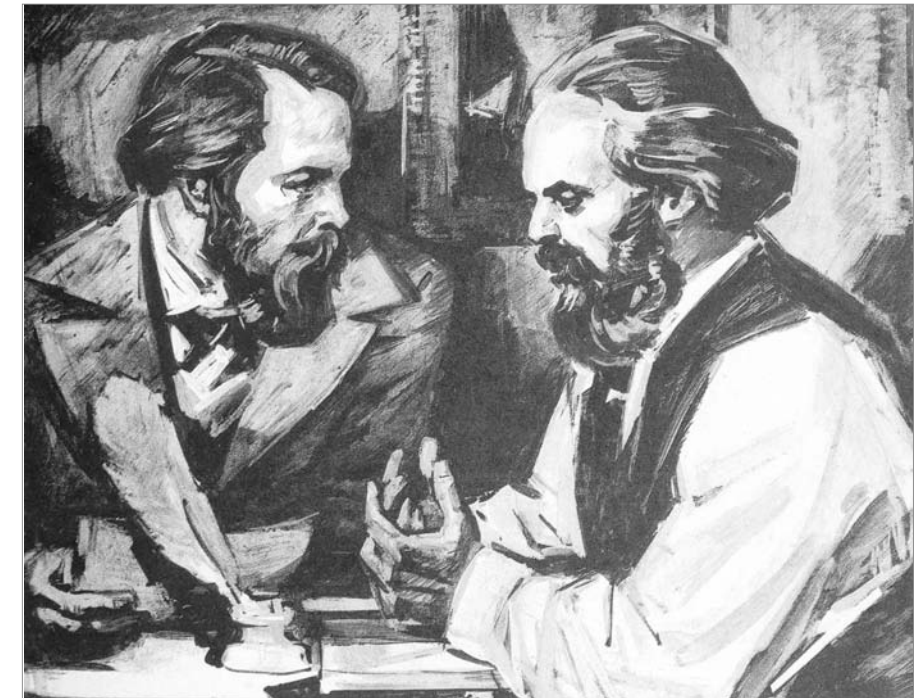
Tüm bu kişilikler aynı zamanda Marks'ın da ifade ettiği gibi "tek bir amaca sahip olmak" üzerinden bir düşüncenin gelişimi ve pratiğidir.

Marks ve Engels bir savaşçı olmakla beraber salt bir savaşçı olmanın yeterli olmadığını belirtirler. Savaşçı, bir perspektife, bir programa sahip olmalıdır. Bu konuda yazı girişinde yaptığımız alıntılar teori ve pratiğin kopmaz bağlarına işaret etmektedir.

Militan ve öğretmen Engels

Engels bir burjuva ailenin çocuğu olarak dünyaya geldiğinde her şeyden önce bu etkilerden payını almıştı. Tekstil fabrikatörü olan babası burjuvazinin siyasi özlüklerini benimseyen biriydi. Engels açık siyasi içerikli ilk yazısında burjuvaziyi ele aldı. Bir zamanlar Marks'ın da yaptığı gibi siyasi önderliği burjuvaziden bekliyordu. Aynı zamanda saflardaki kararsızlığın da farkındaydı. Marks gibi Engels'in yolu da Hegelcilikten geçti. Lise terk olduğu halde Engels öğrenci ve aydınlar içinde yer aldı. "Teoriden pratiğe" gidilmesi yönlü düşüncesini bu çevrenin yayınları üzerinden dile getirdi. Bu bağlantılar içinde **Rheinische Zeitung** gazetesinde Marks ile tanıştı. Engels, Marks'ın aksine daha dindar bir aileden geliyordu. Marks'a nazaran din konusunda daha fazla uğraşmak zorunda kaldı. Bu yüzden Marks, Hegel eleştirisinde siyasi meselelere odaklanma yönündeyken Engels ise din başlığı altında daha çok duruyor ve Hegel sisteminin mantıksal sonucunun, kendisine rağmen, ateizm olduğunu savunuyordu.

1842'in sonlarına doğru Engels siyasi dönüşümünde belirleyici bir rol oynayan siyasi bir deneyime girişti. Bu pratik Engels kadar Marks açısından da deneyimlerle dolu bir süreçti. Bu pratik Engels'in İngiltere'nin sanayi merkezi Manchester'e yerleşmesiydi. Burada sanayi kapitalizminin iç işleyişini inceledi ve İngiltere'de **Emekçi Sınıfın Durumu** adlı eserini kaleme aldı.

Bu süreçten sonra Marks ve Engels işçi sınıfının çelişkilerini daha derinden incelemeye başladı. Ekonomi-politik ve felsefe ile proletaryanın durumunu incelediler.

Engels, Marksist düşüncenin sınıfsal olarak faaliyet sürdüren hareketlere yayılması için ciddi çalışmalar yürüttü. 1847'de Komünistler Birliği, bu örgütlenmenin ilk uluslararası örneğidir. Birlik, Marks ve Engels'i komünist ilke, siyaset ve programını tanımlayan bir belge, manifesto hazırlamakla görevlendirdi. Komünist Manifesto tarihe geçen ve bilimsel sosyalizmin ilk temel belgesi olarak evrenselleşmiştir ve Marks ile Engels'in ortak üretimlerinin ulaştığı düzeyi göstermesi bakımından son derece önemlidir. Engels ve Marks proletaryanın dünya görüşünü sistematik bir bütünlüğe kavuşturma bağlamında 19. yüzyılın sınıf savaşmalarının önderliğini de yürüttüler. 1848 devrimlerini Paris Komünü'nü, 1. Enternasyonal ve birçok tarihi pratik sürece doğrudan dahil oldular.

Son olarak Mark ve Engels devrimci kadrolara her türlü geri çekilmeyi imkansız kılan bir düşünce bıraktılar. Bu düşünce, proletaryanın bilimsel öğretisidir. Bu öğretinin yaşam bulduğu her alanda pratiğin temsilcileri olacaktır. Sınıf mücadelesinin gelişim seyri ve buna ışık tutan düşüncenin; düşüncelerin beden bulduğu komünist partilerin nişangahında ölümsüzlüğünün 118. yılında Engels yoldaş yaşıyor...

Tarihten kısa kısa...

X 1 Ağustos 1889: açlık grevinin 35. gününde Eskişehir Özel Tıp Hapishane'den 312 tutsak Nazilli ve Aydın hapishanelerine sürgün edildi. Nakil sırasında iki PKK tutsağı dövülerek katledildi.

X 7 Ağustos 1964: Vietnamlıların "Amerikan Savaşı" dediği Vietnam savaşı başladı. ABD Kongresi Başkan'a Vietnam'a asker yollama yetkisi verdi. ABD, Kuzey Vietnam'ı işgale başladı. Ancak Vietnam'da tarihinin en büyük yenilgilerinden birini yaşadı.

X 3 Ağustos 1966: Çorum Belediye Başkanını protesto etmek için çıplak ayakla yürüyen işçiler Ankara'ya ulaştı.

X 6 Ağustos 1975: İstanbul Ali-beyköy'deki Sungurlar Fabrikası'nda işçiler direnişe geçti.

X 13 Ağustos 1966: Mao Zedung önderliğinde ÇKP Çin'de Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni ilan etti.

X 7 Ağustos 1973: Ereğli Demir ve Çelik Fabrikası'nda hem grev, hem de lokavt ilan edildi.

X 11 Ağustos 1975: Bereç Pil Fabrikası'nda direniş başladı.

X 3 Ağustos 1990: Harp-İş Sendikası üyesi 4 bin işçi 26 Amerikan iş yerinde greve başladı.

Evrensel
BakışEmperyalistlerin bölgedeki
düzen arayışı...

Ortadoğu'da kargaşa ve kaos dinmek bilmiyor. Emperyalist güçler açısından durum o kadar karmaşık bir hal almış durumda ki, her şey sarsılıyor, değişiyor. Mısır'da MK'nın devrilmesi zaten tıkanan sürecin çanına ot tıkadı. ABD, Ortadoğu bölgesindeki etkisini artırmak için, özellikle Rusya'nın 1990'lar boyunca içine kapanmak zorunda kalmasının bir sonucu olarak bölgeye ilgisinin azaldığı şartlarda bölgedeki hakimiyetini artırmak için ılımlı İslami hareketleri kullanarak bölgeye yeniden şekil vermek istemişti. Bunun en önemli ayağı Türkiye'deki AKP idi. Ancak AKP'nin bölgedeki etkisinin zayıf olması, Mübarek'in devrilmesi ile birlikte Müslüman Kardeşler'in yıldızını parlatmıştı. Öyle ki bu hareket sadece Mısır açısından değil, bölgenin birçok ülkesinde oldukça büyük bir etkiye sahipti. Ancak hareketin Mısır'daki ömrünün çok kısa sürmesi, en azından şimdilik büyük bir darbe alması, kitleleri yedeklemek konusunda başarısız olması ılımlı İslam'a dayalı projenin bir nevi çöküşü anlamına gelmektedir.

Evet, Büyük Ortadoğu Projesi'nin, ifade edildiği biçimiyle yaşama geçmesinin pek bir şansı kalmamıştır. Çünkü Mısır'da darbe alan MK'nın Suriye denklemine etkilememesi imkansız. Süreç Suriye'de de ABD'nin istediği gibi gitmiyor. Temmuz ayının ortalarında ABD silahlı kuvvetlerin başındaki Genaral **Martin E. Dempsey**'in "Momentum Esad rejiminden yana değişti" açıklaması aynı zamanda Suriye'de de mücadele eden muhaliflerin başarısız olduğunun açık bir ilanıydı. Elbetteki bu muhalifler arasında MK'nın ülkedeki uzantıları da bulunuyor. Yani MK'nın bu derecedeki başarısızlığı, kapasitesinin sınırlılığı BOP projesinin de bir nevi tıkanmasını beraberinde getirmiştir.

Bilindiği gibi ABD, Ulusal Strateji Raporu'nda esas gücünü Asya-Pasifik hattına kaydırarak, diğer bölgeleri ikincil bölge durumuna getirmişti. Buradaki yerlerde müttefik devletler ve ordularıyla "işbirliği" içerisinde hakimiyetini geliştirmeyi hedefliyordu. Öyleyse bölgedeki hareket edebileceği güçleri şöyle bir sıraladığımızda Türkiye, Mısır, İsrail, Suudi Arabistan, Katar vs. görülmektedir. Elbette bunların da kendi aralarında belirli ilişkilerinin olduğunu vurgulamak gerekiyor. Özellikle askeri açıdan güçlü Mısır, İsrail ve Türkiye'nin ön planda olacağı hepimizin malumu. Ancak Mısır ve Türkiye'deki ılımlı İslam'ın şimdilik birincisinde tamamen gitmesi, ötekinde ise ciddi bir darbe alması üzerine ABD'nin gelecek planlarında belirli değişikliğe gideceğini öngörebiliriz. Mısır'da ordunun devletin İslami yapısını güçlendiren ve faşizmin daha katı uygulanmasıyla sonuçlanacak düzenlemelere imza atması, önümüzdeki sürecin ipuçlarını da beraberinde getiriyor.

Bilindiği gibi ılımlı İslam'ın ön planda olduğu projede parlayan ülkelerin başında **Katar** geliyordu. Katar'la Suudi Arabistan'ın bölgedeki hegemonya mücadelesi, aynı emperyalizme bel bağlamaları sonucu dönem dönem birisinin daha ön planda olmasını sağlıyordu. Bu anlamıyla Katar son 10 yılın en ön planda olan ülkesiyken, Katar merkezli El-Cezire kanalının popülerliği de bu dönemde artıyordu. Ancak tam da MK'nın devrilmesi sürecinde Mısır ordusuna ciddi destek sağlayan Suudi Arabistan'ın yıldızının parlamaya başladığının altını çizmek gerekiyor. Aynı zamanlamayla Suriye Ulusal Konsey'in başına Suudi hanedanıyla yakın ilişkisi bulunan birisinin geçmesini tesadüfi okumamak gerekiyor.

Bu değişimlerin ortasında Suudi Arabistan'dan gelen açıklamalarda dinin aşırı uçlarına izin verilmeyeceğinin belirtilmesi, şeriatla yönetilen bir ülke açısından garipsense de anlattığı bir anlayış var. O anlayış da bölgedeki mevcut statükonun korunması, halklar üzerinde baskının artırılmasıdır. Bu açıklama bir yönüyle BOP stratejisinde ABD'nin bir çıkmaza girdiğini gösterdiği gibi, son dönemlerde bölgedeki kargaşadan da istediği gibi yararlanamayacağı anlamına geliyor. Tabii ki Suriye konusunda da kaybetmeye başladığını ve bölgede yeni bir düzen arayışını gösteriyor. Ancak emperyalistler arasında bir uzlaşıyla sonuçlanabilecek bu durumun geçici sonuçlar üreteceğini vurgulamak gerekiyor. Ne de olsa emperyalistler arasındaki uzlaşmaz çelişkiler, pazar paylaşımları hala sorunun esasını oluşturuyor.

Hepimiz Trayvon'uz...

Tüm dünyada geçerli bir kanundur bu. Eğer tecavüze uğrayan, öldürülen kişinin kıymeti harbiyesi yoksa, failler serbest kalır; ödüller aldığı da olur ülkemizdekiler gibi fakat yazımının konusu bu olmadığı için "ödül" kısmını rafa kaldırıyoruz.

17 yaşındaki **Trayvon Martin**, Şubat 2012'de Orlando'da 29 yaşındaki George Zimmerman tarafından vurulmuştu. Geçtiğimiz haftalarda ABD'nin 100'den fazla kentinde, yüzbinlerce kişi mahkemenin silahsız bir siyah genci öldüren kişiyi aklama kararını protesto etti. Halk, Amerika'da yürürlükte olan; Zimmerman'a meşru müdafaa hakkını veren ve hayatının tehlikede olduğunu düşünen kişilere öldürücü güce başvurma hakkı tanıyan yasanın kaldırılmasını istedi.

Polisin "suçları önlemek" için uyguladığı "mahalle gözetimi" programı gönüllüsü olan Zimmerman, Martin'i meşru müdafaa için öldürdüğünü söylemiş ve geçen hafta Florida'daki duruşmasında jüri tarafından suçsuz bulunmuştu. Hukuk uzmanları olayın yaşandığı andan bugüne kadar polis ve mahkemenin tutumunu eleştiriyor. Cinayetten hemen sonra olay yerine gelen polisin mahkemede zanlı Zimmerman hakkındaki "olumlu" ifadesi tepki çekmişti. Davanın ilk başta "nefsi müdafaa maddesinden açılması, ardından gelen tepkiler üzerine 2. dereceden cinayete çevrilmesi de mahkemenin yanlı tutumuna gerekçe gösteriliyor. Martin'in lehindeki şahitlerin davaya hazırlanmadan gelmesi de savcılığın eksiği olarak görülüyor.

Sanford polisi, ülkede işlenen binlerce cinayet gibi Martin Trayvon'un cinayet dosyası-

nı da incelemek istemiyordu. Zimmerman nefsi müdafaa için Martin Trayvon'ü öldürdüğünü belirtti ve bu iddia ile işlediği cinayetten beraat etti. Fakat olay yeri raporları uyarınca Martin Trayvon silahlı değildi ve tüm kanıtlar cinayetin bir ırkçılık eylemi olduğunu gösteriyordu. Beyaz bir polisin siyah birini öldürmesi, Amerika'da çok kez yaşanan bir olaydır. Tüm benzer olaylarda polis, işlediği cinayete Amerika yasaları çerçevesinde bir kılıf uydurmaya çalıştı, tıpkı şimdiki gibi.

Bu senaryo daha önce de yaşanmıştı. Los Angeles'ta 1992 yılında, video kayıtlarına rağmen, bir siyaha şiddet kullanan polis memurlarının beraat etmesinden sonra altı gün süren isyanda 53 kişi ölmüştü. Fakat Martin Trayvon'un cinayet dosyası, polisin senaryosu gibi ilerlemedi. Martin'in ailesi sosyal paylaşım sitelerinin yardımı ile işlenen cinayeti, ABD'de ciddi bir adalet sınavına dönüştürmeyi başardı. Sosyal paylaşım sitesinde açtıkları sayfaya 2 milyon kişi imza attı.

ABD Sayım Bürosu verilerine göre, 2012 yılı itibarıyla 313,9 milyon kişinin yaşadığı ABD'de nüfusun yüzde 14,2'si siyahilerden oluşuyor. Günlük hayatın her alanında aktif rol alan siyahilerin yaklaşık yüzde 25'i polisten haksız muamele gördüğünü ve gittikleri sosyal mekânlarda haksızlığa uğradıklarını belirtiyor. Her ne kadar yasalarla siyahilere ciddi haklar verildiği belirtilse de; eşitsizlik, yasal alanda olduğu gibi toplumsal alanda da hala devam ediyor. Amerika'ya çok daha sonraları gelen görünmez azınlıklar iyi yerlere gelip sisteme entegre olurken, siyahlar, Harlem gibi kendi fakir gettolarında beyazlardan yalıtılmış bir halde yaşıyorlar. Bu yalıtılmışlık, eğitim gibi sosyal sermayeyi direkt etkileyen sosyal hizmetlerden siyahların yeteri kadar faydalanamamasına neden oluyor. Bu da fırsat eşitliğinin olduğu iddia edilen Amerika'da toplumsal bağlamda eşitsizliklerin üretilmesine neden oluyor.

Devletin tutumu da bu durumu özetliyor. Polis birçok olayda siyahları tutukluyor ve genelde onların cezaları beyazlara göre daha uzun oluyor. Amerika'da siyahli tutukluların nüfuslarına göre oranı ise beyazlardan daha fazladır. Siyahlara oranla beyazların ortalama geliri ise 20 kat daha fazla.

Bulgar halkı meclisi kuşattı

H. Merkezi: Bulgaristan'da Başbakan **Plamen Oreşarski** hükümetine karşı başlayan ayaklanmada, 23 Temmuz gecesi başkent Sofya'da bulunan parlamento binası 20 bin kişi tarafından kuşatıldı. Öfkeli sloganlarla burada bekleyen kitle, bütçe görüşmeleri sırasında kaldırım taşlarını sökerek ve caddelerdeki çöp kutularını kullanarak bina çevresinde barikat kurdu. Hükümete yönelik "istifa" ve "mafya" sloganları atan kitlenin kuşattığı parlamentoda bulunan 3 bakan, 30 milletvekili, gazeteciler ve personelden oluşan 109 kişi dışarı çıkamadı.

Alınan "güvenlik" önlemlerinin ardından parlamentodakilerin tahliyesi için bölgeye

otobüsler getirildi. 8 saatlik ablukanın ardından bu kişiler, otobüslerle uzaklaştırıldı. Ancak tahliye sırasında olaylar daha da büyüdü. Kitle otobüsleri şişe ve taş yağmuruna tuttu. Polisin saldırması üzerine çıkan çatışmalarda da 2'si kolluk görevlisi olmak üzere 9 kişi yaralandı. Polisin en az 10 kişiyi gözaltına aldığı öğrenildi.

Halk isyanına darbe...

Mısır'da sular durulmak bilmiyor. Mısır egemen sınıfları kriz içerisinde bir çıkış yolu ararlarken, aynı zamanda halk isyanının altındaki nedenleri farklı göstererek, kitleleri kendi safları arkasında yedekleme derdindeler. Bilindiği gibi Müslüman Kardeşler (MK) hükümetine karşı kitlelerin isyanı ordunun darbe yapması ile birlikte farklı bir rotaya girmiş bulunuyor.

Dünyada ve Türkiye'de Mısır'da ordunun darbe yapma amacının İslami hareketleri engellemek olduğu yönlü bir izlenimin bilinçli bir şekilde yaratıldığını görüyoruz. Bu durumun gerek MK'nın gerekse de Mısır Ordusu'nun istediği bir şey olduğunu vurgulamalıyız. Çünkü resim böyle çizildiğinde bütün olasılıklarda Mısır egemen sınıfları kazanmış olacaktır. Eğer Ordu darbesi ile kitlelerin sakinleşmesi mümkün olursa, bunda kazanan da egemen sınıflar olacaktır. Bununla birlikte darbeye karşı mücadele eden MK, mücadelesinde başarılı olursa kitleleri yeniden yedekleme imkanına kavuşabilir. Tüm bu olasılıkların dışında, egemen sınıflar açısından korkutucu olan bir şık varsa o da halkın kendi öncülüğünü yaratarak, bağımsız bir çizgide gerek MK'ya karşı gerekse de darbeye karşı mücadele hattı oluşturulmasıdır. Bu seçenekten o kadar korkulmaktadır ki kitlelerin önüne sunulan seçenek ya "mağdur" MK ya da darbeden çıkarı olan kesimleri desteklemek olmaktadır. Tüm bunlara karşın şu öngöründe bulunabiliriz ki; Mısır halkının bitmek bilmeyen isyanı, Mısır ordusunun politik manevralarını da aşacak yolu bulacaktır. Çünkü isyana neden olan olgular olduğu gibi devam ediyor.

Mısır'ın ekonomik durumu

MK hükümeti açık bir şekilde yönetme beceriksizliği yaşamıştır. Büyük bir fırtınanın ortasında yol alan "Mısır gemisini" rotada tutma becerisini gösterememiştir. Mısır halkının ekonomik şartları her geçen gün kötüleşirken, MK hükümeti bir türlü halkın öfkesini yatıştırarak hamleleri yapamamıştır. Bunda şüphesiz MK'nın yönetme beceriksizliği etkindir, ancak bu durum sorunun esasını oluşturmuyor. Burada esas olan emperyalist-kapitalist

sistemin içinde bulunduğu krizden çıkacak "kapıların" bulunmamasıdır. Gelişmiş kapitalist ülkeler bile krizden çıkış çaresi ararken sürekli battığı şartlarda yarı-sömürge Mısır'ın bu sistemin içerisinde kendi dinamikleriyle çıkış şansı bulunmuyor.

Sadece birkaç ekonomik gösterege bakılarak Mısır'ın içerisinde bulunduğu durum anlaşılabilir. 2011 yılında Mısır Merkez Bankası'nda 36 milyar dolar rezervi bulunurken, 2013 Haziranı'nda bu rezerv 13 milyar dolara kadar düşmüş durumda. Aynı şekilde toplumdaki yoksulluk oranları da yükselmiş durumda. 2009 yılında yüzde 21 olan yoksulluk sınırı altındaki nüfus 2013 yılında yüzde 25'i biraz geçmiş durumda. (*) 90 milyon civarında bir nüfusa sahip olan ülkede 20 milyon üzerinde bir kitlenin yoksulluk sınırı altında yaşaması halk isyanının da temel nedenini oluşturuyor.

Halkın ekonomik durumunun her geçen gün kötüleşmesinin halk kitlelerinde derin bir öfke yarattığını tahmin etmek için kâhin olmak gerekmiyor. Bu biriken öfkenin yatıştırılabilecek ekonomik adımları atma kapasitesinden yoksun olan Mısır'ın egemen sınıfları, çareyi daha fazla baskı ortamı yaratmakta, toplumu daha fazla dindarlaştırmakta buluyorlar. Faşizmin derinleştirilmesi ve buna dindarlaşmanın eklenmesiyle Mısır halkının isyanını bastırmayı düşünüyorlar. Mısır toplumu bilindiği gibi İslami yönü ağır basan bir toplum olmasına rağmen, halkın büyük bir kesimi İslamcılarının siyasi çizgisini benimsemektedir. MK'nın anayasa referandumuna katılım oranlarının yüzde otuzların bi-

raz üzerinde olduğu düşünülürse, siyasi İslamcı partilerin halk katmanındaki destekleri üzerinde de bir fikir elde edilebilir. Ancak Mısır toplumu Mübarek sonrası açık bir şekilde kamplara bölünmüş durumda. Toplum Arap milliyetçisi ulusalcılar, liberaller, ılımlı İslamcılar, Selefilere ve laik kesimler etrafında kamplaşmış durumda. Tüm bu kamplaşmanın ötesinde bir de isyan eden Mısır halkı gençliği var. Elbette bu gençliğin bir kesimi darbecileri desteklerken, önemli bir kesimi de darbecilere de hayır diyorlar. Bu anlamda isyanın esas dinamiklerinin hala güçlü olduğunu vurgulamak gerekiyor.

Grevler sınırlandırılıyor

Ülkemizde AKP'nin başını çektiği, ancak ülkemizle sınırlı kalmayan uluslararası bir koro tarafından darbenin MK'ya karşı yapıldığı anlatılmaya çalışılıyor. Ancak olgular hiç de gerçekliğin onları anlattığı gibi olduğunu göstermiyor. Darbe sonrası, ordunun Selefi gruplarla birlikte anayasal açıdan daha katı İslami sistemin temelle-

rini attığını görüyoruz. Mete Çubukçu t24'deki "Darbe çocuklarını yiyebilir mi?" makalesinde şunları yazıyor: "Yeni anayasa taslağında eskisine göre rejim, daha ağır İslami kodlar içeriyor. Öte yandan grevler sınırlandırılıyor, ifade özgürlüğünün sınırları daraltılıyor". Durumun bu olduğu şartlarda ordunun yaptığı, MK hükümetinin politikalarını kaldığı yerden devam ettirmektir. Elbette aralarındaki çelişki pastadan payın kimin alacağı noktasında kendisini gösteriyor ancak bu hiçbir şekilde darbenin MK'ya karşı yapıldığını göstermez. Kaldı ki MK da bir darbe sonucu hükümete gelebilmiş, kitlelerin öfkesini yatıştırmak için göstermelik belirli adımlar atmış, ancak sonuç olarak elbette sınıfsal konumuna uygun hareket etmiştir. Darbe sonrası oluşturulacak yeni anayasa taslağında işçi grevlerinin sınırlandırılması ise boşuna değildir. Mübarek döneminde başlayan, özellikle 2007'den bu yana artan ciddi işçi direnişleri olmaktadır.

İşçi sınıfı ve ezilen hakı her ne kadar kendi politik öncüsünü yaratamamış olsa da kitlelerin isyanı bunu yaratacak nesnel nedenleri oluşturuyor. Bundan korkan Mısır egemen sınıflarının da ilk iş olarak ifade özgürlüğünü sınırlayan, grevlerin daraltıldığı bir taslak sunması şaşırtıcı değil. Ancak bu durum şaşırtıcı olmamakla birlikte tek bir şeyi gösteriyor, sanılanın aksine darbe MK'ya karşı değil, halka karşı yapılmıştır. Ancak rüzgar artık halklardan yana esiyor ve hiçbir kuvvet bunu durduramayacaktır.

(*) Ali Semin, "Mısır'da Askeri Darbe ve Ortadoğu'ya Etkileri", bilgesam.com

Ücretsiz yemek 23 çocuğun hayatına mal oldu

H. Merkezi: Hindistan'ın Bihar eyaletinde bir ilkokulda 23 çocuğun ölümüyle sonuçlanan bir zehirlenme vakası yaşandı.

Masrahk bölgesinde yaşları 8 ile 11 arasında değişen 50 ilkokul öğrencisi ücretsiz verilen yemekten yedikleri için zehirlendi. Yoksul ailelerin çocuklarının günde bir kez sıcak yemek yiyebilmeleri için ücretsiz öğle yemeği uygulaması yapılıyor.

Bu yaşanan faciada da görüldüğü gibi Hindistan devleti, "bu iyiliği" yaparken ne halkın ne de çocukların sağlığını düşünüyor. Yemek yapımında kullanılan malzemelerin üzerinde tarım ilacı olarak kullanılan fosfatın bulunması zehirlenmenin açık sebebi olarak gösteriliyor.

Ölümler üzerine Hindistan'da kitlesel yürüyüşler yapıldı ve protestolarda polis araçları yakıldı. Hindistan'da çocukların sağlık sorunlarının başını çekiyor. Ve her gün 120 milyon çocuk sağlıksız yemeklerden yemek zorunda kalıyor.

Endonezya'da toplu firar

H. Merkezi: 18 Temmuz günü Endonezya'da tutukluların bulunduğu bir hapisanede çıkan isyan sonrasında tutuklular toplu firar gerçekleştirdi.

Endonezya'nın batısında bulunan bir hapisanede tutuklular koşullara isyan ederek toplu firar ettiler. Elektrik kesintisi üzerine gardiyanları

rehin alan mahkumların 150'si Tanjung Gusta Hapishanesi'nden firar etti.

Geri kalan tutukluların ise gardiyanların ofislerini ateşe vermesi üzerine hapisanede yangın çıktı. Firar esnasında 15 gardiyan rehin alındı. Hapishanede kapasitesi olan 400 mahkûm yerine 2400 bulunmaktaydı.

“Devrim için ileri atılmak gerekir!” (2)

Geçtiğimiz sayı başladığımız ve elimize e-posta yoluyla ulaşan röportajın devamını güncelliğinden kaynaklı paylaşıyoruz:

Ülkemiz gerçekliğini bu sürecin içinde okumak gerekir. Bir zamanlar “kriz bizi teğet geçecek” diyenler palavralarına hız katsalar bile kriz sürecinin siyasal ve askeri ayaklarında boy göstermek için çırpınır olmuşlardır. TC devletinin ve onun bugünkü hükümet temsilcisi AKP'nin, efendileri ABD saflarında izledikleri Suriye politikaları, ülke topraklarına yerleştirdikleri füze kalkanları bilinen, izlenen gerçeklerdir. Bu sürecin geçmişinde, izlenen ekonomi politikalarıyla birlikte özelleştirmeler, sosyal hakların gaspı, tarımda yaşanan yıkım ve iş gücünün daha ucuza ve daha pervasız sömürsü vardır. Ancak sürecin sadece egemen sınıflar cephesinden işlediğini söylemek hatalıdır.

İzlenen saldırı politikaları karşıtı da giderek güçlendirmiş, halkımızın çeşitli kesimlerinin haklı taleplerinin daha yüksek perdeden duyulmasını sağlamıştır. Bu sürecin ulusal sorun merkezinde ve demokratik mücadele özgülünde gelişme gösterdiği bir olgudur. Ulusal Hareketin mücadelesi çerçevesinde sürecin aynı zamanda askeri alanda çatışmayı barındırdığı, devlet güçlerine güçlü darbeler indirildiği ve yine bu mücadelenin geniş kesimler için, kapsama alanı ve demokratik taleplerdeki çakışma noktalarıyla çekim merkezi olduğu da bilinmektedir. **Belirtilmesi gereken ve aslında sürecin bütün bileşenleri açısından bir handikap olan olgu, güçlerin dağılık olmasıdır.** Sürece örgütlü şekilde dahil olan Ulusal Hareketin var olan hareketin merkezinde olması bu anlamda anlaşılır olmalıdır. Bu elbette kendi politik çizgisinde ve kendi çapı ve sınırları oranındadır. Ancak yine de bu merkezde oluşan dinamiğin egemen sınıflar açısından sarsıcı bir etki yarattığını söylemek gerekir.

Bahsettiklerimiz sürecin genel bir özeti durumundadır ve görevler buradan süzülmemektedir. Ancak meseleleri sadece genel olarak incelemek yetmez, bunları faaliyet alanlarımıza yansımaları ile birlikte değerlendirmek zorundayız. Ülkemizde halk kitlelerinin en örgütsüz kesimlerinden biri olan ve özellikle son on yıllık süre içerisinde ciddi saldırı politikaları ile yüz yüze olan köylülüğün örgütlenmesi, Dersim'in T. Kürdistan'ında olması itibarı ile ulusal sorunun yansımalarının ele alınması, savaş bölgesi olması itibarı ile düşmanın konumlanması ve halka yönelik ajan-işbirlikçilik-koruculuk politikaları, halkın sosyal temelde yaşadığı sorunlar, bu anlamda görev başlıkları olarak önümüze çıkmaktadır.

Bu konu başlıkları birbirleri ile kesişme halindedir ve aslında sürecin yüklediği ana görev halkın örgütlü bir güç haline gelmesi ve sınıf mücadelesine etkin bir şekilde dahil olmasıdır.

Bunu elbette silahlı mücadelenin içinde, parti ve ordu inşası ile birlikte değerlendiriyoruz. Nihayetinde sorun sınıf mücadelesine herhangi bir şekilde değil, proletarya saflarında dahil olmaktadır ve tarihin bu konuda komünistlere yüklediği misyon biliniyor olmalıdır.

- Ulusal sorun konusunda yaşanan gelişmeleri nasıl ele alıyorsunuz? Yaşananlar sürdürdüğünüz mücadeleyi etkileyecek mi?

- Sorunuzun ikinci kısmından başlayacak olursak, bu konuda gerek egemen sınıflar ve gerekse Ulusal Hareket açısından izlenen politikalar elbette mücadelemizi etkileyecektir. Bahsettiğimiz gibi ülkemizde sınıf mücadelesi keskinleşerek ilerlemektedir ve ana gündemlerinden birini ulusal sorun oluşturmaktadır. Ancak bahsini ettiğimiz etki, mücadelemizin yani halk savaşının ana görevlerine, nedenlerine dair değildir, böyle anlamıyoruz.

Partimiz TKP/ML, ülkemizde devrim sürecini Demokratik Halk Devrimi olarak belirlemiştir. Bu belirleme ülkemizde temel ve belli başlı çelişkilerin tespiti dayanmaktadır ve halk savaşı tam da bu çelişkilere müdahalenin ana hatını oluşturmaktadır. Ulusal sorun ülkemiz koşullarında ele alınması gereken başlıca çelişki alanlarından biridir. Dahası Ulusal Hareketin mücadelesi sonucunda keskinleşerek sınıf mücadelesinde gündemin ilk sıralarına oturmuştur.

Partimiz ülkemizde baş çelişkiyi feodalizm ile geniş halk yığınları arasındaki çelişki olarak tespit etmektedir. Mücadele alanlarında, biçimlerinde ve bunlara uygun örgütlenmelerde esaslı ayrımları buna göredir. Bahsettiklerimiz meselenin esas kısmıdır ancak yine de sadece bir yanına dairdir. Bununla yetinmek bizi idealizm batağına saplar ve kuşkusuz sınıf mücadelesinin güncel görevlerinin uzağına düşürür. Doğal olarak bunları söylemekle yetinemeyiz. Böylesi ancak deve kuşlarına yakışabilir.

Peki, meselenin diğer kısmında ne

var? Ulusal sorun merkezli gelişen mücadele aynı zamanda geniş kesimleri demokrasi mücadelesi temelinde kendine doğru çekmiştir. Ki demokratik mücadelede söz konusu olan sadece ulusal sorun değildir. Ulusal Hareketin izlediği kitle siyasetinin yakaladığı başarı ve ulaştığı örgütlenme düzeyi, ülkemizde var olan savaşın kimi dönemlerde yarattığı etki, ancak özellikle 2012 yılında HPG'nin alan tutma taktiğinin kazandığı başarı, bütün bunlar devleti

gelişen süreç içinde giderek daha fazla köşeye sıkıştırmıştır.

Ancak sorun aynı zamanda dünyada yaşanan ekonomik-siyasal kriz süreci ve TC devletinin bulunduğu bölge itibarı ile efendileri tarafından yüklü bir gündeme sahip olmasıdır. Bu sıkışma, nihayetinde TC devletini çeşitli adımlar atmaya ve daha çok da böyle görünmeye itmiştir. Çok değil birkaç yıl önce ülke gündemini meşgul eden “açılım paketleri”, patlak veren ama sonuç vermeyen “Oslo müzakereleri” ve şimdi yeni bir “çözüm süreci”... TC devletinin yaşadığı sıkışmayı aşma çabasında taktik zenginlikle hareket ettiğini söyleyebiliriz ancak bu son sözüm ona “çözüm süreci”nin, ABD başkanı Obama'nın bölge ziyaretiyle çakışması, İsrail-Türkiye dostluğunun tazelenmesi, dahası İsrail devletinin “yeni” Filistin politikalarının aynı sıralarda gündemleşmesi, bütün bunlar şartırtıcı olmasa gerekir.

Bu durum emperyalistlerin bölge politikalarıyla ilgilidir ve elini çabuk, kendine bağlı güçleri düzenli tutmak isteyen esas olarak ABD emperyalizmidir, sürecin tahammül göstermeye açık olmadığı da malumdur. AKP hükümetinin bakan ve milletvekilleri ile seferberlik başlattığı süreç, “Akil İnsanlar” isimli halkla ilişkiler çalışması ile ilerlemektedir. Gelişen askeri başarıların önü, “barış havariliği” ile kesilmiştir. Buraya kadar anlaşılabilir, ancak Ulusal Hareket cephesinden gelen “demokratik siyasetin önünün açıldığı” yönlü açıklamalar ve silahlı gücün ülke dışına çekilme-

si iyimser olmaktan ötedir. Üstelik devletin bu süreci başta karakol yapımları olmak üzere değerlendirmeye çalıştığını da söylemek gerekir.

Biz bu süreci TC devletinin bahsini ettiğimiz çerçevede giderek daha fazla sıkışması ve süreci yönetmede zorlanması olarak okuyoruz. Ancak TC'nin yakaladığı avantajlı pozisyon sınıf mücadelesinin yaratacağı denklemlerle bozulacaktır. TC demokratik açıdan ne kadar esneyebilir? Nereye kadar esneyebileceği TC'nin siyasal karakteri ile ilgili olduğu kadar karşıtı tarafından ne kadar zorlanacağıyla da ilgilidir. İlki konusunda partimiz, söz konusu siyasal karakterin faşist diktatörlük olduğu tezine sahiptir ve bunun ideolojik düzlemde adı Kemalizm'dir. Bu devletin esneme kabiliyetinin zayıf olması anlamına gelir ki, ülkemizde demokrasi sorununun devrim sorunu olması bununla ilgilidir.

Diğer yandan ikincisi, yani sistemin ne kadar zorlanacağı, sürecin yarattığı fırsatların ne ölçüde değerlendirileceği, işte bu halk saflarında yer alan güçlerin süreci okuma yeteneklerine, örgütlenme düzeylerine ve kitlelerle buluşmada yakaladıkları başarıya bağlıdır. Partimiz önderliğinde gerilla gücümüzün üzerine düşen görevleri de bu zeminde okumak gerekir.

Öncelikle bu süreçte savaşa, silahlı mücadele ve halk savaşına dair bilincin diri tutulması, kitle karşısında bunun açığa çıkardığı görevlerin bilincinde hareket edilmesi ve TC devletinin yarattığı veya yaratmak istediği bilinç bulanıklığının önüne geçilmesi gerekir.

TC devletinin güçlü bir şekilde siyasal teşhirinin yapılması, silahlı mücadele, demokrasi ve ulusal sorun konusunda Partimizin görüşlerinin kitleye taşınması bu anlamıyla önemlidir. Diğer yandan daha önce de belirttiğimiz gündemler üzerinden örgütlenme çalışmasını mümkün olduğunca yaygın bir şekilde sürdürmek hedefimizdir.

Bizi ilgilendiren bir diğer konu askeri alanda yaşanacak gelişmelerdir. Bu konuda hassas olunması gerektiğini düşünüyoruz. Sorun düşmanın politikalarının dost güçler ve halk üzerinde yarattığı etkidir. Doğru zeminde bir tartışma yürütme ve kitleyi bilinçlendirme görevi birinci sıradadır. Ancak yürüteceğimiz faaliyetin düşman tarafından hoşgörü ile karşılanmayacağını da biliyoruz. Ve savaş ele aldığımız meselelerin çözüm biçimidir. Diğer yandan ise Ulusal Hareketin askeri gücünün çekilmesinin askeri anlamda yaratacağı bir gerçeklik var ve gücümüzü buna göre hazırlamak da bizim açımızdan önemlidir. Evet karşımızda güçlü bir düşman var ancak hatırlatmak gerekir gerilla savaş gücünü güçlü bir düşmana karşı zayıf bir gücün savaşıdır. Ve en önemlisi parti ve kitleler var oldukça her şey mümkündür. Ayağımızı bastığımız ideolojik zemin buna dairdir. Bahsini ettiğimiz

görevleri yerine getirmede acele edeceğimiz çünkü süreç hızlı akmaktadır.

- Bu yıl İbrahim Kaypakkaya'nın şehit düşmesinin 40. yıldönümü. Bu vesileyle ne söylemek istersiniz?

- Söz konusu olan İbrahim yoldaş olduğunda elbette söylenecek birçok şey var. Hem biz ardılları ama hem de düşmanları açısından bu böyledir. Ölümünden kırk yıl sonra dahi canlı olan fikirleri ve kurduğu ve önderliğini yaptığı partiden, TKP/ML'den dolayı bu böyledir.

İbrahim Kaypakkaya gibi seçkin bir komünisti anmak elbette bizim açımızdan sıradan değildir. Önemli olanın onu güncel gerçekliği içinde anmak ve anlamak olduğunu söylemeliyiz. Onun ülke gerçekliğine dair çözümleri ve ülke devriminin yoluna tuttuğu ışık bugün hala yolumuzu aydınlatır niteliktedir. Geniş kesimler tarafından gündemleştirilip, tartışma konusu yapılan Kemalizm, ulusal sorun konusundaki tezleri bugün de geçerliliğini korumaktadır. Özellikle bu konularda yaşanan kafa karışıklığını düşündüğümüzde, onun ulaştığı doruğun birçokları tarafından hala test edilemediğini görebiliriz. Bu konularda ortaya konulan görüşler sadece Marksizm'e dair teorik bir hâkimiyetin değil, bunun ötesinde egemen sınıflar karşısında tavizsiz bir sınıfsal konumlanışın ürünüdür. Bunu tamamlayacak şekilde ideolojik-politik ve örgütsel düzlemde revizyonizmle yaptığı hesaplaşma ve sürecin ortaya çıkardığı deneyim sentez halinde onun görüşlerinde ortaya konmuştur ve aynı şekilde yakıcı ve güncel bir ders niteliğindedir. Ülke devriminin niteliğinin belirlenmesi ve halk savaşı hattının ortaya konması onun eseridir. Dikkat etmemiz gereken onun öne sürdüğü tezlerin masa başında değil, sınıf mücadelesinin canlı pratiği içinde oluşmuş olmasıdır. Halk gençliğinin, işçi ve köylülerin di-

renişlerinde, silahlı mücadelenin, partimizin kuruluş sürecinin pratiğinde ve doruk noktasını düşman karşısında ortaya koyduğu tavizsiz direnişte bulan mücadele yaşamının her anında teori ve pratiğinin birliği ve diyalektik gelişim çizgisi izlenebilir. Bu bizim açımızdan önemlidir ve öğrenmeye yoğunlaştığımız da onun yakaladığı düzeydir.

İbrahim yoldaşı anarken kesinlikle es geçilmemesi gereken, onun en önemli eseri, partisi, partimiz TKP/ML'dir. Bizim için biri değeridir ve ikisi birbirinden ayrı düşünülemez. Bu onu anmanın ve anlamının güncel değerine dair bir konudur. TKP/ML'nin ortaya çıkışı, komünist hareketin 50 yıllık suskunluktan sonra yeniden dirilmesi anlamında ülkemiz devrimi açısından tarihsel bir öneme sahiptir ve "çığır açan bir gelişmedir". İbrahim yoldaşın MLM'yi kavrayış düzeyinin en net ifadesidir TKP/ML; zira teorisinin bir eylem kılavuzu olarak kavranmasının pratik-örgütsel ifadesidir. O, partimizi bir savaş örgütü olarak, bir devrim partisi olarak kurdu ve buna göre donattı. Doğal olarak bizler onun kurduğu partinin saflarında, partimize layık bir mücadele yürütmekle yükümlüyük. Temel ilkeler ve mücadele perspektifinde, savaş ve devrim anlayışında, düşman ve kitle karşısındaki sınıfsal duruşta, anlaşılması, özümsemesi ve uygulanması gereken buna dairdir. Partinin gözbebeğimiz gibi korunması; sadece düşmanın imha etmeye ve engellemeye yönelik fiziksel saldırılarından değil, aynı zamanda burjuvazinin her türlü ideolojik saldırısından korunması ve bunlara karşı güçlü bir mücadele hattının tutturulması es geçilemez bir görevdir. Biliyoruz ki bu görev yerine getirildiğinde partimiz güçlenecek, daha da çelikleşecektir. Çeliğin aldığı suya layık olması bu şekilde mümkündür.

İbrahim yoldaşı anarken değinmek istediğimiz bir diğer konu, partimiz önderliği altında savaşan gerilla gücümüz açısından ayrıca önemli bir konu

olan, onun savaşı kavrama ve düşmana yönelmede yakaladığı düzey ve ortaya koyduğu tavizsiz duruşudur. Partimizin kuruluş sürecinden, İbrahim yoldaşın tutsak düşmesine kadar geçen kısa sürenin her yoldaş tarafından iyi bir şekilde incelenmesi gerektiğini düşünüyoruz. Bu dönem onun var ettiği parti gerçekliğinin en somut ifadesidir. En zor şartlarda ortaya konulan devrimci yaratıcılık, düşmana yönelme ve hesap sorma cüreti, "savaş savaşarak öğrenme" temel anlayışının uygulanmasında gösterilen pratik netlik bizim açımızdan örnek alınması gereken bir yerde durmaktadır.

Tekrar etmek gerekirse; bu onun sadece teorik derinliği ile değil, bilincini pratiği içinde sinamasında ve geliştirmesinde yakaladığı ustalığın ve cüretin ifadesidir.

Üzerimize düşen görev; öncelikle yarattığı mücadeleyi daha ileri mevzilere taşımak ve elbette onun görüşlerini halka daha güçlü bir şekilde taşımaktır.

- Son olarak değinmek istediğiniz bir konu var mı?

- Değnilmesi gereken ve önemli olduğunu düşündüğümüz bir konu partimize gönül vermiş, umut bağlamış olan halkımızın, çeşitli alanlarda faaliyet yürüten yoldaşlarımızın savaşımız hakkında daha güçlü ve objektif bilgilendirilmesidir. Bu elbette esas olarak başka araçlarla yerine getirilen bir görevdir ancak yaptığımız çeşitli açıklamaların halkımıza, parti ve devrimci kamuya ulaştırılmasının yanı sıra, gazetesinin bu açıdan değerli katkı sunduğunu düşünüyoruz. Yok sayılmak, saklanmak istenen gerçekleri halka ulaştırmak, faşizmin hüküm sürdüğü bir ülkede bunun sonuçlarını göze almak azımsanmayacak önemdedir. Bu açıdan size teşekkür etmek isteriz.

Değinmek istediğimiz objektif bilgilendirme meselesine gelince, bu kesinlikle çarpıtmaların söz konusu olduğu şekilde anlaşılmalıdır. Böylesi şeyleri elbette düşmanımız yapmaktadır, sınıfsal karakteri buna müsaittir. Nihayetinde burjuva-feodal sınıflardan, onların temsilcilerinden bahsediyoruz. Düşmanımızın bu anlamdaki saldırılarına karşı da mücadele etmek gerekliliktir. Ancak üye-

rinde durmak istediğimiz savaşımızın, onun mevcut düzeyinin, hedeflerinin, gelişim dinamiklerinin, ihtiyaçlarının bilinmesidir. Güçlü ve objektif bilgilendirme derken bundan bahsediyoruz. Bu önemlidir çünkü her türlü abartılı yaklaşımın ya da şüphenin önünün alınması, sunulacak katkının doğru bir zeminde olması bu sayede mümkün olabilir. Eksik veya yanlış yaklaşımlara, kimi zaman gündeme gelen art niyetli yorumlara çeşitli açıklamalarımızda, elbette en önemlisi ortaya koyduğumuz pratiğimizde cevap olduğumuzu düşünüyoruz. Geliştirmek istediğimiz de savaşın pratik sahada daha etkin yürümesidir. Söylemden ibaret bir ele alışın kendini kandırmaktan ibaret olduğu, ajitasyon değeri bile taşımadığı malumdur. Diğer yandan kendini abartan bir ele alıştan uzak durmak bizim açımızdan olmazsa olmazdır, savaşın zayıftan güçlüye doğru gelişeceğini biliyoruz ve bu kendiliğinden değil pratiğin içinde olacaktır.

Savaş nasıl ele aldığımız, bu konuda partimizin temel bakış açısının iyi anlaşılması önemlidir. Daha önce de değindiğimiz ve Mao yoldaşın bize öğrettiği gibi "asıl olan sınıf mücadelesidir". Bizi güçlü kılacak olan da sınıf savaşımında etkin bir katılımdır ki, bu en başta örgütlü olmakla mümkündür. Komünist parti önderliğinde savaşan bir gerilla gücü olarak örgütleniyoruz. Bugün için bir gerilla gücüyüz ve gelişim seyri içinde bir halk ordusu yaratmayı hedefliyoruz. Ancak sınıf savaşımını sadece askeri ayağından ibaret değildir, ülkemizde silahlı mücadelenin esas rolü ve bugünkü yürütülüş biçimi asla ihmale gelmez fakat meseleyi silahlı mücadeleden ibaret görmek de bir o kadar yanlıştır. Çeşitli tecrübelerimiz bize bunu öğretmiştir.

Tekrar ediyoruz, bir sınıfın, işçi sınıfının saflarında, sınıf mücadelesi yürütüyoruz ve düşmanımızın saldırılarının sınıf mücadelesinin her alanında göğüslenmesi ve karşı saldırıların örgütlenmesi gerekir. Savaş en başta bu geniş çerçevede içinde anlaşılmalıdır. Gerilla savaşını ve savaş alanını bu anlamda mızrak ucu olarak değerlendiriyoruz. Doğal olarak ona sunulacak katkı da bu zemin üzerinden hareket edilerek anlaşılabilir. Savaş alanında, örgütlenmeden başlayarak, her türlü olanağın açığa çıkarılması bu anlamıyla gerekli ve önemlidir. Gerilla savaşının büyütülmesi ancak onun gereklerine yoğunlaşan bir çaba ile mümkündür ve biz bu anlamda birçok olanağın açığa çıkarılabileceğini düşünüyoruz. Sınıf mücadelesinde öncelikli savaş cephesinin, askeri ayağı da dahil her düzeyde güçlü kılınması gerekir, yapmaya çalıştığımız budur.

Devrim için ileri atılmak gerekir, sınıf mücadelesi sadece zorluklarla değil, karşımıza çıkardığı fırsatlarla akmaktadır. Bunları doğru değerlendirmek, öngörmek gerekir. Fakat en önemlisi gerekli olduğunda ileri atılmak için hazır olmaktır. Halk ordusu üzerine düşen görevleri bu anlamıyla yerine getirecektir.

(Bitti)

Pusulula

Eğitim alanları yaratmalıyız!

Kendiliğindenci bir faaliyet, rastlantılar ve tesadüfler içinde devrimin kadro ve militanı yetişemez. Hedef ve amacı belirlenmiş, içeriği devrimci bir tarzda açıklığa kavuşturulmuş, belli bir plan ve program doğrultusunda hazırlanmış bir eğitim programı üzerinden devrimci eğitim düzenli ve sistematik tarzda verilerek, devrimin zorlu ve sorumluluk isteyen görevleri yerine getirilir.

Dolayısıyla devrimin sürecine ve ihtiyaçlarına yanıt olacak devrimci eğitim kampları, okulları, çalışmaları daha kapsamlı ve sistemli tarzda örgütlendiğinde devrimci gelişim hızında bir artış sağlanacağı bir gerçektir. Bu çalışmaların örgütlenmesiyle devrimin bütün sorunlarının ortadan kalkacağını iddia etmiyoruz. Ancak temel yönelimin, sürecin ihtiyaçlarına yanıt olacağı, devrimin örgütlenmesinde önemli düzeyde bir rol oynanacağı bir gerçektir.

Devrimin hiçbir görev ve sorumluluğu rastlantılara, tesadüflere, belirsizlik ve muğlaklığa yer bırakılmayacak kadar açıklığa, netliğe, amacı ve hedefi önceden belirlenmiş bir planlamaya ve çalışmaya ihtiyaç duyar.

Temel yönelimin ihtiyacına uygun olarak örgütlenen, belli bir amaca uygun olarak planlanıp programlanan devrimci çalışmalarla kitlelerin sağlam bir şekilde örgütlenmesi yaratılır. Bunun için eğitilmiş bilinçli militanlara ve yetkin, gelişkin faaliyetçilere ihtiyaç vardır. Bu kadro ve militanların eğitilip yetiştirilmesi, sürece hazırlanması kendiliğindenci tarzda yerine getirilemeyeceğine göre merkezi bir politika ve merkezi bir temel eğitim programıyla başarılır.

Burada birinci basamak bunu **örgütlemektir**. İkinci basamak da **sınıf savaşının ateşidir**. Yani devrimci savaştır. Bu iki ayrılmaz ve vazgeçilmez görev içinde gerçek anlamda kadro ve militanlar eğitilip yetiştirilir. Ne devrimci teorik eğitimden uzak ne devrimci pratikten kopuk kadro ve militanlar eğitilip yetiştirilebilir. Ancak unutmamak gerekir; bahsedilen ve önemle vurgulanan nokta **devrimci pratiktir**.

Dar pratik, devrimci pratik değildir. Keza devrimci teori ve yönelimin yön vermediği pratik kendiliğindenci bir pratiktir. Yine aynı şekilde kadro ve militanların devrimci teorik temelde eğitiminden bahsedilmektedir. Düzenli, sistemli, sağlam bilgi ve çalışmalara dayalı, hedef ve amaçları net olan bir çalışmayla eğitim görevi yerine getirilir. Bahsedilen sistemli düzenli, derli toplu bilgilerdir. Bölük pörçük, parçalı, tek yanlı, yüzeysel, kırıntı halindeki bilgilerden bahsedilmemektedir. Devrimci pratiğin ihtiyacına yanıt ve çözüm olacak bir bilgi ve eğitimden bahsedilmektedir.

Devrimci teorinin ve pratiğin ortaya çıkardığı hemen her konuya, soruna ışık tutacak, çözüm getirecek bir eğitim devrimci teoriden ve devrimci pratikten kopartılmadan ele alınmalıdır. Bu çalışma ne pratiğin sonuna eklenmeli ne de pratiğin önüne çıkartılmalıdır.

Bireysel, komite tarzında olacağı gibi merkezi eğitim kamp, okul, akademi tarzında geliştirilerek örgütlenmeli ve verilmelidir. İhtiyacı en çok duyulan proleter sağlam bir dünya görüşü olan diyalektik materyalizmin temel öğretisiyle işe başlanmalıdır.

Diyalektik bakış açısı yani Marksist felsefe, diyalektik düşünme, diyalektik araştırma-inceleme yöntemi pratiğin ihtiyacına uygun bir şekilde ele alınıp işlenmelidir. Materyalist kavrayış teorisine uygun bir tarzda gerçeklik hakkında bilgilenmeye gidilmelidir. Bu temel bilgi somutluktan kopuk, pratiğin ihtiyacına yanıt vermekten uzak bir şekilde verilmemelidir. Devrimci eğitimin ilk ve vazgeçilmez konusu ve dersi olmalıdır. Bu konu canlı, somut ve zengin bir şekilde devrimci yaşamla bağı kurularak, ele alınıp, işlenmelidir.

KAUGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

1 Ağustos Şehitleri

Dersim, öfkenin mekanı. Dolu dizgin heyecan ve coşkuyu ağırlıyordu gün. Suları coşku, kayalıkları ısıklık ve ezgilerle yolcu ediyordu Partizanları.

Tarih, **28 Temmuz 1986**. Doğan Memeçil komutasında 9 kişilik bir gerilla birliği Dersim'in coşku dolu öfkesini alıp sırtlarına sabahın ilk ışıklarıyla koyuldular yola. Doruklara sevdalıları almak için önce Sivas, Erzincan ve Dersim'in kesiştiği noktaya hareket ederek Yeşilyazı'dan geçtiler. Buradan da Söğütlü'ye uğradılar.

Burada verilen molanın ardından gerillaya yeni katılacak olan yoldaşları almak üzere randevulaşılan mevkiye gittiler. Mevkiye yakın yerlerdeki düşman hareketliliği izlendi. Uygun işaretinin verilmesinin ardından yeni yoldaşları almak üzere yürüyüşlerine devam ettiler.

Yeni yoldaşları aldıktan sonra Topuzlar köyüne doğru hareket ettiler. Mola verdikleri köyde köylüler düşmanın bölgeye yığınağı yaptığını söyler. Tarih **1 Ağustos 1986**...

Düşman güçleri bölgede Proletarya Partisinin konferans yapılacağı duyumunu almış ve tüm güçlerini ağır silahlarıyla bölgeye sevk etmiştir. Büyük bir darbe vurmanın peşinde

olan düşman her noktayı denetim altına almaya çalışıyordu.

Partizanlar köylülerden aldıkları istihbarat ile bölgeden çekilme kararı alırlar. Köyün hemen çıkışındaki sarp yamaçlardan geçip Munzur'un doruklarına çekilmeyi hesaplayan Partizanlar bölgenin kayalık olmasından yararlanıp olası pusu saldırılarına karşı tedbir almaya başlarlar. Ancak yoğun yığınağı yapan düşman Partizanların geçiş noktalarına pusu kurmuş ve geçiş güzergâhlarını tutmuştu.

Partizanlar bölgeyi tam geçecekleri sırada düşman güçleri bölgeyi yoğun bir şekilde ateş altına alır. Saldırıya tüm güçleri ile karşılık veren gerillalar, düşmanın saldırı noktalarını apansız taramaya tutarlar. Yoğun bombardımana rağmen köye çekilen gerillalar çatışmaya buradan devam ederler.

Ağır silahlar ile köyü ablukaya alan düşman güçleri ile saatler süren bir çarpışmaya sahne olur Topuzlar köyü. Kavganın nişanı alınlarında parlayan Partizanlar teslim olun çağrılarına direniş ile cevap verirler.

Giderek şiddetlenen çatışmalarda önce komutan **Doğan Memeçil** ölümsüzlüğünü ve direnişini yoldaşlarına armağan eder. Ardından **Ali Demir**, Cumhuriyet **İçöz**, **İmam Utan**, Yusuf

Dersim'in
ası
dalgaları...

Yıldırım, **Yusuf Tosun**, Süleyman Kaya, **İsmail Kaya** ve Cahit Oğuz Dersim'in kızıl karanfilleri olarak topırağa düşerler.

Tuncer Mengücek: 4 Ağustos 1985'de İstanbul'da çalıştığı bir inşaattan düşerek hayatını kaybeden Mengücek, Proletarya Partisi saflarında birçok mıntıka semt ve işçi havzalarında faaliyet yürüttü. Proletarya Partisi'ne olan bağlılığını daima korudu. Tek başına da olsa direnmeyi ve örgütlenmeyi kavramanın adı oldu.

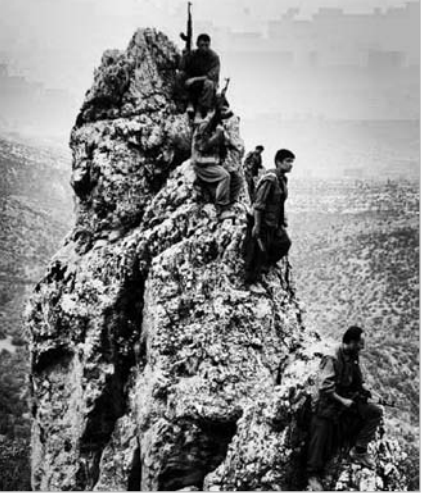
Hasan Ataç: 1960'da Dersim'de dünyaya geldi. Genç yaşta Proletarya Partisi saflarında örgütlendi. Tutsak düştüğünde **"işken-cehanelerde ser verip sır vermeme geleneğini"** sürdürdü. 13 Ağustos 1985'te İstanbul'da çıkan çatışmada ölümsüzeleşti.

Ali Karakaş: Zorunlu olarak Avrupa'ya çıkan ve burada çalışmalarını sürdüren Karakaş, Ağustos 1991'de geçirdiği trafik kazası nedeniyle hayatını kaybetti

Mehtap Kara: Karadeniz'den Munzurlara bir direnişin simgesi olan Mehtap Kara yıllar boyu Karadeniz'de vermiş olduğu gerilla mücadelesini Dersim dağlarına taşıdı.

Düşman güçlerinin Hozat Kinzir ormanlarında gerçekleştirdiği operasyonda PKK ve TİKKO gerillaları ablukaya alındı. 1 Ağustos günü yaşanan çatışmada Mehtap Kara ölümsüzlüğünü yoldaşlarına devretti.

Ölümün yakışmadığı komutana...

Yaşamın sıradanlığını kabul etmeyip, risk ve tehlikelerle dolu anları alaya alanlar asla unutulmaz. **Heval Rojhat** (Batman) da bunlardan biriydi. O Mazlum Doğan'ın devrimci çalışma yürüttüğü toprakların çocuğuydu. Korkusuz komutan Ağıt'ın toprağında büyümüş, direniş türkülerini dinlemişti.

Ortanın biraz üzerinde sayılacak boyuyla, yukarı doğru taradığı gür siyah saçlarıyla heybetli bir savaşçı görüntüsü veriyordu. Konuşmaya başlayınca kurduğu ilk cümleyle tipik bir Kürt genci olduğu hemen anlaşılırdı. Yaşama ilgisi, çevresiyle ilişkilenebilir düzeyde oldukça gelişkindi. İyi bir gözlemci idi. Girdiği hemen her ortamda, her insanla çok rahat bir diyalog kuruyordu.

Heval Rojhat savaşmada olduğu gibi yaşam içinde de sıradışıydı. Hemen her yoldaşla, ilk karşılaştığı insanla doğal akıcı bir diyalog kuruyordu. Pra-

BATMANLI HEVAL ROJHAT'A!

atik bir zekâsı ve etkili bir espi anlayışı vardı. İlk anda, ilk diyalogta insanlarla bu kadar rahatça bağ kuran ve hemen herkese diyecek bir çift sözü bulan başka bir gerillaya rastlamak zordu. En çok kullandığı "*bir şey olmaz heval, gelişirsin*" di. Bunu söylerken konuştuğu gerillaya bir Yılmaz Güney bakışı fırlatır ve yine kendine özgü tatlı bir Kürt tebessümü belirir yüzünde.

Heval Rojhat denilince hevaline karşı içten bir tebessüm, düşmana karşı bitmek bilmeyen bir kin ve öfke, yaşama karşı büyük bir ciddiyet ve sorumluluk akla gelir. Şehitlere bağlılık akla gelir. Ve ardından intikam duygusu gelir. O "kaba" görünümlü gerillanın duygu dünyası o kadar inceydi ki, her şehit haberinde gözyaşlarını kimseye çaktırmadan siler, geri kalan gözyaşlarını içine gömerdi.

İlk karşılaşma anımızda yanında şehit düşen Heval Seyit Rıza vardı. TİKKO'cular sohbet başlaştıkça üzerimizden bir kobra uçuşu oldu. Heval Rojhat gayet sakin, üstümüzden uçan kobrayı izlemeye başladı.

Sonra iade-i ziyarete gittik. Kaldığı nokta bulunduğu arazinin en yüksek noktasıydı. Her cümlesinde, her diyalogunda düşmana karşı bir meydan okuma hali ve alay etme durumu vardı. Bu meydan okumanın altı belki bazılarında boş olabilir, ancak söz konusu Heval Rojhat olunca durum tamamen değişir.

Çok kez olduğu gibi

birlikte bir defa daha en çok sevdiği çayı birlikte yudumladık. Hoş sohbetten kısa bir süre sonra ayrılmak zorunda kaldık.

Birkaç ay sonra Aliboğazi'nde kobra saldırısından dolayı yanında kadın bir gerilla arkadaşla birlikte yaralandığımı öğrendim. Göğsünden hafif yara almıştı. Deyim yerindeyse birçok kez olduğu gibi yine kıl payı "kurtulmuştu". Heval Rojhat'a yaralı halde ne iyi gelir diye düşündük. İlaç vb. ihtiyaç varsa hemen yollayalım dedik. İhtiyaç olmadığını öğrenince geçmiş olsun dilekli kısa bir not yazıp ona yolladık.

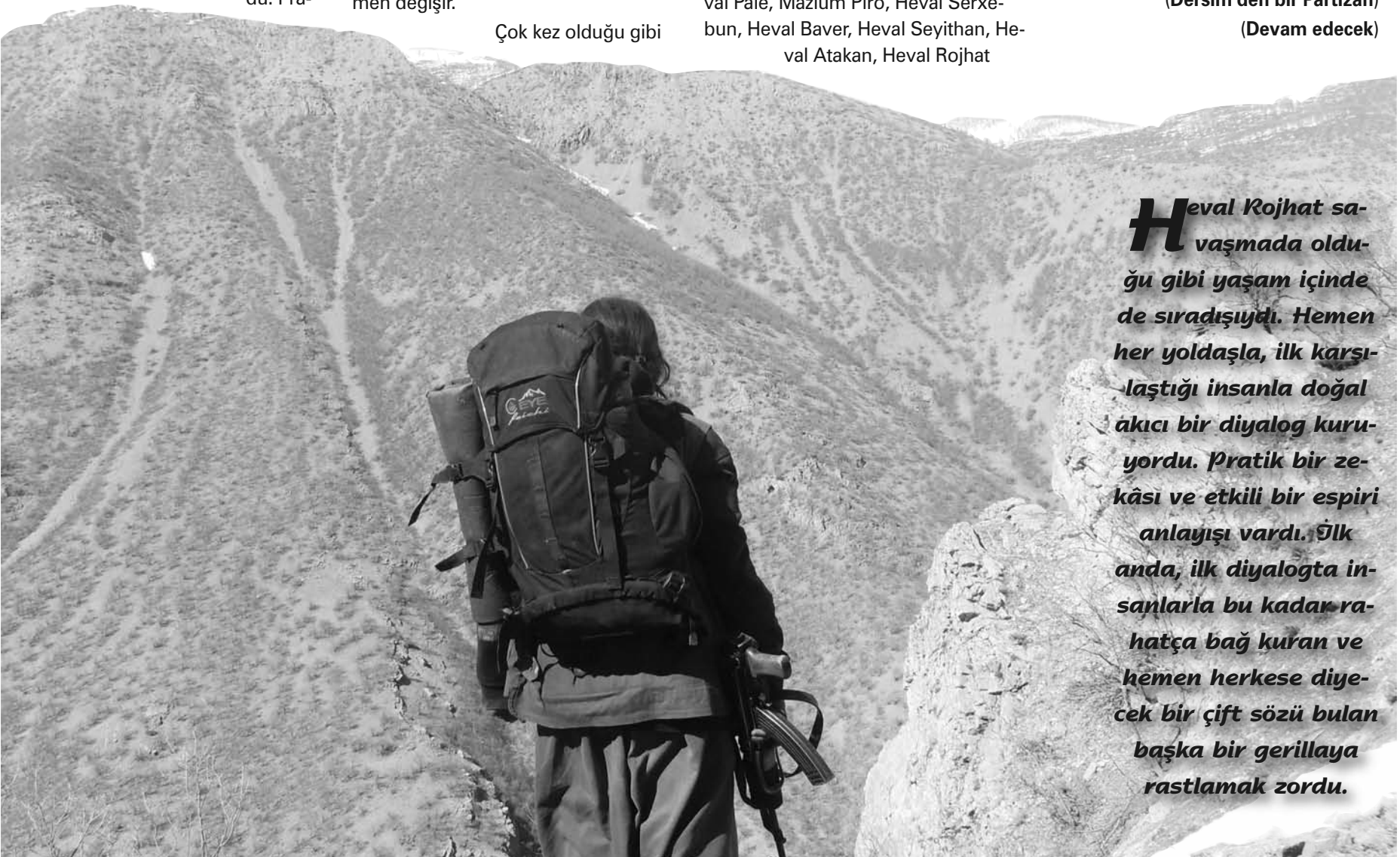
Sonrasında karşılaştığımızda "*Heval her türlü silahın saldırısında yara aldım. Bir tek kobra saldırısından almamıştım. O da tamamlandı. Vücudumda farklı çapta silahlara ait mermi izlerini görebilirsin*" derken bile bütün bunları gülümseyerek, düşmanla alay edencesine anlatıyordu.

Aliboğazi'nde komutanlık yaptığı sürece belli aralıklarla ziyarete geliyordu. Bazen de biz onu görmek için hevalerin yanına gidiyorduk. TİKKO'cu ve HPG'li dostlar arasında karşılıklı saygı, dostluk ve dayanışmaya dayalı devrimci bir diyalog vardı. Ancak hevalerde bazı özgün diyebileceğimiz arkadaşların varlığı, bu dostluğun daha sıkı ve güçlü dokunmasına neden oluyordu. Heval Rojhat bu özgün arkadaşlardan biriydi. Bunlardan Heval Pale, Mazlum Piro, Heval Serxebun, Heval Baver, Heval Seyithan, Heval Atakan, Heval Rojhat

Çilo, Heval Ali Haydar, Heval Yılmaz (Suruç), Sebri (Varto) Heval Sefkan, Heval Seyit Rıza, Heval Savaş, Heval Azad, Devrim, Saliha Reş kadın arkadaşlardan Heval Peyman, Heval Rojda, Heval şehit Eylem (Amedli) gibi isimler de vardı. Kürt halkının korkusuz vicdan ve onur sahibi çok sayıda ve çok farklı özellikleri olan kadın ve erkek savaşçıların yeterince anlatılmadığına, anlatılmadığına inanıyorum. Düşmanın düzeysiz, çirkin propagandaları karşısında hiçbir çıkar ve hesap gütmeyen savaş alanlarında özgürlükleri için savaşan, şehit düşen her bir Kürt gerillasının anlatımı bir görev ve onurdur.

İlkbaharın ilk sürecinde hevalerle birlikte bir grup TİKKO'cu yoldaşın da pusuya düştüğü haberi gelir. Özlem (Gülizar Özkan) bu pusuda ayağından yaralanır. Özlem'in yaralandığı pusuda Heval Rojhat'ın gösterdiği fedakârlık ve sergilediği cesaret unutulmaz. Bir yoldaşımızın pusu içinde kaldığını düşünür. Onu bulmak için ateş altında bir kayanın üstüne çıkar ve seslenir yoldaşa. Heval Rojhat düşmanın yoğun etkili ve seri ateşine aldırış etmeden sorumluluğunu üstlendiği grubu pusudan çıkarmak için kendi canını hiçe sayarak yoğun ateşin altında kayanın üstüne çıkar. Grubu kayıp vermeden pusudan çıkarır. Ve yaşanan bu durumdan hiç bahsetmez.

(Dersim'den bir Partizan)
(Devam edecek)

Heval Rojhat savaşmada olduğu gibi yaşam içinde de sıradışıydı. Hemen her yoldaşla, ilk karşılaştığı insanla doğal akıcı bir diyalog kuruyordu. Pratik bir zekâsı ve etkili bir espi anlayışı vardı. İlk anda, ilk diyalogta insanlarla bu kadar rahatça bağ kuran ve hemen herkese diyecek bir çift sözü bulan başka bir gerillaya rastlamak zordu.

“Yoğurtçu Parkı direnişin ruhunu yansıtıyor”

İstanbul: Gezi Parkı Ayaklanması İstanbul başta olmak üzere semtlerdeki parklarda yapılan forumlarla devam ediyor. Bizler de ayaklanmanın ardından forumların en canlı ve tartışmalı geçtiği Yoğurtçu Parkı'na giderek forumlara katılan insanlara forumların yapısı ve gelecek sürece evrilmesi noktasında neler düşündüklerini sorduk.

- Bize burada gerçekleşen forumlardan bahsedebilir misiniz?

- Mehmet Çapulcu: Şu anda Yoğurtçu Parkı olarak direnmeye devam ediyoruz. Evet direniş ilk günkü gibi canlı geçmiyor, bu da sürecin kendisiyle alakalı

bir şey. Forumlarda yapılan tartışmalar şu anda belli bir doyuma ulaşmış durumda. Yoğurtçu Parkı hala canlılığını ve sürece ayak uydurmasıyla beraber Gezi Parkı direnişini yaşıyor.

- İlerleyen süreçlerde forumların geleceği sizce nasıl olacak/olmalı?

- Artık merkezi forumların belli bir doyuma ulaştığını söylemiştik. Bundan kaynaklı farkı yöntemler geliştirmek gerekiyor. Bunlardan biri de mahallelerde bulunan komisyonları güçlendirmek ve Yoğurtçu Parkı gibi merkezi yerlerin, mahallelerdeki forumlara katılması. Mesela Yoğurtçu Parkı'nda belli atölyeler kuruldu ve ilerliyor. Diğer yerlerde de bu şekilde olursa, forumların ilerleyişi açısından önemli bir adım olacağını düşünüyorum. İlerleyen süreçlerde forumlar mahallede atölyelerle devam edecek. Öyle olması en doğru olanı.

“Cesaretimizi kaybetmemeliyiz”

- Bizlere burada forumların nasıl devam ettiğinden bahsedebilir misiniz?

Damla Deniz Cengiz:

Buradaki forum hala canlı bir şekilde ilerliyor. Yani direniş hala devam ediyor. Fakat gün geçtikçe katılım azalıyor.

- Neden peki?

- Çünkü şu anda bir geçiş dönemi yaşıyoruz. Çok güçlü bir süreçten geçtik. Ve bu süreç boyut değiştirdi. Bundan kaynaklı bu tür geçişlerde belli sancılar olur. Bizler bu sancılı süreçleri de atlatabiliriz. Çünkü biz Gezi Parkı'nda günlerdir direnen bir halkız. Ve o direniş parklarda daha da yükselteceğimizi düşünüyorum.

- Forumların geleceği açısından ne düşünüyorsunuz?

- İlerleyen süreci tahmin etmek çok zor. Süreç kendisi örecek aslında, eğer iktidar tutumunu değiştirmezse direnişe devam. Fakat gelecek sürece karşı hazırlıklı olmamız gerekiyor. Bu yüzden parkları boşaltmamalıyız. Gezi Parkı direnişinde kazandığımız direniş cesaretini asla kaybetmemeliyiz.

“Bir çocuğu vuran devlet acizdir!”

İstanbul: Gezi Ayaklanmasına yönelik pervasız saldırı sırasında yaralanan ve hala yoğun bakımda tedavi gören 16 yaşındaki **Mustafa Ali Tombul** ile 14 yaşındaki **Berkin Elvan**'ın yakınları ile görüştük:

“Tüm hastane Mustafa Ali'nin anne-babası”

15 Haziran günü Gezi Parkı'nda çadırlara yapılan baskın ve ardından devlet terörü ile halka kapatılıp, polise açılan Gezi Parkı'nın, 8 Temmuz günü Vali Avni Mutlu tarafından açılışı yapılacağı ilan edilmişti. Gezi direnişçileri de burada yerini almış ve Valiyi sorularıyla terletmişlerdi. Parkın açılışının ardından direnişçiler, sevinç ve özlem içerisinde 15 gün boyunca kolektif bir ruh içerisinde yaşadıkları parka girmişler, ancak devlet, direnişçilerin bu sevinci karşısında aldığı yenilgiyi hazmedemeyerek, saldırmış ve parkı adeta acizliğinin bir göstergesi olarak yeniden kapatmıştı.

İşte o gün orada parka girmek isteyenler arasında İzmir'den gelen 16 yaşındaki lise öğrencisi **Mustafa Ali Tombul** da vardı... Daha sonrasında polis teröründen de payını alan Mustafa Ali, görgü tanıklarının ifadelerine göre bir polis tarafından tutulmuş ve başka bir polis tarafından da gaz bombası fişegi ile başından yaralanmıştı.

Apar topar Taksim İlyaydım Hastanesi'ne götürülen Mustafa Ali'nin babası, olayı haber alır almaz İstanbul'a gelmiş ve “Çocuğumu vuran polis, benim vergilerimden kazanıyor. Çocuğumun katili benim” diyerek, tepki göstermişti. Bir süre yoğun bakımda tutulan Mustafa Ali, bir süre sonra gözlerini

açarak hastanede kendisin bekleyen ailesini, arkadaşlarını ve onu tanımayan binlerce direnişçiye sevince boğmuştu.

Biz de 24 Temmuz günü Mustafa Ali'nin ailesini bir kez daha ziyaret ederek, durumunu öğrenmeye çalıştık. Görüştüğümüz anne **Öznur Karaağaç Aygün**, oğlunun daha iyi nefes alabilmesi için boğazından küçük ve tehlikesiz bir operasyon geçirdiğini ve ciğerlerinin enfeksiyon kapıldığını söyledi. Tüm bunlara rağmen durumunun giderek iyiyeye gittiğini söyleyen anne Aygün, Mustafa Ali'nin bilincinin açık ve yerinde olduğunu, hareket etmekte sıkıntı yaşamadığını belirterek, “Ama bir süre daha yoğun bakımda kalması gerekiyor” dedi.

Mustafa Ali'nin vurulduğu günden bu yana hiç yalnız bırakılmadıklarını söyleyen anne Aygün, “Doktorları, ona bir anne-baba gibi yaklaşıyor. Hasta bakıcılar, hemşireler, hastanedeki tüm personel bize yardımcı oluyor” diyerek hastane çalışanları tarafından da sahiplenildiklerinin altını çiziyor. Polisin normalde “koruyan”, “sığınabilecek” bir imajı olduğunu ama Gezi İsyanının ardından bu imajın da tamamen yok olduğunu söyleyen anne, polis hakkında dava açtıklarını ve ellerinde delil olduğunu da ekliyor sözlerine.

“Devlet çocuklarımızı öldürüyor”

Taksim Direniş'i'nin 16. gününde Okmeydanı'nda polisin hedef olarak attığı biber gazı bombalarının biri de Berkin Elvan'ın kafasına gelmişti. 40 gündür Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde

yoğun bakımda tutulan Berkin'in hayatı tehlikesi devam ediyor.

Hastanede görüştüğümüz Berkin'in annesi Dersimli, babası Tokat Kızıldereli emekçi insanlar. Ailenin çocukları için umut ışığının her geçen gün azaldığını ifade ediyor, gece gündüz nöbet tutulduğunu da söylüyorlar. Her gün birilerinin ziyarete gelmesi özellikle de Ankara'da polis kurşunundan hayatını kaybe-

den Ethem'in abisi Mustafa'nın gelmesini çok anlamlı bulmuşlar. “Biz birbirimizi anlarız” diyor baba.

Devletin vurdumduymazlığından şikayetçi olan Berkin'in dayısı “Çocuklarımız ölüyor, dün Roboski'de Ankara'da, Antakya'da ve belki yarın burada. Bütün bu ölümlerin tek sorumlusu vardır o da, devlettir” diyor. Bir Dersimli olarak “Seneler önce köylerimizi yaktılar bizleri sürgün ettiler dediğimizde kimse bize inanmamıştı. Şimdi devletin gerçek yüzünü görüyorlar/görüyoruz” diyor.

14 yaşına bir çocuğu vuran devletin ne kadar aciz olduğu açık aslında. Avukatlarının mahkeme sürecini başlattığını ancak yargıdan bir beklentilerinin olmadığını vurgusu yapılıyor. “Ethem'in katili kameralarla tespit edilmişken bile aşıktan korunuyor, bunları biliyoruz. Bizim tek kazancımız devletin gerçek yüzünü herkese göstermek olmalıdır/olacaktır” diyorlar.

Son olarak burjuva basından da bilgi almak için gelenlere tepki gösteriyorlar. “Gerçekleri yazmayacaksanız neden size bilgi verelim?” diye sormuş Berkin'in teyzesi. Gördükleri desteğin öneminden bahsederken bile duygulanıyorlar. Bizler de geçmiş olsun dileklerimiz tekrarlayıp her zaman yanlarında olacağımızı söyleyerek oradan ayrılıyor.

Lobna taburcu oldu ama!

Taksim'de 31 Mayıs günü Gezi Parkı için yapılan oturma eylemine katılan ve polis saldırısı sırasında kafasına gelen biber gazı kapsülüyle ağır yaralanan Filistin asıllı Ürdünlü **Lobna Allami** hastaneden taburcu edildi.

Burjuva basın Lobna Allami'nin sağlık durumunun iyi olduğunu yazmakta. Lobna taburcu oldu fakat polis terörü sonucu gaz bombası kapsülüyle yaralandı ve şu anda, konuşma ve hareket kabiliyetini yitirdi.

Özgür Gelecek okuru tutuklandı

Dersim/İzmir: Gezi protestoları nedeni ile 22 Haziran günü İzmir'e yapılan operasyon sırasında 6 Özgür Gelecek okuru ve muhabirimiz tutuklanmıştı. Bu tutuklama saldırılarına bağlı olarak aynı dosya kapsamında aranan **Orhan Öztürker** isimli okurumuz 16 Temmuz Salı günü akşam

saatlerinde ziyarete geldiği ailesinin yanında, Dersim Pertek'te gözaltına alındı.

Gözaltına alınan okurumuz 17 Temmuz'da apar topar İzmir'e götürüldü. Bayraklı Adliyesinde sorgulanan **Öztürker** 18 Temmuz günü tutuklanarak İzmir Kırıklar 2 No'lu F Tipi Hapishane'ye götürüldü.

Gezi Ayaklanması eylem ve forumlarla sürüyor

İSTANBUL

* 14 Temmuz günü Gülsuyu-Gülen-su Mahallesi yapılan bir eylemle yaşamını yitiren **Ali İsmail Korkmaz** şahsında Gezi şehitleri anıldı.

* **Sarıgazi'de baskın:** 16 Temmuz günü 100'e yakın eve baskın yaparak aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu 29 kişiyi gözaltına alan devletin "cadı avı" hem semtlerde hem Taksim'de hem de Çağlayan'da yapılan eylemlerle protesto edildi. Gözaltına alınanların tamamı sorgularının ardından serbest bırakıldı.

* 16 Haziran günü polis tarafından başından kapsülle vurulan ve hala yoğun bakımda olan Berkin Elvan için Okmeydanı halkı 18 Temmuz'da yürüyüş düzenleyerek "**Di-ren Berkin, seninleyiz**" dedi.

* Taksim Dayanışması bileşeni birçok kurum tarafından 19 Temmuz günü Taksim Hill Otel'de "**Taksim Dayanışması biziz; taleplerimizin takipçisi olmaya devam edeceğiz**" diyerek basın toplantısı düzenlendi.

* HDK 19 Temmuz günü Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek "**Gezi Tutsaklarına Özgürlük**" istedi.

* 20 Temmuz günü Gezi Ayaklanması sırasında tanışarak, evlenmeye karar veren **Nuray Çokol** ve **Özgür Kaya** isimli bir çiftin, Gezi Parkı'nda düğün yapmak istemelerine karşı polis, parkı ablukaya alarak kapattı. Kitlenin ısrarlı bekleyişine karşılık ise saldırmaya başlayan polis, halka taziyikli su, gaz bombası ve plastik mermilerle saldırdı.

FORUMLAR.....

ELMALIKENT: Ümraniye Direniş Forumu tarafından 17 Temmuz günü gerçekleştirilen "**Kentsel dönüşüm mü yoksa rantsal dönüşüm mü?**" başlıklı foruma yüzlerce kişi katıldı ve kitle 2B talanını konuştu. Ardından Pınar Aydınlar ile hep birlikte "**Çav Bela**" marşı okundu. Forumda Sarıgazi Dayanışması'ndan Partizan okuru bir katılımcı da söz alarak Sarıgazi'deki direniş anlattı.

SARAÇHANE: Fatih Forumu'nda 19 Temmuz günü bağımsız gazeteci **Ahmet Şık** ve Radikal muhabiri **İsmail Saymaz**'ın da katılımıyla "**Medya, İktidar ve Gezi**" başlıklı bir söyleşi gerçekleştirildi. Partizan olarak katıldığımız forumda görüşlerimizi dile getirdik.

ÇİHANGİR: 24 Temmuz akşamı forumda hemen herkes söz alarak önce "neden burada olduğunu" ve buranın geleceğine dair önerilerini tartıştı. Forum başladığında "Bir tüzüğümüz olsa mı?", "Biz ne istiyoruz?" gibi tartışmalar yaşandı ve yaşanan yerel seçimlerin çok önemli olduğu belirtildi.

YOĞURTUÇU: 19 Temmuz akşamı parkta gerçekleştirilen etkinlikte kısa skeçlerle başbakanın açıklamalarından palalı saldırgan bir çok konu mizahla ele alındı. Örgütlenme çağrısı yapılan skeçlere izleyiciler de dâhil edildi. Skeçler parktaki kitle tarafından ilgiyle karşılandı.

ABBASAĞA: 15 Temmuz günü düzenlenen forumun konu başlığı **seçimler** ve **tutsaklar** oldu. Herkesin düşüncelerini ifade ettiği serbest kürsüde seçimler konusundaki konuşmalarda halkın seçimlerde de aynı direnişçi tavrı göstererek tahtta oturan padişahı alaşağı edileceğini belirtti.

* Çarşı tarafından organize edilen iftar ile başlayan forum 16 Temmuz akşamı Sancaktepe'de yapılan operasyonları protesto için Beşiktaş sokaklarında yürüyüş yaptı. Forumda Berkin Elvan'ın babası da konuştu, Ali İsmail Korkmaz ve Abdullah Cömert'in ailelerine mektup yazıldı ve direniş tangosu gösterildi.

* 19 Temmuz günü yapılan forumda Mehmet Ayvalıtaş'ın abisi konuştu. Ardından kitle "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "**Her yer Taksim, her yer direniş!**" sloganlarını attı.

ESENYALI: 17 Temmuz günü Esenyalı Halk Meclisi'nin çağrısıyla Topuzlar Market önünde toplanan kitle, buradan yürüyüşe geçti. Mahalle sakinlerinin de evlerinden alkışlarla destek verdiği eylem boyunca, AKP hükümetinin işçi ve emekçilere yönelik düşmanlığı dile getirildi. Coşkulu geçen, YDG ve Partizan'ın da katıldığı eylem, Ahmet Yesevi Mahallesi top sahasında açılan iftar sofrası ve yapılan forumla son buldu.

BAĞCILAR: İlk defa 17 Temmuz'da düzenlenen forum Hacibektaş Veli Parkı'nda gerçekleştirildi. Taksim direnişini konu eden ilk tartışmada örgütlü olmaktan ne anladığımız ve tarihsel bir deneyim olarak Taksim Direnişinin önemi üzerine konuşmalar gerçekleşti.

* 24 Temmuz günü **Hacıbektaş Veli Parkı**'nda düzenlenen forumun konusu "**Kentsel Dönüşüm**" oldu. Bağcılar'da Evren, Mahmutbey, Göztepe, Kemalpaşa ve Demirkapı olmak üzere beş mahallede yıkım olacağına bilgisi verildi.

YAKACIK: Erzincanlılar Mahallesi'nde Ali İsmail Korkmaz için yapılan yürüyüşün ardından 13 Temmuz günü Yakacık Mahallesi'nde toplandı.

nan kitle yürüyüş yaptı, ardından bir anma gerçekleştirildi. Bu hafta SBS sınavı, kentsel dönüşüm, sokak isimlerinin değişikliği, insanlara zorla dayatılan yasaklar vurgulandı.

SARIGAZİ: Sarıgazi halkı olarak her Salı günü kitlesel yürüyüşümüze devam ediyoruz. Çarşamba günleri Demokrasi Caddesi'nin başında kurulu olan çadırımızda tiyatro, müzik dinletisi, film gösterimi gibi halkın dayanışma içerisinde, birlikte iş yapmalarını sağlayacak etkinlikler yapılıyor. Cuma günleri mahallelerde forumlar yapılıyor ve her mahalle kendi alanında sorunlarını tartışıyor. İnönü Mahallesi'nde yapılan forumda öneri üzerine bir kadın komisyonu oluşturuldu.

YENİDOĞAN: 22 Temmuz Pazar-

tesi günü Yenidoğan'da yapılan forumda, bir önceki forum (15 Temmuz) sonrası yaşanan faşist saldırı kınandı. Yenidoğan'da bulunan okul yolundaki aydınlatmanın kısıtlı olduğu vb. sorunlar tartışıldı ve belediyeye verilmek üzere imza kampanyası listesi hazırlandı. Dilekçe yazılarak belediyeye verilmesi kararı alındı.

1 MAYIS MAHALLESİ: Deniz Gezmiş Parkı'nda bir süredir devam eden forumlar; yapılan toplantılarda 3 güne düşürülerek, genel eğilimin belirleyeceği gündemlerin üzerinde durulması kararlaştırıldı. 15 Temmuz günü yapılan forumda hem mahallenin hem de genel önemli sorunlarından olan "**Kentsel Dönüşüm**" gündemi ana gündem olarak ele alındı.

BURSA

* **Diren Bursa** çağırısı ile 20 Tem-

muz günü saat 18.30'da Setbaşı Köprüsü'nde toplanan kitle "**Gezi direnişçilerine özgürlük**" yazılı ve Diren Bursa imzalı pankart ile slogan ve alkışlarla Heykel'e yürüdüler.

* Diren Bursa'nın eyleminin ardından aynı yerde saat 19.30'da "**Tutuklananlar serbest bırakılsın! Bas-kılar bizi yıldırılmaz**" yazılı pankart açtı. Eyleme **Partizan** ve **BDSP** de katıldı.

* Teleferik forumunun ikincisi 12 Temmuz günü Teleferik Çamlık'tan gerçekleştirildi. Forumda tartışmalar yoğun olarak Teleferik Çamlık'a yapılmak istenen proje ve Çamlık'ın genel sorunları üzerine oldu. Çamlık'ın aydınlatması, düzeni ve güvenlik sorunu tartışıldı.

* Kültür Park'ta 14 Temmuz günü

yüzlerce kişinin katıldığı merkezi bir forum gerçekleştirildi. Altı mahalle ve semtlerde yerel forumlarda yapılanlar hakkında mahalle komisyonları bilgilendirme yaptılar. Ayrıca Gezi Parkı direnişinde işçi sınıfının eksikliğine vurgu yapılarak, bununla ilgili Bursa'da merkezi bir işçi forumunun örgütlenmesi kararı alındı.

İZMİR

* Menemen semtinde forumlara katıldık. Mahallelere taşınan forumlardan biri de daha çok Kürt ve Alevi halkının yoğun yaşadığı **Asarlık**'ta yapıldı. Bu foruma katıldığımızda genel gündem olarak tartışılan konular; Gezi Parkı İsyanı ve mahallede halkın yaşadığı sorunlar oldu.

* Devletin Gezi Ayaklanmasına yönelik saldırganlığı, İzmir'de fazlasıyla yansımaları bulmuş ve yaklaşık 50 kişi tutuklanmıştı. Fakat halkın direnişi ve dayanışması hala devam etmektedir. Gezi İsyanı kapsamında tutuklananlar için 20 Temmuz günü dayanışma konseri düzenlendi.

ADANA

* "Cadı avı"nda adres bu kez Adana. 23 Temmuz günü yapılan ev baskınlarında gözaltına alınan DHF, SYKP, ÖDP, SDF, SGD üyesi 10 kişi tutuklandı.

Dersim'de köy çalışmaları...

PERTEK, XOZAT, PÜLÜMÜR

Gittiğimiz köylerde festivalin Dersim için anlam ve önemiyle birlikte kendi önümüze koymuş olduğumuz politikalarımız üzerinden sohbetler gerçekleştirmeye çalıştık. Dersim'de sistemin tüm yaşam alanlarına yaptığı karakol, gözetleme kuleleriyle çember altına almaya çalıştığını; doğamızı baraj, orman kesimi, maden aramalarıyla yok etmeye çalıştıklarını anlattık. Ayrıca önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yılı vesilesiyle 21 Mart Newroz'da başlattığımız kampanya çalışmalarını paylaştık. 25 Temmuz'da festivalin ilk günü kampanya çalışmamızın son ayağını oluşturacak bir anma yürüyüşü yapacağımızı duyurduk.

Gittiğimiz evlerde genelde hoş, güzel ve sıcak bir ilgiyle karşılandık. Ülkemizde ve bölgemizde yaşananlar üzerinden fikir alışverişinde bulunduk ve kendi görüşlerimizi köylülerle paylaştık. Tartışılan yoğun gündemlerden bir tanesi de "**çözüm süreci**"ydi. Dersimliler sürece genel olarak olumlu bakmadıklarını, bunun da sistemin oyunlarından biri olabileceğini, ilk geri çekilme döneminde yaşananları hatırlatarak ifade ettiler. Ulusal Hareketin demokratik taleplerinin son derece haklı olduğunu, ancak çözüm süreci boyunca devlet tarafından atılan olumlu bir adımın olmadığını, aksine saldırıların devam ettiğini dile getirdiler.

Köylülerin gündem konuları arasında **Taksim Ayaklanması** da yerini alıyor. Direnişi AKP'ye ve sisteme karşı bir öfke patlaması, halk ayaklanması olarak tanımlıyorlar. Türkiye siyasi tarihinde önemli bir dönemeç noktası olarak gördüklerini belirtiyorlar. Birlikte verilen mücadelenin ne kadar önemli olduğunu göstermesi açısından direnişin sembolik bir yanının olduğunu söylüyorlar.

PULUR

Köy çalışmalarımızda madencilik, karakollaşma, orman kesimi ve köye geri dönüşlerle ilgili tartışmalar yürüttük.

Partizan'ın yapmış olduğu köy çalışmalarını olumlu bulduklarını, bunu süreklileştirmemiz konusuna değindiler. 3 günlük Pulur (Ovacık) köy çalışmalarımızda Gezi Ayaklanması ve sürece dair canlı tartışmalar yaşadık. Dersim köylüleri "**Egemenlerin sunmuş oldukları 'barışı' kabul etmeyeceğiz, devletin amacı halkı kandırmak, bizler kendi tarihimizden biliyoruz. Aynı zamanda Dersim Kızılbaş Aleviliğine karşı da aşağılamalarını, yok saymalarını çok iyi biliyoruz**" diye konuşuyorlar. Maden şirketlerine karşı bütün dev-

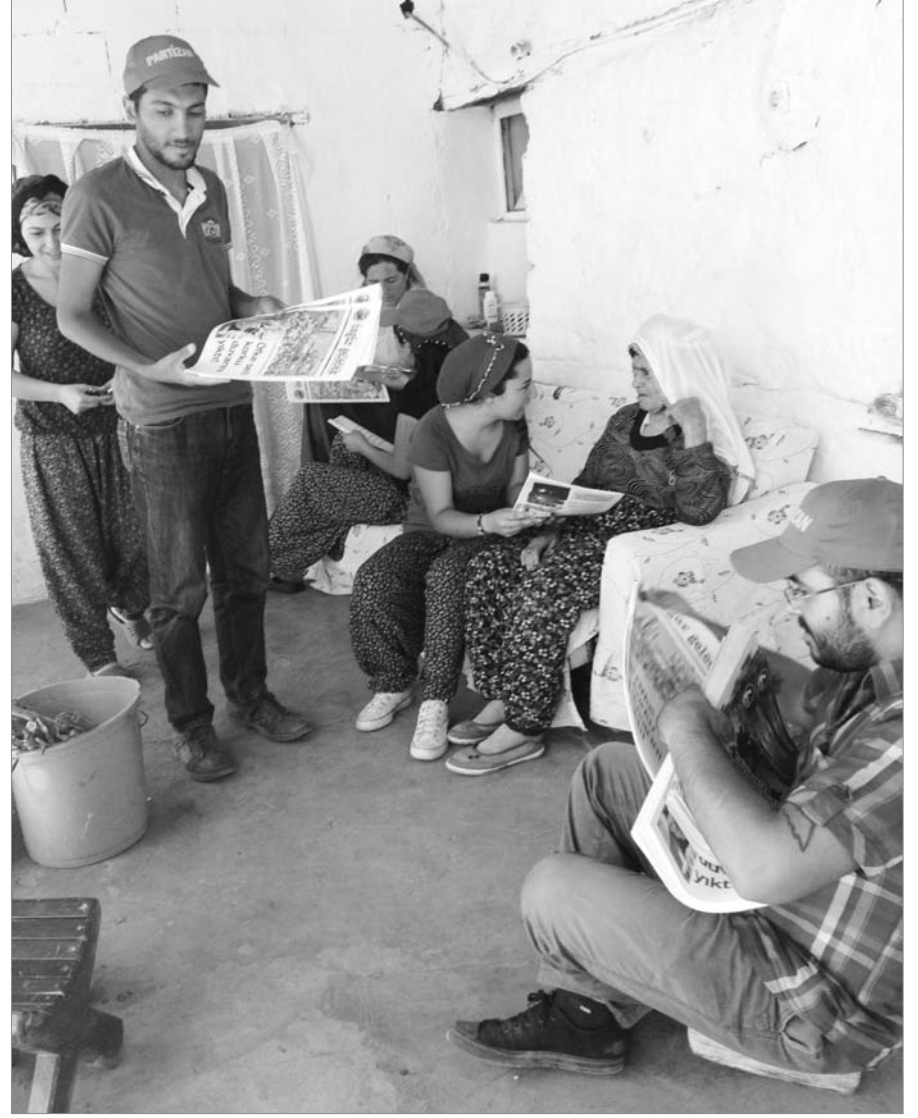
rimci, ilerici, demokratik kesimlere destek çağrısı da yaptılar.

Çalışmalarımız süresinde 29 Haziran 2010 yılında Ovacık-Aslandoğmuş köyünde pusuya düşerek şehit olan **Ferdi Karacan** (Munzur) ve **Çiğdem Yılmaz** (Kinem) yoldaşların şehit oldukları yerde bir anma gerçekleştirdik. Çok yoğun duygular içerisinde gerçekleştirdiğimiz anmamızdan sonra köye çalışma yapmak için gittik. Bir yaşlı anamızın bir yoldaşımızı görür görmez Zazaca ağıt yakarak "**Gel yüreğime basayım seni. Saçların Çiğdemimin saçları gibi**" deyip saçlarını öptü.

MAZGİRT

Festival çalışmalarımızın bir sonraki adresi **Mazgirt**'ti. Uzun yıllardan sonra kapılarını çalacağımız bu köylülerin ilk tepkilerini öncesinden kestirmek zor değildi. Uzun bir aradan sonra kapısını çaldığımız her köylünün sitem, serzeniş ve özlem dolu tepkisiyle karşılaşmaya hazırlanmıştık kendimizi. Köylüler ile yaptığımız paylaşımların ilk noktasını kuşkusuz geçmiş yılların, yaşanan pratiklerin, yoldaşlarımızın bıraktığı o derin izlerin etkileri oluşturuyordu.

Şehit düşen kimi yoldaşlarımızın ailelerini ziyaret edip, mezar başı anmaları gerçekleştirmek bizler açısından her zaman olduğu gibi anlamlı ve değerli idi. 1988'de Xozat'ta şehit düşen **Niyazi Sezgin** yoldaşın annesi, kardeşleri bizleri yoldaşça karşıladıklarında geçmişte bırakılan etkinin geçen onca yıla rağmen nasıl da yüreklerle ve bilinçlere kazındığına şahit oluyoruz. "**Hoş geldiniz yoldaşlar**" şeklindeki karşılama yüreğimizi kavuran, inancımızı tazeleyen bir yerde duruyordu. Niyazi Sezgin yoldaşımızın köyü olan Xeceran (Dayılar) köyünü geride bırakıp dağların Kureyşi kod adlı şehit yoldaş **Hayrettin Bakış**'ın köyü olan Riçik'a (Geçitveren) doğru yol alıyoruz. Tarihimizde çok önemli ve değerli bir yere sahip olan Hayrettin Bakış yoldaşın meza-

rını iki yıl aradan sonra tekrar ziyaret ediyoruz.

Köyün girişinde Partizan bayrakları

Kureyş yoldaş ve hareketimizin diğer kadro ve militanlarının can bedeli yarattığı değerler nedeniyle ki Riçik bizi tekrar gördüğüne çok mutlu. Çaldığımız her kapı kucak dolusu özlem ve sevgiyle sarmaladı bizleri; Mazgirt'in en büyük köyleri arasında olan Riçik'ı gezerken bizleri şaşırtan ve sevindiren bir durumla karşılaştık: Köyün gençlerinden bazıları Pulur'a (Ovacık) gezmeye gittiklerinde önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın resminin bulunduğu Partizan flamalarını buluyorlar ve alıp köylerine getirerek köyün girişine asıyorlar. Köye gelenleri Riçik tabelasıyla birlikte İbrahim karşılıyor. Bir ana gururla "**onu oğlum getirip astı**" diyor.

Mazgirt köylüleri politikayı takip etme ve fikir geliştirme konusunda oldukça ileri. Güncel, politik tartışmalar doğallığında geliyor. Taksim Direnişinden tutalım da müzakere sürecine kadar hararetli tartışmaların yaşanması kaçınılmaz oluyor. Ama dikkatimizi çeken önemli bir nokta yurtsever ailelerin müzakere sürecine dair güvensizlikleri ve eleştirileri oldu. Bu eleştirilerin en çarpıcı olanlarından bir tanesi de hiç kuşkusuz yaşlı bir ananın söyledikleriydi. Kendini "**PKK'li**" olarak ifade eden bu yaşlı ana "**Neyin barışıdır bu?**" diye soruyor. Ardından da "**Zindanlar boşalmadan, tutsaklar bırakılmadan, karakollar durdurulmadan, devlet Kürtlerin hakkını kabul etmeden nasıl barış yapılıyor? Zindanlar gencecik insanlarla dolu. Bizim çocuklar sınır ötesine neden gidiyor? Gidecekse AKP gitsin, Tayyip gitsin**" diyor.

Ulaştığımız her köydeki Partizan yürekler yaşadığımız eksiklikleri gidererek, tekrar bu bölgede çalışmalarımıza devam edilmesi gerektiğini ifade ettiler. Hiç kuşkusuz ki daha güçlü ve sürekli köylere gidebilmek için çok daha ileri bir düzeyde örgütlenmemiz gerekiyor. Deyim yerindeyse kitleler kapılarını çalmanızı bekliyor. Daha hızlı ve daha güçlü örgütlenmemizin hayati zorunluluğunu tekrar tekrar bilince çıkarıyoruz.

(Dersim Partizan)

“Millete wacuğe herdere wayrinebık”

24 TEMMUZ

Nazimiye: 9. Düzgün Baba anma etkinliği 24 Temmuz günü Nazimiye’de gerçekleştirildi. Etkinlik programı ilçe dışından gelenlerin, “**Dersim 38 soykırımıdır. 38 Xo Vir Ra Nekem**” pankartıyla yaptığı yürüyüşle başladı. Yürüyüşte, polis lojmanları önünden geçilirken, “**Katil devlet hesap verecek**” sloganı atıldı. Kitle Nazimiye Merkez’de davul-zurna eşliğinde yapılan karşılamının ardından belediyenin verdiği kahvaltıya katıldı. Kahvaltının ardından yüzlerce kişi Düzgün Baba Ziyareti’nin yer aldığı bölgeye gitti.

Nazimiye Merkez’de **Partizan**’ın da aralarında bulunduğu birçok devrimci ve demokratik kurum stant açtı. Gün içerisinde Partizanlar tarafından Nazimiye merkezde ve çevresindeki mahallelerde gazete, festival bülteni ve bildiri dağıtımı yapıldı. Ayrıca etkinlik alanına “**Nazimiye Festivaline hoşgeldiniz**” yazılı, Partizan imzalı pankart asıldı.

Etkinlik kapsamında Nazimiye Belediyesi’nin bahçesinde “**Alevilik ve Çözüm Süreci**” başlıklı panel gerçekleştirildi. Akşam ise yapılan etkinliklerde CHP milletvekillerinden **Hüseyin Aygün** ve **Kamer Genç** konuşma yapmak istedi. Bunun üzerine Partizan, BDP ve ESP’den oluşan kitle slo-

gan, ıslık ve alkışlarla konuşmaları protesto ederek engelledi. Etkinlik konser programı ile sona erdi.

25 TEMMUZ

* **Merkez:** Atatürk Stadyumu’nda binlerce kişinin katıldığı bir etkinlik gerçekleştirildi. Etkinlik “**Seyit Rıza’nın memleketine hoş geldiniz!**” denilerek başlatıldı. Devrim şehitleri şahsında yapılan saygı duruşunun ardından DEDEF Başkanı **Hikmet Aydoğan**, Dersim Belediye Başkanı **Edibe Şahin** ve BDP Eş Genel Başkanı **Gülten Kışanak** bir konuşma gerçekleştirdi. Devlet partilerinin Dersim’de yeri olmadığını söyleyen Kışanak “**dört dörtlük Alevi’yim**” diyen Başbakan’a seslenerek “**Senden olsa olsa dört dörtlük yalancı olur**” dedi. Festivalin ilk günü Grup İsyan Ateşi’nden Abdal’a, Erdal Erzincan’dan Belediye Gençlik Kültür Merkezi Çocuk Korosu’na birçok sanatçı sahne aldı.

* **Ovacık:** İlk etkinlik siyanürlü altın işletmeciliğine karşı mücadele alanı olarak bilinen **Cevzlidere Köyü**’nde başladı. Munzur Çevre Derneği, Dersim Köy Dernekleri ve Ovacık Kültür Derneği tarafından oluşturulan siyanürlü maden işletmeciliğine karşı Dersim Platformu Girişimi’nin önerisiyle “**Millete wacuğe herdere wayrinebık**” şiarıyla bir yürüyüş ve etkinlik düzenlendi. Ardından **Grup İsyan Ateşi** köylülerle birlikte türkü ve marşlarını seslendirdi.

Yapılan konuşmalar da siyanürlü altın işletmeciliğinin Dersim için ne anlama geldiğine, toprağı nasıl zehirlediğine dikkat çekilerek birlikte mücadele etmenin önemine vurgu yapıldı. Alanda yoğun bir şekilde Özgür Gelecek gazetesi dağıtımı yapıldı. Buradan ayrıldıktan sonra **Munzur Gözeleri**’ne gidildi. Burada ve Ovacık Merkez’de gazete dağıtımı yapıldı. Etkinlikte Ermeni halk ezgilerine de yer verildi.

26 TEMMUZ

* **Ovacık:** Ovacık ilçesi Mercan Vadisi Yarımkaşa Köyü Derneği tarafından Mercan Vadisi’nde maden şirketlerine ve HES’e karşı festival gerçekleştirildi. HES’ler ve maden işletmelerinin yaşattığı doğa katliamı, hazırlanan dövizlerle teşhir edildi. Ayrıca festivale Partizan ve YDG de katılarak alanda gazete dağıtımı yapıldı. Sanatçı **Kibar Aslan** ve **Zeynep Kılıç**’ın sahne aldığı festival, halkın Mercan’daki HES’e yaptığı yürü-

yüşün ardından son buldu.

Mercan etkinliğinden sonra Ovacık Merkez’de “**Türkiye’de Güncel Politik Durum ve Dersim**” başlığıyla yapılan panelde araştırmacı yazar **Cafer Demir**, Hubyar Sultan Al-evi Kültür Dernekleri Başkanı **Ali Kenanoğlu**, “Akil İnsanlar” içinde yer alan 78’liler Vakfı’ndan **Celalettin Can** konuşmacı olurken; panel Dersim BDP İl Başkanı Ersin Doğru moderatörlüğünde başladı. Festival alanında Umut Yayımcılık standı açarak kitap, dergi ve gazete dağıtımı yapıldı. Ovacık’ın birçok köyünde

gündüz saatlerinde oldukça yaygın bir şekilde Özgür Gelecek dağıtımı yapıldı.

Ayrıca gün içerisinde Munzur Çevre Derneği de bir yürüyüş düzenleyerek, Dersim’e sahip çıkmaya çağırırdı.

27 TEMMUZ

* **Merkez:** Umut Yayımcılık olarak Seyit Rıza Parkı’nda açılan stantlar arasında festivalin ilk gününden itibaren yerimizi aldık. 3. günkü programda ilk olarak “**Müzakere süreci demokratikleşme ve özgürleşme**” paneli düzenlendi. Sanat Sokağı’nda düzenlenen panele BDP Muş Milletvekili Demir Çelik, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Mithat Sancar ve araştırmacı, yazar Temel Demirel konuşmacı olarak katıldı. Seyit Rıza Parkı’nda düzenlenen etkinlikler Zazaca yapılan tiyatro ile devam etti.

* **Xozat:** Program Hozat Belediyesi tarafından çay bahçesinde verilen kahvaltıyla başladı. Sahne alanında ve Cumhuriyet Caddesi boyunca belediye tarafından asılan pankartlarla Hozat halkının fişlenmesine tepki gösterildi. “**Çözüm sürecinde demokratik ulus ve Kürt sorunu**” adlı panel düzenlendi.

Festival vesilesiyle Hozat sokakları kalabalıklaştıkça, Partizanlar da önlük ve şapkalarla Özgür Gelecek gazetesinin dağıtımını yaptı. Akşam saatlerinde Cumhuriyet Caddesi’nde buluşan Hozatlılar Dersim’de barajlara, karakollaşmaya, yozlaşmaya, maden ve siyanürlü altın aramaya karşı bir yürüyüş gerçekleştirdi. Partizan’ın da katıldığı yürüyüş kitle seliyle dikkat çekti.

Konser alanında bir konuşma yapan Xozat’ın “kardeş belediyesi” Rize Çamlıhemşin Belediye Başkanı, Fırtına deresindeki balıkla, Munzur suyundaki balığın ve acıların da aynı olduğunu belirtti. Bir konuşma yapan Belediye Başkanı **Cevdet Konak** “**Bizi Kürdüz, solcuyuz, sosyalist diye fişliyorlarsa fişlesinler!**” dedi.

28 TEMMUZ

* **Merkez:** Sanat Sokağı’nda bir şiir dinletisi ile başlayan gün, “**52 Karakol, 23 HES, 145 Madencilik Projesi**” isimli bir forum ile devam etti. Ardından binlerin katıldığı bir yürüyüşle **Gola Çetu**’ya gidildi ve Dersim’e yönelik talan ve insansızlaştırma projeleri protesto edildi. Akşam saatlerinde gerçekleşen konserlerin ardından 12 Eylül Dersim asimilasyonunu konu alan “**Olağan Haller**” filmi gösterildi.

özgür gelecek
Paşeroja Azad
www.ozgurgelecek.net

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 3 No: 17
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Kaypakkaya kavgayı başlattığı yerde anıldı!

Dersim: 13.'sü düzenlenen Munzur Doğa ve Kültür Festivali öncesi gerçekleştirilen köy çalışmalarında, ardından da Dersim sokaklarında gazete dağıtımı ve sesli ajitasyonlarla Dersim halkına İbrahim Kaypakkaya'yı sahiplenme çağrısı yapılarak, ölümünün 40. yılı dolayısıyla yapılacak olan yürüyüşe davet edildi. Ayrıca gün içerisinde merkezde dolaşan ses aracıyla da yürüyüşe katılım çağrısı yapıldı.

Kaypakkaya'yı anmak için Sanat So-kağı'nda buluşan yüzlerce kişi, "Onu anıyor, sahipleniyoruz" yazılı ve üzerinde Kaypakkaya'nın fotoğrafının bulunduğu pankartla yürüdü. Anmaya Yeni Demokrat Gençlik de, "Gezi Tutsaklarına Özgürlük!" yazılı pankartla katıldı. "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "Gezi şehitleri ölümsüzdür", "Her yer isyan, her yer direniş", "Faşizme isyan halka önder Partizan" sloganlarının atıldığı eylemde, Gezi şehitlerinin fotoğraflarının bulunduğu dövizler de taşındı. Seyit Rıza Parkı'na gelindiğinde halk, kitleyi alkışlarla karşıladı. Burada yapılan anma programı devrim ve komünizm mücadelesinde yaşamını yitirenler şahsında yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşu sırasında **Partizan Andı** okundu.

Ardından Partizan adına yapılan açıklamada, Kaypakkaya'nın 40 yıl önce ağır işkenceler sonucu şehit düştüğü hatırlatılarak, "Geçen on yıllar onun ideolojik çizgisinden bir şey kaybettirmemiş, tersine bu çizgiyi daha da doğrulamıştır" denildi. Açıklamada, "Nerede bir direniş ve mücadele varsa Kaypakkaya orada yaşıyor ve savaşıyor" şiarlı kampanya hatırlatılarak; Gezi Ayaklanması ile birlikte Kaypakkaya'nın İstanbul, İzmir, Dersim ve Ankara sokaklarında, meydanlarında bu şiarı uygun olarak ardılları tarafından yaşatıldığı belirtildi. Son olarak mücadeleyi büyütme çağrısı yapılan açıklamada, "Gün Kaypakkaya bayrağını lekesiz olarak bugüne taşıyanların yanında bu bayrağı daha da yukarı kaldırma günüdür. Bu çağrıya kulak verelim, özgür geleceğin inşasına hep birlikte omuz verelim" denildi.

Partizan coşkusuyla Dersim'deydik!

"Dersim'de Kültürel ve Ekolojik Kırımı Hayır! #Direndersim" şiarıyla düzenlenen 13. Munzur Kültür ve Doğa Festivali, **25-28 Temmuz** günlerinde gerçekleştirildi. Ancak Nazımiye'de festivalin bir gün öncesinde düzenlenen Düzgün Bawa Anma Etkinlikleri'nin 9.'su ile festival fiili olarak 24 Temmuz'da başlamış oldu.

Düzgün Baba'da yapılan ziyaret etkinliği ve ardından konserle devam eden Nazımiye festivalinde yer alarak kitlelerle buluşmak Partizan açısından önemli bir yerde duruyor. Akşam yapılan etkinlik sırasında Tunceli milletvekili Kamer Genç ve Hüseyin Aygün Nazımiye'de yurtsever, devrimciler tarafından protesto edilerek konuşturulmadı. Bu Nazımiye'de kemikleşen CHP açısından "olumsuz" bir tablo yaratmıştır.

Nazımiye'de ayrıca yaygın bir gazete dağıtımı yapılması ve bu dağıtım sırasında kitlenin sahiplenmesi halkın ilgisinin olduğunun göstergesidir. Pinar Aydınlar'ın türkülerini Dersim'de söylemesinin "yasaklanmasından" kaynaklı iki yıl sonra Nazımiye'de İbo ile ilgili marş ve türkülerle yer alması ve bizim diğer ilçelerde olduğu gibi flamlarımızla etkinlik alanında olmamız önemli idi.

Bir bütün

tirilmiş olsa da, bu yılki festival, daha öncekilerden belli farklılıklar taşıyordu. Kitle çalışmasında PKK'nin çekilme süreci, Taksim Gezi Ayaklanması gibi önemli gündemler tartıştığımız konular oldu. Yaptığımız yaygın dağıtımlarda hem festival öncesinde hem sırasında bu konularla ilgili ve canlı tartışmalar yürütüldü.

Bu yıl pek çok köy ve ilçede yaygın gazete dağıtımına, standımızın 5 gün boyunca açık olma-

sına geniş bir kitle

çalışması anlamında vurgu yapmak gerekir. Özellikle Ovacık'ta yoğun dağıtımımızın olması yaygın kitle faaliyetini beraberinde getirdi.

Deyim yerindeyse "gazete gitmeyen yer kalmadı".

Yine 21 Mart'tan bu yana yürüttüğümüz Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıl kampanyasının son ayağının Dersim Merkez'de yapılan yürüyüşle birlikte ilçelere taşınması oldukça önemliydi. Müzik grubunun güncelle dair marşlarıyla

Merkez, Hozat, Ovacık merkez ve Cevzlidere'de sahne alması ve marşlarının yanı sıra kitleyi ajite eden konuşmalar yapması, bizlerin flamlarla etkinlik alanında yer alması ajitasyon propaganda anlamında da not edilmesi gereken bir nokta.

Kaypakkaya anmasının yine Taksim Gezi İsyanıyla birleştirilmesi kitlenin yoğun ilgisini çekti. Kampanyanın bu şekilde güncel politik bir gündemle birlikte ele alınması verimli oldu.

Umud Yayıncılık'ın standı kitlenin, özellikle de köylerden gelen Dersimlilerin uğrak yeri oldu. Dersim içerikli kitapların, Tohum, Gorki'nin Gitarı gibi kitapların tükenmesi kitlenin yoğun ilgisinin başka bir göstergesi oldu.

olarak baktığımızda bu yıl 13.sü gerçekleştirilen Festival bizim açımızdan başarılı bir faaliyet süreci olarak sonlandı. Geçen yıllara göre daha örgütlü ve planlı hareket etmemiz bu başarının temel nedenlerinden biriydi. Kuşkusuz belli yetersizlikleri, eksikleri not ederek ders çıkarmak önemli, bu da pratiğimizi mahkum etmek için değil, önümüzdeki süreçte Dersim ya da başka alanlarda yapacağımız çalışmalarda deneyim elde etmek ve eksikleri gidermek için gerekli.

Bir aylık süreci kapsayan ve verimli geçen köy çalışmalarının ardından kalınacak yer, yemek, gidiş gelişler dahil her şeyimizin planlı olması sonuç olarak olumlu bir tablo yarattı. 13.sü gerçekleş-